

พรินเตอร์ไร้สายด้วยระบบส่ง-รับสัญญาณความถี่ 49 MHz
WIRELESS PRINTER WITH TRANSMITTED -RECEIVED
49 MHz CARRIER

โดย
นางสาวจิตพรหม มกระธัช
นางสาวปิยะมณ วิบูลย์ศิริกุล

วัน เดือน ปี..... 22 ธ.ค. 2541
เลขทะเบียน..... 039101
เลขเรียกหนังสือ..... J 20321 4 141 พ

ปริญญาบัตรนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2540

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

039101

พรินเตอร์ไร้สายด้วยระบบส่ง-รับสัญญาณความถี่ 49 MHz
WIRELESS PRINTER WITH TRANSMITTED -RECEIVED
49 MHz CARRIER

โดย

นางสาวจิตพรธม มกระษั 37014031

นางสาวปิยะมณ วิบูลย์ศิริกุล 37014261

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.ดร.ปราโมทย์ วาดเขียน

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2540

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาโทชั้นปีการศึกษา 2540

ภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง พรินเตอร์ไร้สายด้วยระบบส่ง - รับสัญญาณความถี่ 49 MHz

WIRELESS PRINTER WITH TRANSMITTED - RECEIVED 49 MHz CARRIER

ผู้จัดทำ

1.นางสาวจิตพรพรหม มกระชัช 37014031

2.นางสาวปิยะมน วิบูลย์ศิริกุล 37014261

(รศ.ดร.ปราโมทย์ วาดเขียน)

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พรินเตอร์ไร้สายด้วยระบบส่ง-รับสัญญาณความถี่ 49 MHz
WIRELESS PRINTER WITH TRANSMITTED -
RECEIVED 49 MHz CARRIER

โดย นางสาวจิตพรณ มกระชัช 37014031
นางสาวปิยะมน วิบูลย์ศิริกุล 37014261

อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.ปราโมทย์ วาดเขียน

บทคัดย่อ

ปัญหานี้พบฉบับนี้นำเสนอระบบการทำงานของพรินเตอร์ไร้สายในการส่งพิมพ์เอกสาร ในกรณีที่เครื่องคอมพิวเตอร์อยู่ไกลจากพรินเตอร์ โดยการส่ง-รับสัญญาณความถี่วิทยุระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์และพรินเตอร์ที่ความถี่ 49 MHz ใช้การมอดูเลตและดีมอดูเลตสัญญาณแบบฟริควเอนซีชิฟท์-คีย์อิง (Frequency Shift Keying) ส่วนทางด้านซอฟต์แวร์จะจัดการเกี่ยวกับการรับข้อมูลจากคอมพิวเตอร์และการส่งข้อมูลไปยังพรินเตอร์โดยการตรวจจับสัญญาณแฮนด์เชคต่างๆระหว่างคอมพิวเตอร์และพรินเตอร์

ABSTRACT

This project presents the operation system through wireless to control a printer to print out the data in the case of the printer is remote from the computer. By the transmitting radio frequency 49 MHz in FSK modulation

Furthermore, the software consists of the program to process the data receiving from the computer to send to the printer by using handshake technique.

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	2
2.1 การเชื่อมต่อ (INTERFACE) ระหว่างคอมพิวเตอร์และพรีนเตอร์	2
2.1.1 การอินเตอร์เฟสกับพรีนเตอร์และขาการเชื่อมต่อแบบเซนโทรนิกส์	2
2.1.2 การอินเตอร์เฟสแบบอนุกรม RS-232	9
2.1.2.1 การจัดวางอักขระในรูปแบบอนุกรม	9
2.1.2.2 สายสัญญาณต่างๆ	10
2.1.2.3 ความเร็วในระบบ RS-232	11
2.2 การสื่อสารข้อมูลแบบอนุกรม	12
2.2.1 รูปแบบของการติดต่อสื่อสารแบบอนุกรม	13
2.2.2 ความเร็วในการถ่ายโอนข้อมูลแบบอนุกรม	14
2.2.3 การสื่อสารแบบอะซิงโครนัส	14
2.2.4 การสื่อสารแบบซิงโครนัส	15
2.2.5 ระยะเวลาและอัตราการส่งข้อมูล	15
2.2.6 การแปลงข้อมูลแบบขนานเป็นแบบอนุกรม	16
2.3 ชนิดและสัญญาณพรีนเตอร์	17
2.3.1 ชนิดของพรีนเตอร์ที่ทำการใช้งาน	17
2.3.2 สัญญาณต่างๆของพรีนเตอร์	17
2.4 มอดูเลชันเทคนิค	18
2.4.1 การสื่อสารแบบ ไบนารี	19
2.4.2 ฟรีควานซี ชิฟท์ คีย์อิง	19
2.4.3 การคิเทคสัญญาณ ไบนารี	21
2.4.4 คลื่นเอฟเอ็มความถี่เดียว	23
2.4.4.1 เอฟเอ็มแบนด์แคบ (NBFM)	24
2.4.4.2 เอฟเอ็มแบนด์กว้าง (WBFM)	26
2.4.5 คลื่นเอฟเอ็มหลายความถี่	29
2.4.6 แบนด์วิทที่ใช้ในการส่งคลื่นเอฟเอ็ม	30
2.5 อิมิตเตอร์คัปเปลอร์ โวลเตจคอนโทรลลอสซซิลเลเตอร์	31
2.6 เฟสล็อคลูปคิมมอดูเลเตอร์	34
2.7 เฟสล็อคลูป	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่	หน้า
2.8 โครงสร้างภายในของ 8051	42
2.8.1 การแบ่งประเภทของหน่วยความจำ	43
2.9 8255 พอร์ทข้อมูลแบบขนาน	45
2.9.1 ขาต่างๆของ 8255	46
2.9.2 การทำงานของ 8255 ในโหมด 1	47
บทที่ 3 การคำนวณและการสร้าง	51
3.1 ภาคส่ง	51
3.1.1 บล็อกไดอะแกรมของไอซี XR-2206	51
3.1.1.1 ขาและหลักการทำงานของ XR-2206	52
3.1.1.2 วงจรกำเนิดสัญญาณแอฟเฟสด	53
3.1.2 วงจรเอ็ฟเอ็มมอดคูลเช็ซัน	54
3.2 ภาครับ	55
3.2.1 วงจรเอ็ฟเอ็มมอดคูลเช็ซัน	55
3.2.2 วงจรเอ็ฟเฟสดคีมอดคูลเช็ซัน	57
3.3 การใช้งานอีพรอมอีมีูเลเตอร์	65
3.3.1 คุณสมบัติของ EE - 232	65
3.3.2 การติดตั้งและการปรับตำแหน่งจัมพ์เปอร์	66
3.3.3 การใช้งานพื้นฐาน	67
3.4 การใช้งานไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51	68
3.4.1 รีจิสเตอร์ที่ใช้งานในพอร์ทอนุกรม	68
3.4.2 การคำนวณอัตราบอดไทม์เมอร์โหมด 1	72
3.4.3 การกำหนดเริ่มต้นและการใช้งานรีจิสเตอร์ของพอร์ทอนุกรม	72
3.4.4 การใช้งานไทม์เมอร์/เคาน์เตอร์	74
3.5 การเชื่อมต่อระหว่างคอมพิวเตอร์และพริ้นเตอร์	76
3.5.1 การเชื่อมต่อระหว่างวงจรรินเตอร์เฟชกับคอมพิวเตอร์	76
3.5.2 การเชื่อมต่อระหว่างวงจรรินเตอร์เฟชกับพริ้นเตอร์	79
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	83
บทที่ 5 บทวิจารณ์และบทสรุป	95
ภาคผนวก	96
กิตติกรรมประกาศ	97
หนังสืออ้างอิง	98

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ

รูปที่	หน้า
รูปที่ 2.1 รูปแสดงขาของคอนเนคเตอร์แบบแอมฟินอล	3
รูปที่ 2.2 รูปแสดงช่วงเวลาของรูปคลื่นสัญญาณที่จะส่งข้อมูลอักษระ ไปยังพริ้นเตอร์ แบบขนาน	6
รูปที่ 2.3 รูปแสดงขาของคอนเนคเตอร์แบบ DB-25	7
รูปที่ 2.4 รูปแสดงตัวอักษร 'M' ในรูปแบบการส่งของ RS-232	10
รูปที่ 2.5 รูปแสดงการอินเตอร์เฟสแบบ RS-232	12
รูปที่ 2.6 รูปแสดงการรับและการส่งข้อมูลแบบอนุกรม	13
รูปที่ 2.7 รูปแสดงประเภทของการติดต่อสื่อสารแบบอนุกรม	13
รูปที่ 2.8 รูปแสดงรูปแบบของการสื่อสารแบบอะซิงโครนัส	14
รูปที่ 2.9 รูปแสดงลักษณะของข้อมูลแบบขนานเมื่อถูกเปลี่ยนเป็นแบบอนุกรม	15
รูปที่ 2.10 รูปแสดงช่วงเวลาของสัญญาณเมื่อส่งด้วยอัตรา 2400 บอด	16
รูปที่ 2.11 รูปแสดงแผนผังการส่งข้อมูลแบบอนุกรม	17
รูปที่ 2.12 รูปแสดงรูปคลื่นของดิจิตอลมอดูเลชันที่ใช้ในการส่งข้อมูลแบบ ไบนารี	19
รูปที่ 2.13 รูปแสดงรูปคลื่นของสัญญาณเอฟเอสเค	20
รูปที่ 2.14 รูปแสดงการซิงโครนัสตีเทคชันของสัญญาณเอฟเอสเค	21
รูปที่ 2.15 รูปแสดงเอนโวลโลบตีเทคเตอร์	23
รูปที่ 2.16 รูปแสดงบล็อกไดอะแกรมวิธีการผลิตสัญญาณ NBFM	25
รูปที่ 2.17 รูปแสดงการเปรียบเทียบเฟสเซอร์ของคลื่น NBFM และคลื่น AM	26
รูปที่ 2.18 รูปแสดงกราฟของ Bessels Function ชนิดที่ 1	28
รูปที่ 2.19 รูปแสดงแอมพลิจูดสเปกตรัมแบบคิสิกส์ของสัญญาณ FM ซึ่งนอร์มัลไลซ์ด้วยแอมพลิจูดของคลื่นพาห้เฉพาะกรณีที่มีการมอดูเลทคลื่นลักษณะไซน์ ซึ่งความถี่เปลี่ยนแปลงแต่แอมพลิจูดคงที่ ในขณะที่แสดงสเปกตรัมเฉพาะความถี่ที่เป็นบวกเท่านั้น	30
รูปที่ 2.20 รูปแสดงวงจรอิมิตเตอร์คัพเปลอร์	31
รูปที่ 2.21 รูปแสดงส่วนของวงจรอิมิตเตอร์คัพเปลอร์เมื่อทรานซิสเตอร์ Q1 เริ่มทำงาน	32
รูปที่ 2.22 รูปแสดงระดับโวลเตจแสดงการทำงานของทรานซิสเตอร์	32
รูปที่ 2.23 รูปแสดงส่วนของวงจรอิมิตเตอร์คัพเปลอร์ที่เป็น CCO	33
รูปที่ 2.24 รูปแสดงเฟสล็คคูลูป	35
รูปที่ 2.25 รูปแสดงองค์ประกอบพื้นฐานของวงจรเฟสล็คคูลูป	38
รูปที่ 2.26 รูปแสดงทรานส์ฟอร์คาร์เรกเทอร์ริสติกระหว่างความถี่กับแรงดันไฟฟ้าเฟสล็คคูลูป	39
รูปที่ 2.27 รูปแสดงโวลเตจคอมพาราเตอร์ (Noninverting and Inverting)	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่	หน้า
รูปที่ 2.28 รูปแสดงการจัดวางขาของ 8051	42
รูปที่ 2.29 รูปแสดงผังหน่วยความจำสำหรับคาต้าเมมโมรี่	44
รูปที่ 2.30 รูปแสดงไบต์ของแรมที่สามารถเข้าถึงได้ทั้งแบบทางตรงและทางอ้อม	44
รูปที่ 2.31 รูปแสดงแผนผัง โครงสร้างของไอซี 8255	45
รูปที่ 2.32 รูปแสดงวงจรภายในและการจัดขาของ ไอซี 8255	46
รูปที่ 2.33 รูปแสดง โครงสร้างตัวตรวจสอบสัญญาณของพอร์ตอินพุทและพอร์ตอутพุท	47
รูปที่ 2.34 รูปแสดงวงจรการต่อ 8255 ในโหมด 1	48
รูปที่ 2.35 รูปแสดงแผนผังเวลาการรับข้อมูล โดย โหมด 1 อินพุทพอร์ต	49
รูปที่ 2.36 รูปแสดงแผนผังเวลาการส่งข้อมูล โดย โหมด 1 เอาท์พุทพอร์ต	49
รูปที่ 3.1 รูปแสดงบล็อกไดอะแกรมการทำงานของพรีนเตอร์ไร้สายภาคส่ง	51
รูปที่ 3.2 รูปแสดงบล็อกไดอะแกรมของ ไอซี XR-2206	52
รูปที่ 3.3 รูปแสดงวงจร Sinusoidal FSK Generator	54
รูปที่ 3.4 รูปแสดงวงจรเอ็ฟเอ็มมอดคูลูเลชัน	55
รูปที่ 3.6 รูปแสดงขาของ ไอซี TDA7000	56
รูปที่ 3.7 รูปแสดงวงจรเอ็ฟเอ็มเอ็มคีมอดคูลูเลชัน โดยใช้ ไอซี TDA7000	56
รูปที่ 3.8 รูปแสดงวงจรภายใน ไอซี XR-2211	57
รูปที่ 3.9 รูปแสดงวงจรเอ็ฟเอ็มคีมอดคูลูเลชัน โดยใช้ ไอซี XR-2211	58
รูปที่ 3.10 รูปแสดงวงจรเฟลชีฟต์เตอร์ใน ไอซี TDA7000	60
รูปที่ 3.11 รูปแสดงวงจรเฟลชีฟต์เตอร์ รูป a ขา A เป็นอินพุท ขา A' ลงกราวด์ รูป b ขา A ลงกราวด์ ขา A' เป็นอินพุท	60
รูปที่ 3.12 รูปแสดงวงจรรวม รูป a แสดงวงจรภาคส่ง รูป b แสดงวงจรภาครับ	63 64
รูปที่ 3.13 รูปแสดงการตั้งค่าอ็พรอมใน EE-232	66
รูปที่ 3.14 รูปแสดงการต่อการใช้งาน EE-232	67
รูปที่ 3.15 รูปแสดงการเชื่อมต่อระหว่างคอมพิวเตอรืกับ 8255	76
รูปที่ 3.16 รูปแสดง โฟลว์ชาร์ตของ โปรแกรมทางด้านส่ง	78
รูปที่ 3.17 รูปแสดงการเชื่อมต่อระหว่างพรีนเตอร์กับ 8255	79
รูปที่ 3.18 รูปแสดง โฟลว์ชาร์ตของ โปรแกรมทางด้านรับ	81
รูปที่ 3.19 รูปแสดงวงจรอินเตอร์เฟซของวงจรทางด้านส่งและทางด้านรับ	82
รูปที่ 4.1 รูปแสดงสเปกตรัมสัญญาณความถี่ 49 MHz จากวงจรออสซิลเลเตอร์ในภาคส่ง	83
รูปที่ 4.2 รูปแสดงสเปกตรัมสัญญาณความถี่ 49 MHz ที่ขา RF OUT ในภาคส่ง	83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่	หน้า
รูปที่ 4.3 รูปแสดงสเปกตรัมสัญญาณเมื่อทำการมอดูเลตสัญญาณ FSK จาก ไอซี XR-2206 กับคลื่นพาหะ 49 MHz	84
รูปที่ 4.4 รูปแสดงสเปกตรัมสัญญาณความถี่ 49.51 MHz จากวงจรออสซิลเลเตอร์ในภาครับ	85
รูปที่ 4.5 รูปแสดงสัญญาณความถี่ IF 75 kHz ของ ไอซี TDA7000	85
รูปที่ 4.6 รูปแสดงระดับสัญญาณอินพุตและเอาต์พุตชายน้ําเวฟของวงจร Sinusoidal FSK Generator กรณีสัญญาณอินพุต $V_{in} < 2V$	86
รูปที่ 4.7 รูปแสดงระดับสัญญาณอินพุตและเอาต์พุตชายน้ําเวฟของวงจร Sinewave FSK Generator กรณีสัญญาณอินพุต $V_{in} > 2V$	87
รูปที่ 4.8 รูปแสดงสัญญาณอินพุตจากฟังก์ชันเจนเนอเรเตอร์กับเอาต์พุตของวงจร FSK Sinusoidal Generator	87
รูปที่ 4.9 รูปแสดงสัญญาณอินพุตเอ็ฟเอ็มมอดูเลเตอร์ ของ ไอซี BA1404 และสัญญาณค้เทคได้โดย ไอซี TDA7000 ในวงจรเอ็ฟเอ็มค้มอดูเลเตอร์	88
รูปที่ 4.10 รูปแสดงสัญญาณข้อมูลค้เทคได้จาก ไอซี TDA7000 และสัญญาณเอาต์พุตจากวงจร FSK ค้มอดูเลเตอร์	89
รูปที่ 4.11 รูปแสดงสัญญาณเอาต์พุตจากวงจร FSK ค้มอดูเลเตอร์ เทียบกับสัญญาณข้อมูลค้เป็นอินพุต จากฟังก์ชันเจนเนอเรเตอร์	89
รูปที่ 4.12 รูปแสดงสัญญาณข้อมูลของค้ตัวอักษร ' A '	90
รูปที่ 4.13 รูปแสดงสัญญาณข้อมูลของค้ตัวอักษร ' B '	90
รูปที่ 4.14 รูปแสดงสัญญาณอินเตอร์รัปค้ที่ขา INT0 ของ 8031 ทางค้านส่ง	91
รูปที่ 4.15 รูปแสดงสัญญาณสโครปค้ส่งมาจากวงจรอินเตอร์เฟชทางค้านรับ ไปยังพรีนเตอร์	92
รูปที่ 4.16 รูปแสดงสัญญาณข้อมูลค้ตัวอักษร ' A ' ค้ค้เทคค้ก่อนค้เข้าวงจรอินเตอร์เฟช	93
รูปที่ 4.17 รูปแสดงสัญญาณข้อมูลค้ตัวอักษร ' A ' ค้ค้เทคจากค้คลื่นพาหะ 49 MHz	93

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ตารางแสดงการเชื่อมต่อขาและคำอธิบายสำหรับการเชื่อมต่อขาแบบเซ็นโทรนิคส์ขนาน	3
2.2 ตารางแสดงการเชื่อมต่อขาแบบ DB25	7
2.3 ตารางแสดงการปรับการตั้งค่าของ DB25 และแอมป์อิน	8
2.4 ตารางแสดงหน้าที่ของสัญญาณต่างๆของพอร์ต C ในการทำงานเป็นตัวตรวจสอบสัญญาณเมื่อทำงานในโหมด 1	48
3.1 ตารางแสดง โหมดการทำงานของพอร์ตอนุกรม	71
3.2 ตารางแสดงการกำหนดค่าข้อมูลและความผิดพลาดของอัตราบอดที่สร้างขึ้นจากคริสตอล	72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสาร โทรคมนาคมได้พัฒนาขึ้นมาก และเกี่ยวข้องกับ การดำเนินชีวิตในปัจจุบันของมนุษย์เป็นอย่างมาก ทั้งด้านการติดต่อสื่อสาร การคมนาคม การศึกษา การ ทำงาน การพักผ่อน ฯลฯ นั่นคือเทคโนโลยีการสื่อสาร โทรคมนาคมเกี่ยวข้องกับเรื่องใกล้ตัวมนุษย์อย่างยิ่ง การนำเทคโนโลยีการสื่อสาร โทรคมนาคมมาพัฒนาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับอุปกรณ์ไมโคร- โปรเซสเซอร์และไมโครคอมพิวเตอร์ เราสามารถพัฒนานำความสามารถของทั้งสองเทคโนโลยีมาใช้งาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยใช้ความสามารถด้านประมวลผล การควบคุมการทำงาน การป้อน ข้อมูลและแสดงผลข้อมูลจากส่วนของไมโครโปรเซสเซอร์และไมโครคอมพิวเตอร์ ใช้ความสามารถด้าน การสื่อสารข้อมูล การรับส่งข้อมูลและสัญญาณต่างๆจากการสื่อสาร โทรคมนาคม ตัวอย่างการนำ เทคโนโลยีทั้งสองมาพัฒนาประยุกต์เข้าด้วยกันที่มีในปัจจุบันคือ การวางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต การใช้ระบบฐานข้อมูลในธนาคาร โรงพยาบาล สถานศึกษา หน่วยงานราชการ เป็นต้น

สำหรับโครงการนี้นำเสนอแนวความคิดในการเชื่อมโยงระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์กับพริ้นเตอร์ แบบไร้สาย ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีการสื่อสาร โทรคมนาคมมาพัฒนาประยุกต์ใช้เข้ากับอุปกรณ์ไมโคร คอมพิวเตอร์ตามที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น โดยใช้เทคนิคการส่งสัญญาณข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ผ่านคลื่น พายัพะส่งออกอากาศแบบเอ็ฟเอ็ม และที่พริ้นเตอร์จะมีวงจรรับสัญญาณที่ส่งออกอากาศมาแล้วดีมอดูเลตข้อมูลเป็นอินพุทให้พริ้นเตอร์ต่อไป การเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์กับพริ้นเตอร์แบบไร้สายนี้มีข้อดีคือ ไม่จำเป็นต้องใช้สายเชื่อมต่อระหว่างคอมพิวเตอร์และพริ้นเตอร์ สะดวกในการใช้งาน สามารถส่งข้อมูล มาที่พริ้นเตอร์จากระยะไกลๆได้ ไม่เปลืองสายในการส่ง มีความสะดวกในการเคลื่อนย้ายคอมพิวเตอร์ หรือพริ้นเตอร์โดย ไม่ต้องคำนึงถึงความยาวของสายที่ใช้เชื่อมต่อกัน

การทำงานระหว่างคอมพิวเตอร์และพริ้นเตอร์นั้นจะต้องมีการส่งสัญญาณให้คอมพิวเตอร์และ พริ้นเตอร์ทราบว่าขณะนั้นสถานะของพริ้นเตอร์เป็นอย่างไร พร้อมทั้งจะรับข้อมูลและทำการพิมพ์หรือไม่ มี สัญญาณข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ส่งมาหรือไม่ จึงมีการใช้ซีพียู 8031 ทำการจำลองสัญญาณแฮนด์เช็คต่างๆ ให้เหมือนกับการติดต่อระหว่างคอมพิวเตอร์และพริ้นเตอร์จริงๆ

บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ

2.1 การเชื่อมต่อ (INTERFACE) ระหว่างคอมพิวเตอร์และพริ้นเตอร์

การสื่อสารข้อมูลกับพริ้นเตอร์นั้น คอมพิวเตอร์สามารถส่งข้อมูล 3 ชนิดไปที่พริ้นเตอร์ คือ ข้อมูลตัวอักษร รหัสควบคุม และข้อมูลทางกราฟฟิก ข้อมูลอักขระแสดงได้ในรูปของตัวอักษร ตัวเลข เครื่องหมายวรรคตอน สัญลักษณ์ต่างๆ รหัสควบคุมจะถูกใช้เพื่อส่งคำสั่งไปยังพริ้นเตอร์ รหัสเหล่านี้จะกำหนดโหมดการทำงาน เช่น รูปแบบตัวพิมพ์ (FONT STYLE) ขนาดตัวอักษร หรือการควบคุมที่สามารถกระทำได้โดยตรง เช่น การเลื่อนกระดาษที่ละบรรทัดหรือทีละหน้า การใช้รหัสควบคุมแยกแยะมีความจำเป็นต่อการทำงานขณะที่พิมพ์เอกสาร ซึ่งรหัสควบคุมอื่นๆ จะทำให้พริ้นเตอร์ทำงานในโหมดกราฟฟิกต่างๆ ได้

2.1.1 การอินเตอร์เฟสกับพริ้นเตอร์ และขบวนการเชื่อมต่อแบบเซนโทรนิคส์

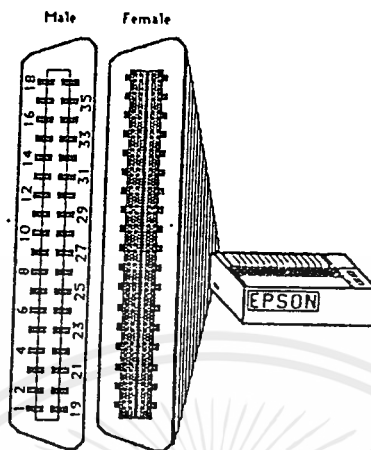
ข้อมูลที่จะส่งไปพิมพ์ที่พริ้นเตอร์จะส่งในลักษณะของรหัสแอสกี (ASCII) ผ่านสายแบบขนาน 8 สาย พริ้นเตอร์รับตัวอักษรเพื่อจะพิมพ์และเก็บข้อมูลไว้ในบัฟเฟอร์แรกภายใน เมื่อพริ้นเตอร์ตรวจพบอักขระเคอริจ ริเทิร์น (Carriage Return) มันจะพิมพ์อักขระแถวแรกจากบัฟเฟอร์ เมื่อพริ้นเตอร์ตรวจพบเคอริจ ริเทิร์นตัวที่สอง มันจะพิมพ์อักขระแถวที่สองออกมา ขบวนการต่างๆ จะดำเนินต่อไปจนกระทั่งตัวอักษรที่ต้องการทั้งหมดถูกพิมพ์

การแปลงรหัสแอสกีจากไมโครคอมพิวเตอร์ส่งไปยังพริ้นเตอร์จะต้องทำบนพื้นฐานการแฮนด์เช็ค เพราะไมโครคอมพิวเตอร์สามารถส่งตัวอักษรเร็วกว่าความสามารถในการพิมพ์ของพริ้นเตอร์มาก พริ้นเตอร์จะต้องมีแนวทางเพื่อที่จะบอกให้ไมโครคอมพิวเตอร์รู้ว่าบัฟเฟอร์ของมันเต็มแล้ว และไม่สามารถรับข้อมูลอักขระได้อีกจนกระทั่งพิมพ์ออกมาแล้ว มาตรฐานสำหรับการอินเตอร์เฟสกับพอร์ทขนานของพริ้นเตอร์เป็นมาตรฐานของ เซ็นโทรนิคส์ (Centronics Parallel Standard)

พริ้นเตอร์ชนิดเซ็นโทรนิคส์ โดยปกติแล้วจะมี 36 ขา ในการอินเตอร์เฟส (Interface) ตารางที่ 2.1 แสดงการกำหนดขา และคำอธิบายสำหรับขาคอนเนคเตอร์ (Connector) การที่มีขาเชื่อมต่อกับพริ้นเตอร์ถึง 36 ขา เนื่องจากสายของแต่ละสัญญาณข้อมูลมีสายกราวนด์ (Ground) แยกออกจากกัน เช่น จากตารางที่ 2.1 ขา 2 คือบิตข้อมูลที่มีนัยสำคัญต่ำสุด (LSB) ของข้อมูลที่จะส่งไปยังพริ้นเตอร์ และขา 20 จะเป็นกราวนด์สำหรับสายสัญญาณนี้ เหตุผลสำหรับการแยกสัญญาณกราวนด์นี้เพื่อลดสัญญาณรบกวนในสาย ถ้าจะทำการต่อสายเคเบิลแบบขนานกับพริ้นเตอร์ สายกราวนด์ทั้งหมดจะต้องถูกต่อเข้าด้วยกันเพื่อต่อกับกราวนด์ของไมโครคอมพิวเตอร์ที่ปลายของสายเคเบิล โดยขา 16 เรียกว่าลอจิกกราวนด์ (Logic Ground) และขา 17 เรียกว่าแชสสิสกราวนด์ (Chassis Ground) เพื่อที่จะป้องกันกระแสสัญญาณรบกวนที่มาจากสายของลอจิกกราวนด์ จึงต้องเชื่อมต่อสายเหล่านี้เข้าด้วยกันกับไมโครคอมพิวเตอร์ ส่วนขาอื่นๆ ในจำนวน 36 ขา ของคอนเนคเตอร์นั้นแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ สัญญาณที่ส่งไปยังพริ้นเตอร์ เพื่อที่จะบอกว่าอะไรกำลังทำงาน และสัญญาณจากพริ้นเตอร์เพื่อที่จะแสดงสถานะของมัน สัญญาณควบคุมหลักไปยังพริ้นเตอร์คือ INIT ที่ขา 31 ซึ่งจะบอกพริ้นเตอร์เพื่อให้ทำการกำหนดค่าเริ่มต้นภายในของลำดับ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และ STROBE ที่ขา 1 ซึ่งจะบอกพริ้นเตอร์ว่าขณะนี้ข้อมูลส่งมาแล้ว ส่วนอีก 2 ขาอินพุท (Input) คือขา 14 และ ขา 36 โดยปกติจะใช้สำหรับดูภายในพริ้นเตอร์ โดยตัวคอนเนคเตอร์จะมีลักษณะดังรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 รูปแสดงขาของคอนเนคเตอร์แบบแอมเฟินอล (Amphenol)

ตารางที่ 2.1 แสดง การเชื่อมต่อขาและคำอธิบายสำหรับการเชื่อมต่อแบบเซนโทรนิคส์ขนาน

ขา สัญญาณที่	ขาสัญญาณ ตอบกลับ	สัญญาณ	ทิศทาง	คำอธิบาย
1	19	STROBE	เข้า	พัลส์ (Pulse) STROBE เพื่อจะอ่านข้อมูลเข้ามา ความกว้างของพัลส์จะต้องมากกว่า 0.5 μ s ที่เทอร์มินัลด้านรับ ระดับสัญญาณปกติจะอยู่ในสภาวะ "สูง" การอ่านข้อมูลเข้ากระทำที่ระดับสัญญาณ "ต่ำ"
2	20	DATA1	เข้า	สัญญาณเหล่านี้จะแสดงข่าวสารข้อมูลของบิตที่ 1-8 ของข้อมูลขนานตามลำดับ แต่ละสัญญาณจะมีระดับ "สูง" เมื่อมีข้อมูลเป็นลอจิก "1" และมีระดับ "ต่ำ" เมื่อมีข้อมูลเป็นลอจิก "0"
3	21	DATA2	เข้า	
4	22	DATA3	เข้า	
5	23	DATA4	เข้า	
6	24	DATA5	เข้า	
7	25	DATA6	เข้า	
8	26	DATA7	เข้า	
9	27	DATA8	เข้า	
10	28	ACKNLG	ออก	พัลส์ประมาณ 5 μ s สถานะ "ต่ำ" แสดงว่าข้อมูลนั้นถูกรับโดยพริ้นเตอร์แล้ว และพร้อมที่จะรับข้อมูลอีกต่อไป

ขา สัญญาณที่	ขาสัญญาณ ตอบกลับ	สัญญาณ	ทิศทาง	คำอธิบาย
11	29	BUSY	ออก	สัญญาณ " สูง " แสดงว่าพรินเตอร์ไม่สามารถรับข้อมูล ถ้าสัญญาณกลายเป็นสถานะ " สูง " จะมีการตีต่างๆดังนี้ 1. อยู่ในระหว่างข้อมูลเข้า 2. อยู่ในระหว่างกระทำการพิมพ์ 3. อยู่ในสถานะออฟไลน์ (offline) 4. อยู่ในสถานะเกิดเหตุผิดพลาดที่พรินเตอร์
12	30	PB	ออก	สัญญาณ " สูง " แสดงว่าพรินเตอร์อยู่ในสถานะ ไม่มีกระดาษ
13	-	SLCT	ออก	สัญญาณนี้แสดงว่าพรินเตอร์อยู่ในสถานะถูกเลือก
14	-	AUTO FEEDXT	เข้า	ถ้าสัญญาณนี้อยู่ที่ระดับ " ค่า " กระดาษถูกเลื่อนโดยอัตโนมัติ 1 บรรทัด หลังการพิมพ์ (ระดับสัญญาณสามารถกำหนดที่ระดับ ค่า กับคิฟสวิทซ์ขา 2-3 เตรียมไว้สำหรับควบคุมแผงวงจร)
15	-	NC		ไม่ใช่
16	-	0V		ระดับลอจิกกราวนด์
17	-	CHASSIS GND	-	พรินเตอร์ แชนลิสกราวนด์ ในพรินเตอร์ แชนลิสกราวนด์และลอจิกกราวนด์จะแยกออกจากกัน
18	-	NC	-	ไม่ใช่
19-30	-	GND	-	สัญญาณทวิสต์แพร์รีเทิร์น (Twisted Pair Return) ระดับกราวนด์
31	-	INIT	เข้า	เมื่อระดับของสัญญาณนี้กลายเป็นสถานะ " ค่า " ส่วนควบคุมพรินเตอร์จะถูกรีเซ็ตเพื่อไปที่ค่าสถานะเริ่มต้นของมัน (Initial State) และพรินเตอร์บัฟเฟอร์ (Print Buffer) จะถูกเคลียร์ สัญญาณปกติจะอยู่ที่ระดับ " สูง " และความกว้างของพัลส์จะต้องมากกว่า 50 μ S ที่เทอร์มินอลด้านรับ

ขา สัญญาณที่	ขาสัญญาณ ตอบกลับ	สัญญาณ	ทิศทาง	คำอธิบาย
32	-	ERROR	ออก	ระดับของสัญญาณนี้จะกลายเป็นสถานะ "ต่ำ" เมื่อพริเตอร์อยู่ในสถานะเปเปอร์-เอนด์ (Paper End) ออฟไลน์หรือเออเรอร์ (Error)
33	-	GND	-	เหมือนขาที่ 19-30
34	-	NC	-	ไม่ใช่
35	-			ต่อกับ 5 VDC ผ่านตัวต้านทาน 4.7 k Ω
36	-	SLCTIN	เข้า	ข้อมูลเข้ามาที่พริเตอร์อาจเป็นไปได้เมื่อระดับของสัญญาณนี้อยู่ในสถานะ "ต่ำ" (การกำหนดภายในสามารถทำได้ที่ดิฟสวิทช์ 1-8 เส้นใยที่เวลาของการส่งจะถูกกำหนดให้อยู่ในสถานะ "ต่ำ" สำหรับสัญญาณนี้)

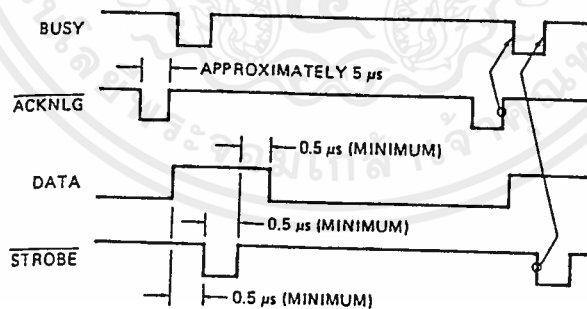
หมายเหตุ

- ทิศทาง หมายถึง ทิศทางการไหลของสัญญาณที่มองจากพริเตอร์
  - สัญญาณตอบกลับ หรือทวิสท์แพร์รีเทิร์น จะถูกต่อกับสัญญาณที่ระดับกราวด์ เมื่อมีการอินเตอร์เฟส ต้องแน่ใจว่าใช้สายเคเบิลแบบทวิสท์เพอร์ สำหรับแต่ละสัญญาณและต้องเชื่อมต่ออย่างสมบูรณ์ที่ด้านตอบกลับ
  - เงื่อนไขทั้งหมดของการอินเตอร์เฟสพื้นฐานบนระดับของ TTL ทั้งเวลาขาขึ้นและขาลงของแต่ละสัญญาณต้องน้อยกว่า 0.2 μ S
  - ข้อมูลที่ส่งต้องมีสัญญาณ ACKNLG หรือ สัญญาณ BUSY ด้วย (ข้อมูลที่ส่งไปที่พริเตอร์นี้สามารถส่งเดี่ยวๆหลังจากมีการยืนยันสัญญาณ ACKNLG หรือ เมื่อระดับของสัญญาณ BUSY เป็นสถานะต่ำ)
- สัญญาณแสดงสถานะเอาต์พุต (Output) จากพริเตอร์มีดังนี้
- สัญญาณ ACKLNG ที่ขา 10 ซึ่งเมื่อมีสถานะ "ต่ำ" แสดงว่า ข้อมูลอักขระได้ถูกรับ โดยพริเตอร์แล้ว และพร้อมที่จะรับตัวอักขระต่อไป
  - สัญญาณ BUSY ที่ขา 11 ซึ่งจะมีสถานะ "สูง" ในกรณีที่ไม่มีกระดาษ หรือพริเตอร์ยังไม่พร้อมที่จะรับข้อมูลอักขระ
  - สัญญาณ PB ที่ขา 12 ซึ่งจะมีสถานะ "สูง" ถ้าสวิทช์ของการไม่มีกระดาษในพริเตอร์ถูกกระตุ้น
  - สัญญาณ SLCT ที่ขา 13 ซึ่งจะมีสถานะ "สูง" ถ้าพริเตอร์ถูกเลือกสำหรับการรับข้อมูล
  - สัญญาณ ERROR ที่ขา 32 ซึ่งจะมีสถานะ "ต่ำ" เมื่อเกิดปัญหาในเงื่อนไขต่างๆของพริเตอร์

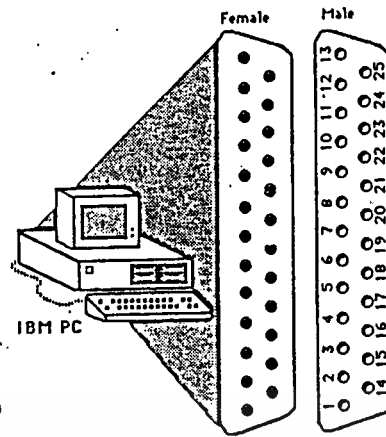
รูปที่ 2.2 แสดงช่วงเวลาของรูปคลื่นสัญญาณสำหรับการส่งข้อมูลตัวอักษรไปที่พริ้นเตอร์โดยใช้พื้นฐานของสัญญาณแฮนด์เชก (Handshake Signals) สมมติว่าพริ้นเตอร์ได้ถูกกำหนดค่าเริ่มต้นแล้ว ขั้นแรกต้องทำการตรวจสอบสัญญาณที่ขา BUSY เพื่อจะรู้ว่าพริ้นเตอร์พร้อมที่จะรับข้อมูลหรือไม่ ถ้าสัญญาณอยู่ในสถานะ “ต่ำ” แสดงว่าพริ้นเตอร์พร้อมจะรับข้อมูล เราจะสามารถส่งรหัสเอสทีบีบนสายข้อมูลขนานทั้ง 8 สายได้ หลังจากอย่างน้อย $0.5 \mu\text{s}$ เราแสดงสัญญาณ STROBE ที่สถานะ “ต่ำ” เพื่อจะบอกพริ้นเตอร์ว่าข้อมูลตัวอักษรถูกส่งไปแล้ว สัญญาณ STROBE จะเป็นสถานะ “ต่ำ” เพราะพริ้นเตอร์แสดงสัญญาณ BUSY ของมันเป็นสถานะ “สูง” หลังจากเวลาอย่างน้อยที่สุด $0.5 \mu\text{s}$ แล้วสัญญาณ STROBE สามารถขึ้นเป็นสถานะ “สูง” ได้อีกครั้งหนึ่ง โดยข้อมูลข่าวสารต้องคงสภาพการใช้งานได้บนสายข้อมูลอย่างน้อย $0.5 \mu\text{s}$ หลังจากสัญญาณ STROBE ถูกทำให้อยู่ในสถานะ “สูง”

เมื่อพริ้นเตอร์พร้อมจะรับข้อมูลอักษรถัดไป จะแสดงสัญญาณ ACKNLG ในสถานะ “ต่ำ” เป็นเวลา $5 \mu\text{s}$ ขอบขาขึ้นของสัญญาณ ACKNLG จะบอกไมโครคอมพิวเตอร์ว่าสามารถส่งข้อมูลอักษรถัดไปได้แล้ว ขอบขาขึ้นของสัญญาณ ACKNLG จะทำการรีเซ็ตสัญญาณ BUSY จากพริ้นเตอร์ สัญญาณ BUSY จะเป็นสถานะ “ต่ำ” เพื่อจะแสดงว่าพริ้นเตอร์พร้อมจะรับข้อมูลอักษรถัดไป บางระบบจะใช้สัญญาณ ACKNLG สำหรับการแฮนด์เชก และระบบจะใช้สัญญาณ BUSY

ส่วนทางฝั่งคอมพิวเตอร์ โดยปกติแล้วจะใช้คอนเนคเตอร์ของการต่อขาแบบ DB-25 ซึ่งเป็นตัวผู้และพอร์ตของคอมพิวเตอร์จะเป็นตัวเมีย ดังนั้นในการต่อออกจากคอมพิวเตอร์จะต้องดูด้วยว่าจะต่อแบบใด ดังแสดงในรูปที่ 2.3

รูปที่ 2.2 รูปแสดงช่วงเวลาของรูปคลื่นสัญญาณที่จะส่งข้อมูลอักษรไปยังพริ้นเตอร์แบบขนาน

รูปที่ 2.3 รูปแสดงขาคอนเนคเตอร์แบบ DB-25

โดยรายละเอียดของขา DB-25 แสดงไว้ในตารางที่ 2.2 และตารางที่ 2.3 แสดงการปรับให้การต่อของ DB-25 กับ แอ็มฟีนอก สัมพันธ์กัน

ตารางที่ 2.2 แสดงการเชื่อมต่อสำหรับการต่อขาแบบ DB-25

ขา DB-25	หน้าที่
1	STROBE
2	DATA BIT 0
3	DATA BIT 1
4	DATA BIT 2
5	DATA BIT 3
6	DATA BIT 4
7	DATA BIT 5
8	DATA BIT 6
9	DATA BIT 7
10	ACKNLG
11	BUSY
12	PAPER END (OUT OF PAPER)
13	SELECT
14	AUTOFEED
15	ERROR

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 แสดงการปรับการต่อขาของ DB-25 และแอมเฟนิล

DB-25	AMPHENOL
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	9
10	10
11	11
12	12
13	13
14	14
15	32
16	31
17	36
18	33
19	19
20	21
22	25
23	27
24	29
25	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 การอินเตอร์เฟสแบบอนุกรม RS232

2.1.2.1 การจัดวางตัวอักษรในรูปแบบอนุกรม

ตัวอักษรจะถูกเก็บในคอมพิวเตอร์ในลักษณะของรูปแบบขนานขนาด 8 บิต ถูกกำหนดโดยแต่ละด้าน แต่ในการส่งแบบอนุกรมมันจะถูกแบ่งเป็น 8 บิตแยกออกจากกัน (ส่วนมากมักจะเป็น 7 บิต) ซึ่งแต่ละตัวจะส่งแยกจากกัน วงจรพิเศษทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เรียกว่า UART (Universal Asynchronous Receiver and Transmitter ใช้สำหรับการส่งและรับแบบอะซิงโครนัส) ใช้สำหรับการทำงานนี้ UART จะถูกสร้างในคอมพิวเตอร์หรือรวมเข้ากับส่วนของการอินเตอร์เฟสแบบอนุกรม UART รุ่นใหม่จะประกอบด้วยไอซีตัวเดียว และสามารถทำงานในหน้าที่ที่ซับซ้อน UART จะรับข้อมูลอักขระ 8 บิต นำมาแยกส่วนและส่งแต่ละบิตออกด้วยอัตราที่กำหนดไว้ก่อน พรีนเตอร์ส่วนมากจะมี UART ที่สร้างภายในซึ่งจะรับสตรีม (Stream) ของบิตข้อมูลแต่ละบิต และจะรวบรวมใหม่เป็นตัวอักษร ในการส่งข้อมูล 7 บิต UART จะส่ง 8 บิตซึ่งมีพาริตีบิต (Parity bit) และอีก 2 บิตพิเศษคือ บิตเริ่มต้น (Start bit) และบิตสิ้นสุด (Stop bit)

พาริตีบิต

บิตที่ 8 ที่ส่ง โดย UART ตามหลังข้อมูล 7 บิตที่ถูกสร้างจากตัวอักษร โดยปกติมักจะเป็นพาริตีบิต ซึ่งคือการตรวจสอบความผิดพลาด มีการใช้บิตพาริตี 2 ทางคือ พาริตีคู่ หรือพาริตีคี่ พาริตีคี่มีกระบวนการทำงานดังนี้ ถ้ามีจำนวนบิต 1 เป็นจำนวนคู่ในตัวในข้อมูลอักขระ 7 บิต ดังนั้นบิตพาริตีจะต้องเป็น " 1 " ซึ่งจะทำให้มีจำนวนบิต " 1 " เป็นคี่ตัว ถ้ามีจำนวนบิต " 1 " เป็นจำนวนคี่ตัวอยู่แล้ว พาริตีบิตจะถูกกำหนดเป็น " 0 " ซึ่งเป็นผลให้มีจำนวนบิต " 1 " เป็นคี่ตัว ดังนั้นข้อมูลที่ส่งไปจะมีจำนวนบิต " 1 " เป็นจำนวนคี่ตัว UART ในพรีนเตอร์จะตรวจสอบข้อมูลอักขระแต่ละตัวจะประกอบด้วยบิต " 1 " จำนวนคี่ตัว ถ้าในระหว่างการส่งมีบิตใดบิตหนึ่งในรูปแบบตัวอักษรถูกเปลี่ยนแปลง บิตพาริตีจะไม่ตรงกับข้อมูล และ UART จะลดความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น ส่วนระบบของพาริตีคู่ก็เหมือนกัน เพียงแต่บิตนี้จะทำการส่งบิต " 1 " เป็นจำนวนคู่ตัว

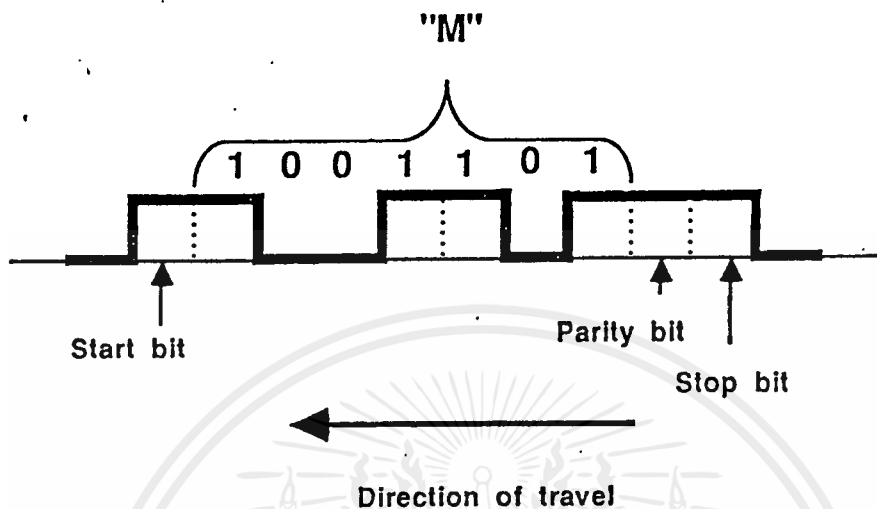
ในระบบอื่นๆ บิตที่ 8 จะไม่ใช่สำหรับการตรวจสอบพาริตี แต่จะใช้บิตนี้เพื่อแสดงว่าพรีนเตอร์สามารถใช้รูปแบบของตัวอักษรได้ ซึ่งจะยอมให้ใช้ตัวอักษรได้ถึง 256 ตัวซึ่งมากกว่าแบบ 7 บิตถึง 128 ตัว

บิตเริ่มต้นและบิตสิ้นสุด

UART ในพรีนเตอร์จะต้องมีเวลาในการเตรียมตัวสำหรับการรับข้อมูล โดยเมื่อบิตเริ่มต้นถูกส่งมาก่อนที่จะส่งข้อมูลอักขระจริงมาตามสายสัญญาณ เมื่อตัวอักษรถูกส่งหมดแล้วบิตสิ้นสุดจะถูกส่งมา ซึ่งจะทำให้ UART ในพรีนเตอร์สามารถแน่ใจได้ว่าการส่งสิ้นสุดลงแล้ว การใช้บิตเริ่มต้นและบิตสิ้นสุดนี้มีความจำเป็นเพราะการส่งข้อมูลเป็นแบบอะซิงโครนัส ไม่ใช่แบบซิงโครนัส (Asynchronous) ซึ่งทั้งคอมพิวเตอร์และพรีนเตอร์จะรู้แน่นอนว่าเมื่อใดข้อมูลอักขระจะมาถึง รูปที่ 2.4 แสดงขบวนการพัลส์ที่แทนตัวอักษร " M " ซึ่งถูกส่งผ่านสาย RS-232 แบบอนุกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7 - bit character

รูปที่ 2.4 รูปแสดงตัวอักษร "M" ในรูปแบบการส่งของ RS-232

2.1.2.2 สายสัญญาณต่างๆ

สายส่งข้อมูล

จากการอธิบายบิตข้อมูลต่างๆ ข้อมูล 7 บิต พาริตีบิต บิตเริ่มต้นและบิตสิ้นสุดจะถูกส่งผ่านสาย 1 สายที่เรียกว่า สายส่งข้อมูล ปกติเรียก TX DATA โดยที่ปลายสายด้านคอมพิวเตอร์จะเรียกว่า สายส่งข้อมูล ในขณะที่ปลายสายด้านพริ้นเตอร์จะเรียกว่า สายรับข้อมูล (RX DATA) โดยปกติขา 3 ของคอนเนคเตอร์จะใช้สำหรับทั้งคอมพิวเตอร์และพริ้นเตอร์สำหรับสายนี้ โดยการอินเทอร์เฟสแบบอนุกรมนี้จะคล้ายกับการเชื่อมต่อแบบขนาน โดยจะต้องมีสายสัญญาณอื่น นอกจากสัญญาณข้อมูล รูปที่ 2.5 แสดงสายสัญญาณสำหรับมาตรฐาน RS-232

สายสัญญาณกราวด์

สายนี้เป็นหนึ่งในมาตรฐาน RS-232 ซึ่งโดยปกติจะต่อกับขา 7 ทั้งพริ้นเตอร์และคอมพิวเตอร์ โดยปกติจะเรียกว่า เซอร์คิตคอมมอน (Circuit Common) เหมือนกับการอินเทอร์เฟสแบบขนาน กราวด์ชนิดต่างๆจะถูกใช้เป็นกราวด์เพื่อป้องกัน (Protective Ground) ซึ่งจะมีจุดประสงค์เดียวกับเซส-ติสกราวด์

ข้อมูลพร้อม (Data set ready line)

สายนี้จะถูกเรียกว่า "ดาต้าเซตเรดี้" (DSR) ที่เครื่องคอมพิวเตอร์ และเรียกว่า "ดาต้าเทอร์มินัลเรดี้" (DTR) ที่พริ้นเตอร์ โดยปกติสายนี้มักจะเป็นสายของการแฮนด์เซค เทียบได้กับสัญญาณไม่ว่าในการเชื่อมต่อแบบขนาน ดังนั้นเมื่อบัฟเฟอร์เต็มพริ้นเตอร์จะใช้สายนี้เพื่อส่งสัญญาณไปที่คอมพิวเตอร์ เพื่อไม่ให้ส่งข้อมูลมาอีก โดยใช้ขา 6 จากคอมพิวเตอร์และขา 20 ที่พริ้นเตอร์ ญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สายรับข้อมูล (Receive data line)

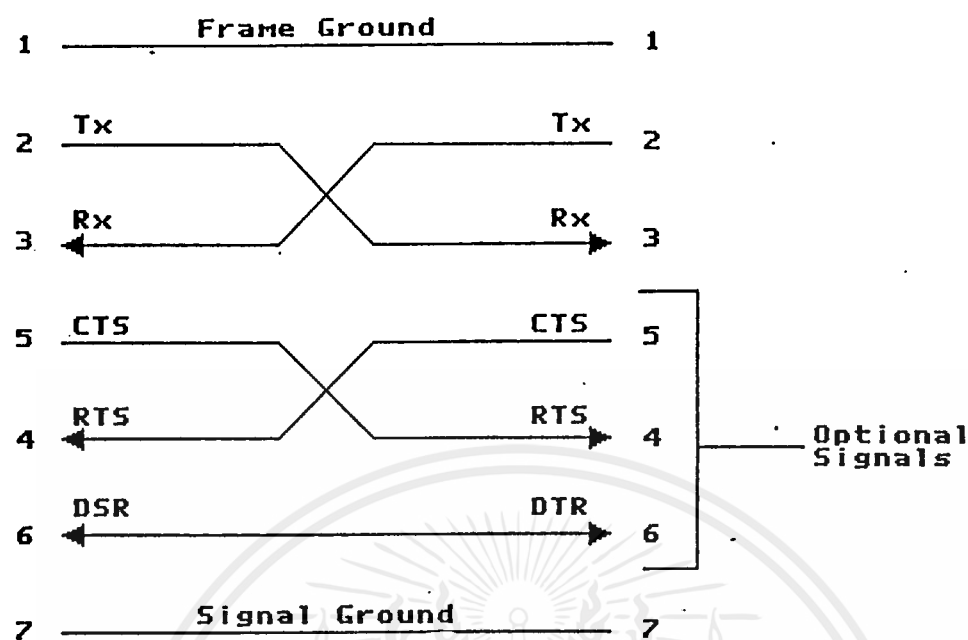
สายนี้ถูกเรียกว่า “สายรับข้อมูล” ที่ด้านคอมพิวเตอร์ และเรียกว่า “สายส่งข้อมูล” ที่ด้านพรินเตอร์ แต่คอมพิวเตอร์มักจะส่งข้อมูลไปที่พรินเตอร์ โดยปกติสายนี้จะไม่ใช่สำหรับส่งข้อมูลชนิดต่างๆ เมื่อต่อเชื่อมระหว่างคอมพิวเตอร์และพรินเตอร์ แม้ว่ามันจะถูกกำหนดใช้เมื่อต่อกับอุปกรณ์สองทาง เช่น โมเด็ม ถูกต่อเข้ากับคอมพิวเตอร์ แม้ว่าจะไม่ได้ใช้สำหรับการส่งข้อมูลแต่สายนี้โดยปกติแล้วจำเป็นต้องถูกต่อไว้เพื่อจุดประสงค์เดียวกัน สายการเลือกในการอินเตอร์เฟสแบบขนานจะทำให้คอมพิวเตอร์รู้ว่าพรินเตอร์ถูกต่อ เปิดเครื่องและพร้อมจะรับข้อมูล

เคลียร์ทูเซนด์ (CTS) โดยปกติจะมาจากขา 4 ของคอมพิวเตอร์ต่อเข้ากับขา 5 ของพรินเตอร์ (ซึ่งเรียกว่า RTS) RTS โดยปกติมาจากขา 5 ของคอมพิวเตอร์และต่อกับขา 4 ของพรินเตอร์ (CTS) สายนี้จะกลับซึ่งกันและกัน

2.1.2.3 ความเร็วในระบบ RS-232

ในการอินเตอร์เฟสแบบขนาน เราไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงอัตราข้อมูลที่แต่ละบิตจะถูกส่ง เพราะบิตต่างๆจะถูกส่งผ่านเพียงครั้งเดียว แต่ในการอินเตอร์เฟสแบบอนุกรมนั้นมีความจำเป็นที่ต้องพิจารณาถึงความเร็วในการสื่อสารข้อมูลที่ตรงกันระหว่างคอมพิวเตอร์และพรินเตอร์ โดยพรินเตอร์จะต้องรู้ว่าเมื่อใดบิตข้อมูลจะมาถึง โดยปกติจะมีความเป็นไปได้ที่จะปรับความเร็วในการส่งที่เรียกว่า “บอดเรท” (Baud rate) ทั้งที่พรินเตอร์และคอมพิวเตอร์

บอดเรท คือ จำนวนของบิตต่อวินาทีที่จะถูกส่ง โดย UART เพราะว่าแต่ละตัวอักษรจะต้องการประมาณ 10 บิต (7 บิตข้อมูล และอย่างละ 1 บิตสำหรับพาริตีบิต บิตเริ่มต้น บิตสิ้นสุด) การหารบอดเรทด้วย 10 จะได้จำนวนของตัวอักษรใน 1 วินาที ดังนั้น 300 บอดเรท จะสามารถส่งตัวอักษรได้ 30 ตัวต่อวินาที โดยปกติบอดเรทที่ใช้ระหว่างคอมพิวเตอร์และพรินเตอร์จะเป็น 300, 1200, 2400, 4800 และ 9600 โดยคิพลิวซ์จะถูกใช้เพื่อกำหนดอัตราที่พรินเตอร์ขณะที่ซอฟต์แวร์ (Software) จะกำหนดอัตราที่คอมพิวเตอร์ บางครั้งบอดเรทอาจถูกเปลี่ยนจากระบบการทำงาน ในบางกรณีถ้ามีปัญหาในการทำงานที่เชื่อมต่อแบบอนุกรม ก็ให้ตรวจสอบดูที่บอดเรทเพื่อกำหนดให้เหมาะสมกัน บางครั้งการเชื่อมต่อแบบอนุกรม โพรซีเจอร์ (Procedure) ของการแฮนด์เชคจะไม่ทำงานด้วยเหตุผลบางประการ

รูปที่ 2.5 รูปแสดงการอินเทอร์เฟสแบบ RS-232

เคลียร์ทุเซนส์และค่าเทอร์มินอลเร็คตี

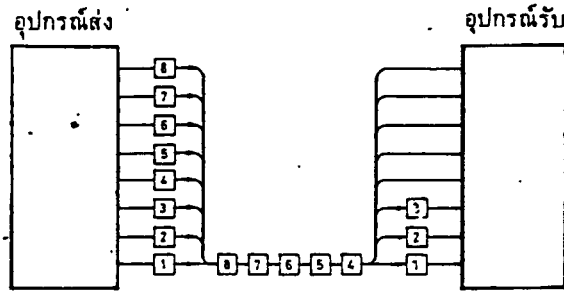
สายเหล่านี้มีความจำเป็นในการอินเทอร์เฟสบางอย่าง บางครั้งจะมีข้อมูลเหมือนกับการแฮนด์ - เซก ซึ่งโดยปกติจะอยู่บนสายค่าเซ็นเร็คตี ในการอินเทอร์เฟสอื่นๆ UART ที่พรีนเคอร์หรือคอมพิวเตอรืจะต้องทำการตรวจสอบว่าสายนี้ได้ ถูกเชื่อมต่อแล้ว แต่ไม่ได้ถูกใช้สำหรับการแฮนด์เซกแต่สายนี้จะต้องค่อเพื่อให้การอินเทอร์เฟสทำงาน

2.2 การสื่อสารข้อมูลแบบอนุกรม

การถ่ายโอนข้อมูลแบบอนุกรมนั้น ข้อมูลจะได้รับการส่งออกมาครั้งละ 1 บิตระหว่างจุดส่งและจุดรับ จะเห็นว่าการส่งข้อมูลแบบอนุกรมนี้จะช้ากว่าการส่งข้อมูลแบบขนาน แต่ยังคงใช้การส่งข้อมูลแบบนี้ อยู่ก็เพราะว่า ตัวกลางการสื่อสารต้องการเพียงช่องเดียวหรือมีสายคู่เดียว ค่าใช้จ่ายในการใช้ตัวกลาง เช่น สายไฟจะค่อถูกกว่าการส่งข้อมูลแบบขนานอย่างแน่นอน

จากรูปที่ 2.6 แสดงการส่งข้อมูลแบบอนุกรม ข้อมูลจากจุดส่งจะถูกเปลี่ยนให้เป็นแบบอนุกรมเสียก่อนแล้วค่อยทยอยส่งครั้งละ 1 บิต ไปยังจุดรับ ณ จุดรับจะต้องมีกลไกในการเปลี่ยนข้อมูลที่ส่งมาครั้งละ บิตให้เป็นสัญญาณแบบขนาน ซึ่งลงตัวพอดีนั่นคือ บิต 1 ลงที่บิตข้อมูลเส้นที่ 1 พอดี การที่จะทำให้การแปลงสัญญาณจากอนุกรมครั้งละ 1 บิตให้ลงพอดีนั้น จำเป็นต้องมิกลไกที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการผิดพลาดในการรับ กลไกที่ว่านี้แบ่งออกเป็น 2 แบบคือ แบบซิงโครนัส (Synchronous) และแบบอะซิงโครนัส (Asynchronous)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

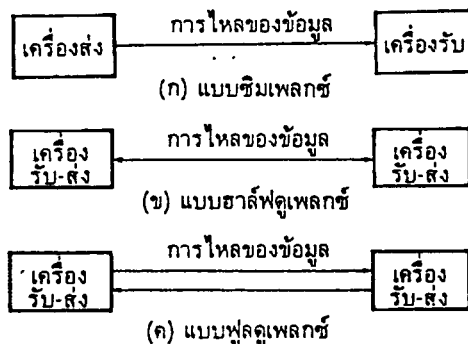
รูปที่ 2. 6 รูปแสดงการรับและการส่งข้อมูลแบบอนุกรม

จากรูปที่ 2. 6 แสดงการส่งข้อมูลแบบอนุกรม ข้อมูลจากจุดส่งจะถูกเปลี่ยนให้เป็นแบบอนุกรมเสียก่อนแล้วค่อยทยอยส่งครั้งละ 1 บิต ไปยังจุดรับ ณ. จุดรับจะต้องมีกลไกในการเปลี่ยนข้อมูลที่ส่งมาครั้งละบิตให้เป็นสัญญาณแบบขนาน ซึ่งลงตัวพอดี นั่นคือ บิต 1 ลงที่บิตข้อมูลเส้นที่ 1 พอดี การที่จะทำให้การแปลงสัญญาณจากอนุกรมครั้งละ 1 บิตให้ลงพอดีนั้น จำเป็นต้องมีกลไกที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการผิดพลาดในการรับ กลไกที่ว่านี้แบ่งออกเป็น 2 แบบคือ แบบซิงโครนัส (Synchronous) และแบบอะซิงโครนัส (Asynchronous)

2.2.1 รูปแบบของการติดต่อสื่อสารแบบอนุกรม

การติดต่อแบบอนุกรมอาจจะแบ่งตามรูปลักษณะการส่งข้อมูล ได้ 3 แบบคือ

- 1.แบบซิมเพลกซ์ (Simplex) เป็นการส่งข้อมูล ได้ทางเดียวเท่านั้น บางครั้งเรียกว่า การส่งทิศทางเดียว
- 2.แบบฮาล์ฟดูเพลกซ์ (Half duplex) เป็นการส่งและรับข้อมูล ได้ทั้ง 2 สถานี แต่จะต้องผลัดกันรับและผลัดกันส่งข้อมูล จะส่งและรับพร้อมกันไม่ได้
- 3.แบบฟูลดูเพลกซ์ (Full duplex) ทั้ง 2 สถานีสามารถรับและส่งได้ในเวลาเดียวกัน จากรูปที่ 2.7 แสดงถึงรูปแบบของการส่งข้อมูลประเภทต่างๆจะเห็นว่าการส่งข้อมูลแบบฟูลดูเพลกซ์และฮาล์ฟดูเพลกซ์จะไม่ขึ้นกับจำนวนสายในการติดต่อ เพราะบางครั้งอาจใช้วิธีการแยกความถี่ที่ต่างกันระหว่างสัญญาณข้อมูลของฝ่ายส่งกับฝ่ายรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่รูปที่ 2.7 รูปแสดงประเภทของการติดต่อสื่อสารแบบอนุกรม ห้านำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 ความเร็วในการถ่ายโอนข้อมูลแบบอนุกรม

ความเร็วของการถ่ายโอนข้อมูลแบบอนุกรมมีหน่วยวัดเป็นบิตต่อวินาที หรือเรียกว่า บีพีเอส (bps) แต่เรายังมีหน่วยที่นิยมใช้กันมากคือ บอดเรท(baud rate) ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณใน 1 วินาที การเปลี่ยนแปลงของสัญญาณ 1 ครั้งอาจจะแสดงถึงการส่งข้อมูลแบบอนุกรมมากกว่า 1 บิต อัตราการส่งข้อมูลเป็นจำนวนบิตจึงเท่ากับ อัตราบอดคูณกับจำนวนบิตใน 1 บอด

2.2.3 การสื่อสารแบบอะซิงโครนัส

การสื่อสารแบบนี้ประกอบด้วยบิตเริ่มต้นหรือบิตสตาร์ท (start bit) และบิตสิ้นสุดหรือบิตสตอป (stop bit) แสดงดังรูป

รูปที่ 2.8 รูปแสดงรูปแบบของการสื่อสารแบบอะซิงโครนัส

ขณะที่สถานะของการส่งเป็นแบบว่างหรือไอดีล (idle) คือยังไม่มีสัญญาณส่งออกมาจะมีสัญญาณหรือมีแรงดันตลอดเวลา เพื่อความแน่ใจว่าฝ่ายรับยังติดต่อกับฝ่ายส่ง ฝ่ายส่งจะเริ่มส่งข้อมูลบอดจุดเริ่มต้น สัญญาณของอะซิงโครนัสจะเป็น "0" ในช่วงสัญญาณนาฬิกา บิตนี้เรียกว่า บิตสตาร์ท ข้อมูล 1 ตัวอักษรที่ตามหลังบิตสตาร์ทจะมีขนาดตั้งแต่ 5 บิตจนถึง 8 บิต โดยบิตที่มีค่าน้อยที่สุด (LSB) จะถูกส่งออกมาก่อนและได้ไปจนถึงบิตที่มีค่ามากที่สุด (MSB) การเข้ารหัสอักขระนี้ส่วนมากจะนิยมใช้รหัสแอสกี (ASCII CODE)

แรกเริ่มทีเดียวของการส่งข้อมูล จะส่งรหัสบอดอต (Baudot Code) ซึ่งใช้ 5 บิตในการแทนอักขระ 1 ตัว ส่วนที่ตามหลังข้อมูลก็จะเป็นบิตพาริตี ซึ่งอาจจะใช้หรือไม่ใช้ก็ได้ บิตพาริตีจะทำหน้าที่เป็นตรวจสอบความถูกต้องของสัญญาณที่ได้รับ บิตพาริตีอาจจะแบบคู่ (even) หรือ แบบคี่ (odd) ก็ได้ หมายความว่า ถ้าหากเป็นพาริตีคู่จำนวนบิตที่เป็น "1" ในช่วงบิตข้อมูลกับบิตพาริตีรวมกันแล้วต้องเป็นเลขคู่ ผู้ส่งข้อมูลจะทำหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลแล้วใส่พาริตีบิตเอง

ฝ่ายรับ เมื่อรับสัญญาณแล้วก็จะต้องตรวจสอบว่าเป็นจริงดังสถานการณ์ที่ตั้งเอาไว้หรือไม่ หากผิดพลาดก็หมายความว่า สัญญาณที่รับนั้นผิดพลาดไปจากสถานีส่งที่ส่งออกมา ซึ่งจะต้องคิดเป็นจำนวนคี่เท่านั้นคือ ผิดไป 1 บิต 3 บิต หรือ 5 บิตพร้อมกัน จึงจะตรวจสอบได้ว่าผิด เช่น ถ้าคิดเป็นจำนวนคู่ ผลรวมของจำนวนบิตที่เป็น "1" ก็เป็นจำนวนคู่อยู่ดี

หลังจากบิตพาริตีแล้ว จะต้องมีบิตสตอปซึ่งเป็น "1" ความกว้างของบิตสตอปอาจจะ 1, 1.5 หรือ 2 พัลส์ของสัญญาณนาฬิกา ซึ่งแล้วแต่ผู้รับและผู้ส่งจะตกลงใช้กันเอง อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเริ่มใช้พอร์ตอเนกกรมจึงจำเป็นต้องตั้งค่าต่างๆสำหรับการสื่อสาร ดังต่อไปนี้คือ

- 1.ความเร็วของการส่ง
- 2.ความยาวของรหัส 1 อักขระ
- 3.บิตตรวจสอบ
- 4.จำนวนบิตสตอป

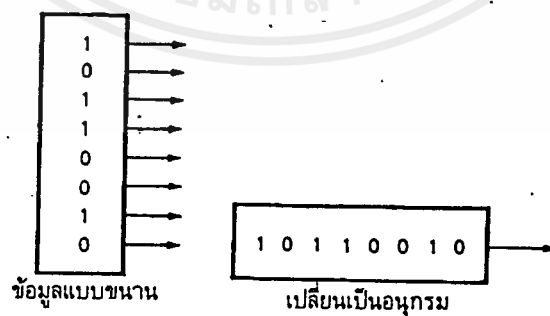
2.2.4 การสื่อสารแบบซิงโครนัส

ข้อแตกต่างระหว่างวงจรการส่งข้อมูลอเนกกรมแบบอะซิงโครนัสก็คือ ความต่อเนื่องของข้อมูลที่ส่งในแบบซิงโครนัส ข้อมูลที่ส่งออกมาเป็นแบบต่อเนื่อง ไม่มีบิตสตาร์ทหรือบิตสตอป หรือแม้กระทั่งบิตพาริตี รูปแบบที่ใช้ในการส่งข้อมูลแบบซิงโครนัสจึงแตกต่างไปจากการส่งข้อมูลแบบอะซิงโครนัส

การซิงโครไนซ์จะทำได้ในระดับอักขระ ซึ่งหมายความว่าอักขระแต่ละตัวมีขอบเขตที่แน่นอน แต่ละอักขระไม่มีบิตสตาร์ทหรือบิตสตอปเหมือนอะซิงโครนัส การซิงโครไนซ์จะกระทำที่จุดเริ่มต้นของการส่งข้อมูล สถานีส่งจะส่งสัญญาณที่เรียกว่า คิวอักขระนำ (Leading Pad Character) ไปยังสถานีรับก่อนที่จะเริ่มส่งข้อมูล คิวอักขระนำจะประกอบด้วย "0" และ "1" สลับกัน เพื่อให้สถานีรับจัดสัญญาณนาฬิกาให้ตรงกันก่อนส่งข้อมูลก็จะมีการส่งอักขระที่เรียกว่า SYN ตามหลังคิวอักขระนำออกมา สถานีส่งจำเป็นต้องบอกความยาวของข้อมูลมาในกลุ่มนี้ และต้องบอกเครื่องหมายที่เป็นคิวอักขระเริ่มต้นของข้อมูลมาด้วย

2.2.5 ระยะเวลาและอัตราการส่งข้อมูล

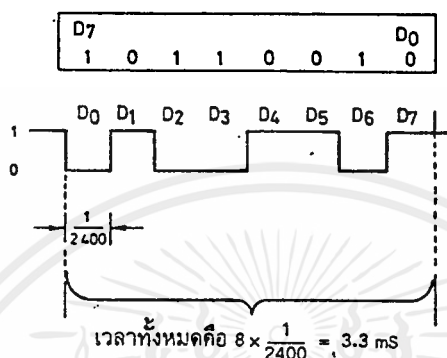
ตัวอย่างของการส่งข้อมูลที่มีขนาด 8 บิตจากระบบไมโครโปรเซสเซอร์ ส่งออกที่ช่องสื่อสารแบบอเนกกรมแสดงดังรูปที่ 2.9

รูปที่ 2.9 รูปแสดงลักษณะของข้อมูลแบบขนานเมื่อถูกเปลี่ยนเป็นแบบอนุกรม

ในการส่งข้อมูลแบบอนุกรมมีสิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาคือ ความเร็วของข้อมูลในการส่งซึ่งเราเรียกว่า อัตราบิต (Bit Rate) ตามที่กล่าวมาแล้ว และในกรณีนี้ให้อัตราการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณ 1 ครั้งคือข้อมูล 1 บิต จะได้อัตราบิตเท่ากับอัตราบอด

อัตราบอดที่ใช้ในการส่งข้อมูลต่างๆ ไปคือ 110 ,150 ,300 ,1200 ,2400 ,4800 และ 9600 ถ้าต้องการส่งข้อมูลด้วยอัตราบอด 2400 บอด ข้อมูลจะได้รับการส่งออกไปดังรูปที่ 2.10

รูปที่ 2.10 รูปแสดงช่วงเวลาของสัญญาณเมื่อส่งด้วยอัตรา 2400บอด

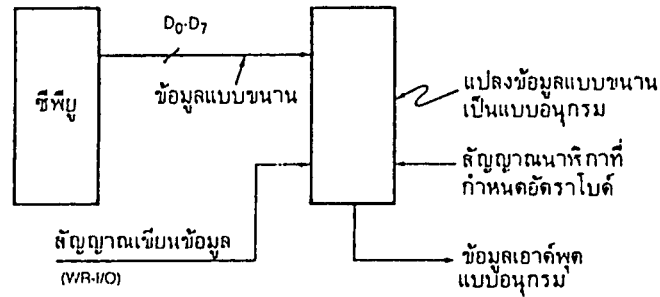
จากรูปที่ 2.10 แสดงให้เห็นช่วงเวลาของการส่ง ซึ่งในช่วงเวลาของแต่ละบิตจะมีขนาดช่วงเวลาเท่ากับ $1/2400$ เท่ากับ 0.000416 วินาที หรือ 416 ไมโครวินาที ดังนั้นถ้าต้องการส่งข้อมูลที่มีขนาด 8 บิต ก็จะใช้เวลาดังนั้น $8 * 416$ ไมโครวินาที หรือเท่ากับ 3328 ไมโครวินาที ซึ่งเมื่อเทียบกับการส่งข้อมูลแบบขนานจะใช้เวลาน้อยกว่า 1 ไมโครวินาที

2.2.6 การแปลงข้อมูลแบบขนานเป็นแบบอนุกรม

ในการสื่อสารข้อมูลแบบอนุกรมนั้น ต้องแปลงข้อมูลจากแบบขนานมาเป็นแบบอนุกรมก่อน โดยปกติจะใช้ไมโครโปรเซสเซอร์ส่งข้อมูลมายังรีจิสเตอร์แล้วแปลงข้อมูลเป็นแบบอนุกรมกระบวนการในการแปลงข้อมูลมีดังนี้

- 1.ทำการเก็บข้อมูลขนาด 8 บิตไปไว้ในชิพรีจิสเตอร์
- 2.เลื่อนข้อมูลจากชิพรีจิสเตอร์ไปที่ละบิตตามการกำหนดด้วยช่วงเวลา โดยอัตราบอดจะเป็นตัวกำหนด

ลักษณะการทำงานจะเป็นไปตามบล็อกไดอะแกรมดังรูปที่ 2.11 โดยให้ชิพผู้ส่งข้อมูลเอาท์พุทที่มีขนาดบิตออกมาเป็นแบบขนานมายังชิพรีจิสเตอร์ แล้วให้มีการเลื่อนบิตออกไป

รูปที่ 2.11 รูปแสดงแผนผังการส่งข้อมูลแบบอนุกรม

2.3 ชนิดและสัญญาณของพรินเตอร์

2.3.1 ชนิดของพรินเตอร์ที่ทำการใช้งาน

Fully Formed Character Printers : ลักษณะงานที่พิมพ์ตัวอักษรจะชัดได้รูปแบบตัวอักษรสมบูรณ์ แต่พิมพ์งานด้านกราฟฟิกได้ไม่ตึก และทำงานช้า เวลาทำงานมีเสียงดังมาก

Matrix Printers : สามารถพิมพ์งานได้ทั้งตัวอักษร สัญลักษณ์ และกราฟฟิกได้ งานที่ได้เหมือนเป็นการจำลองตัวอักษรบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ในรูปของจุดสีหลายจุดเรียงกัน จุดต่างๆที่เกิดขึ้นบนกระดาษเกิดจากลวดหรือเข็มที่กระทบกระดาษ หรือแบบอิงค์เจท (Ink Jet) ที่มีจุดเล็กๆลงบนกระดาษ พรินเตอร์ชนิดนี้ใช้งานกันแพร่หลายเนื่องจากราคาไม่แพงนัก และพิมพ์งานได้หลากหลายรูปแบบ

Laser Printers : เป็นพรินเตอร์ที่พิมพ์งานออกมาได้มีคุณภาพดีที่สุดในปัจจุบัน และทำงานเงียบเหมือนเครื่องถ่ายเอกสารขนาดเล็ก แต่ราคาค่อนข้างแพง

2.3.2 สัญญาณต่างๆของพรินเตอร์

Ground : ในการสื่อสารข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีสายสัญญาณหลายสายด้วยกัน แต่มีสายกราวด์เพียง 1 สายที่สามารถใช้เป็นกราวด์ให้กับสัญญาณทุกสายได้ สายกราวด์นี้เรียกว่า Signal ground หรือ logic ground และบางครั้งใช้มากกว่า 1 สายเป็นสาย Logic Ground และบางครั้งทุกๆสายข้อมูล (Dataline) มีกราวด์เป็นของตัวเอง

มีกราวด์อีกชนิดหนึ่งเรียกว่า แชสตีกราวด์ (Chassis ground) ดังนั้นจึงมีสายกราวด์ 3 ชนิดด้วยกันคือ ซิกแนลกราวด์ แชสตีกราวด์ และทวิตเพอร์กราวด์ ซึ่งใช้เป็นกราวด์สำหรับสายข้อมูลแต่ละสาย

Data Strobes : สัญญาณคาตัสโตรปถูกส่งจากคอมพิวเตอร์ไปที่พรินเตอร์ เพื่อเป็นการให้สัญญาณแก่พรินเตอร์ว่า ตัวอักษร ได้ถูกส่งมาที่สายข้อมูลแล้ว ในตอนแรกคอมพิวเตอร์จะเตรียมส่งสัญญาณสำหรับ บิตข้อมูลทุกบิตบนสายข้อมูล เมื่อแน่ใจว่าสัญญาณที่จะส่งไปกองที่ก็จะทำการกระตุ้นไปที่สายคาตัสโตรป เมื่อพรินเตอร์เห็นสัญญาณคาตัสโตรป ก็จะรับตัวอักษรจากสายข้อมูล 8 สายขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น มิใช่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Busy Signal: สัญญาณนี้ถูกส่งมาจากพริ้นเตอร์ไปคอมพิวเตอร์ เพื่อเป็นการบอกคอมพิวเตอร์ว่า “ตอนนี้กำลังยุ่ง อย่าเพิ่งส่งข้อมูลเข้ามา” ภาวะที่พริ้นเตอร์ busy คือ กำลังอยู่ในขั้นตอนรับข้อมูลตัวอักษรเข้ามา กระดาษหมดหรือบัฟเฟอร์เต็ม

Printer Buffers : พริ้นเตอร์มักจะทำการพิมพ์ตัวอักษรด้วยอัตราที่ช้ากว่า คอมพิวเตอร์ส่งข้อมูลเข้ามา มาก บัฟเฟอร์จึงเป็นตัวเก็บข้อมูลรอไว้ให้พริ้นเตอร์ ทำการพิมพ์ไปเรื่อยๆ ในขณะที่คอมพิวเตอร์สามารถไปทำงานอื่นได้ไม่ต้องรอให้พริ้นเตอร์ทำการพิมพ์งานจนสำเร็จ ถ้าคอมพิวเตอร์ส่งข้อมูลเข้ามาเรื่อยๆจนทำให้บัฟเฟอร์เต็ม พริ้นเตอร์จะส่งสัญญาณบิซิกกลับไปที่คอมพิวเตอร์หยุดส่งข้อมูล

Select Signal: เป็นสัญญาณที่บอกสถานะการออนไลน์ของพริ้นเตอร์

Handshaking: เป็นสัญญาณของระบบที่ใช้ควบคุมการไหลของข้อมูลระหว่างคอมพิวเตอร์และพริ้นเตอร์ เช่น busy signal, data strobe หรือ acknowledge (ACK)

Acknowledge Signal : ถูกส่งจากพริ้นเตอร์ไปยังคอมพิวเตอร์เพื่อบอกว่าได้รับข้อมูลเรียบร้อยแล้ว แทนที่คอมพิวเตอร์จะส่งข้อมูลด้วยอัตราคงที่ค่าหนึ่งตลอด คอมพิวเตอร์จะทำการส่งข้อมูลหลังจากที่ได้รับสัญญาณ ACK จากพริ้นเตอร์ เมื่อพริ้นเตอร์ได้รับสัญญาณคำสั่งโทรปจากคอมพิวเตอร์ พริ้นเตอร์ก็จะส่งสัญญาณ busy signal บอกคอมพิวเตอร์ให้คอยก่อน เพราะกำลังอ่านตัวอักษรที่เข้ามาจากสายข้อมูลลงบัฟเฟอร์ เมื่ออ่านข้อมูลเสร็จแล้วก็จะเคลียร์บิซิก แล้วส่ง ACK ไปให้คอมพิวเตอร์ต่อไป

สัญญาณอื่นๆ

Paper out : สัญญาณที่แจ้งให้ทราบว่กระดาษหมด ระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์จะทำการตรวจเช็คความที่บรรทัดนี้และแจ้งให้ ผู้ใช้ทราบบนหน้าจอคอมพิวเตอร์

Auto feed : ทุกๆครั้งที่สัญญาณ แคริเอจรีเทิร์น ถูกส่งไปที่พริ้นเตอร์ พริ้นเตอร์จะกลับไปจุดเริ่มต้นของบรรทัดและทำการเลื่อนบรรทัดไปด้วยจึงไม่พิมพ์ซ้ำบรรทัดเดิมอีก

2.4 มอดคูเลทชัน เทคนิค

ถ้ากล่าวถึงสัญญาณดิจิตอลหรืออนาล็อกเมื่อเริ่มกำเนิด ก็จะหมายถึง “สัญญาณเบสแบนด์” นั้นเอง และตัวกลางในการส่ง ได้แก่ อากาศ, เส้นลวด, ท่อนำคลื่น, ออฟติกไฟเบอร์ ส่วนประสิทธิภาพในการส่งที่ต้องการจะได้จากกระบวนการที่ทำให้สัญญาณคงทนสภาพไว้ก่อนที่จะถูกส่งไป

โดยปกติแล้ว สัญญาณเบสแบนด์จะถูกเลื่อนไปที่ความถี่สูงกว่า เพื่อให้การส่งที่มีประสิทธิภาพด้วยการทำการเปลี่ยน แอมพลิจูด, เฟส, ความถี่ ของคลื่นพาหะไซน์แอมพลิจูดสูง ให้เปลี่ยนแปลงไปตามสัญญาณข่าวสาร ขบวนการที่เลือกคุณลักษณะของการเปลี่ยนแปลงคลื่นพาหะไซน์แอมพลิจูด เรียกว่า ไซน์แอมพลิจูดหรือคอนเทรนัวออสเฟ มอดคูเลทชัน สัญญาณผลลัพ์ที่ได้จะไปบนคลื่นพาหะความถี่สูง การเลือกใช้ความถี่สูงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกระจายพลังงาน และสามารถทำให้แบนด์วิธกว้างขึ้น เพื่อเพิ่มการส่งผ่านข่าวสารได้มากกว่าที่คลื่นความถี่ต่ำ โดยปรากฏการณ์แม่เหล็กไฟฟ้าที่รู้จักกันอย่างดี ก็คือทฤษฎีของการที่ตัวกระจายพลังงานไฟฟ้าที่มีประสิทธิภาพ(the antenna)นั้นจะมีขนาดอย่างน้อยเป็นจำนวนลำดับของความยาวคลื่น ดังนั้นที่ความถี่ในการส่ง 1kHz จะมีความยาวคลื่น 300m ซึ่งก็ถือว่าไม่สามารถเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ สำหรับการไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

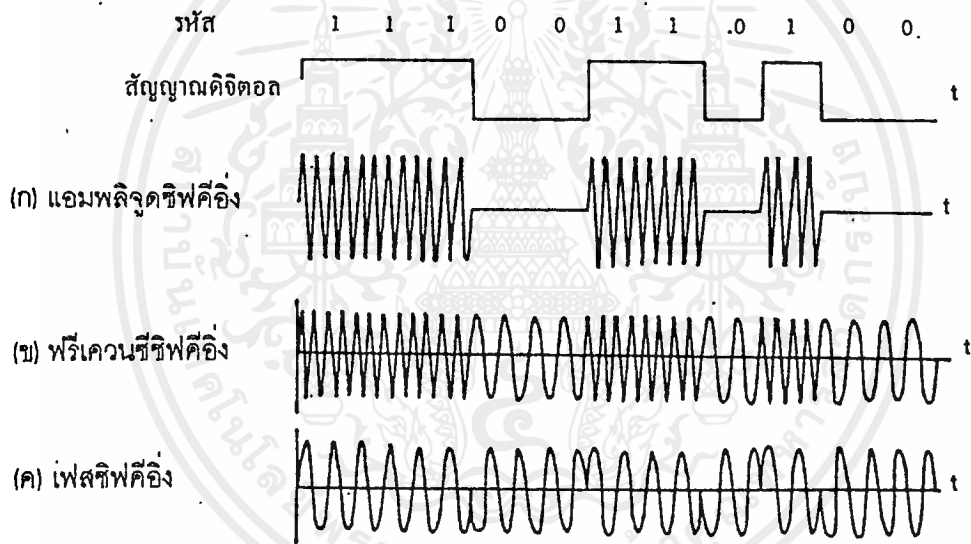

ส่งคลื่นที่มีความถี่เสียงเลข แต่ 1MHz คลื่นพาหระจะส่งออกไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความถี่สูงของสายอากาศ 300ฟุต

2.4.1 การสื่อสารแบบไบนารี

เราจะแบ่งการสื่อสารแบบไบนารีได้ 3 แบบ คือ

1. แอมพลิจูด-ชิฟท์-คีย์อิง (Amplitude-shift-keying หรือ On-off-keying:OOK) แอมพลิจูดของคลื่นพาหระจะสวิตช์ระหว่างค่าศูนย์ (ถือเป็น ออฟ สคท) และค่าระดับแอมพลิจูดค่าหนึ่ง(ถือเป็น ออน สคท)
2. เฟส-ชิฟท์-คีย์อิง (Phase-shift-keying) เฟสของคลื่นพาหระจะสวิตช์ระหว่างเฟส π เรเดียน หรือ 180° กับไม่มีการเปลี่ยนเฟสเลย หรืออาจเป็นการสับขั้วกันของคลื่นพาหระ (เมื่อทำเป็นสัญญาณ ไบนารี) ก็ได้
3. ฟรีควนซี-ชิฟท์-คีย์อิง (Frequency-shift-keying) คลื่นพาหระจะสวิตช์ระหว่างความถี่ 2ความถี่ที่ได้กำหนดไว้แล้ว อาจเป็นการนำสัญญาณแต่ละค่าของสัญญาณ ไบนารีมาอดคดูเลขกับ ไซน์วฟคนละค่าความถี่ หรือทำการสวิตช์ระหว่างค่าความถี่ออสซิลเลเตอร์ 2ค่าที่ทำการสลับค่าเฟสให้มีค่าตรงกัน

รูปที่ 2.12 รูปแสดงรูปคลื่นของคิจิตอลมอดคดูเลขันที่ใช้ในการส่งข้อมูลแบบ ไบนารี

2.4.2 ฟรีควนซี-ชิฟท์-คีย์อิง(Frequency-shift-keying)

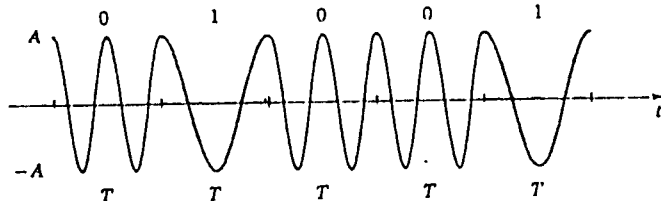
พิจารณาสัญญาณเรคแทนทูล่า 2 สัญญาณนี้

$$f_1(t) = A \cos \omega_1 t$$

$$f_2(t) = A \cos \omega_2 t$$

ที่ $-\frac{T}{2} \leq t \leq \frac{T}{2}$

2   2

รูปที่ 2.13 รูปแสดงรูปคลื่นของสัญญาณ FSK :

โดยพิจารณาให้ค่า 1 (ของรหัสไบนารี) เป็นความถี่ f_1 และค่า 0 เป็นค่าความถี่ f_2 ดังรูปที่ 2.13 โดย f_1 และ $f_2 \gg 1/T$ หรืออาจแทนสัญญาณ FSK ในรูป $f_1 = f_c - \Delta f$, $f_2 = f_c + \Delta f$ สัญญาณ 2 ความถี่จะมีค่าต่างกันอยู่ $2\Delta f$ เฮิรตซ์ ดังนั้น

$$f_c(t) = A \cos(\omega_c \pm \Delta \omega)t \quad -T/2 \leq t \leq T/2$$

$\pm \Delta f$: ฟริควเอนซีดีวิเอชัน (frequency deviation)

ถ้าสัญญาณ f_1 และ f_2 เป็นค่าของเลขจำนวนเต็มคูณด้วย $1/T$ และมีเฟสตรงกัน (in phase), สัญญาณ FSK ก็จะเป็นฟังก์ชันคาบเวลาครึ่งรูป—และมีแบนด์วิธ $2\Delta f + 2B$ (B เป็นแบนด์วิธของสัญญาณเบสแบนด์) ซึ่งจะทำให้เกิดการพิจารณาใน 2 กรณี คือ

1. ถ้า $\Delta f \gg B$, แบนด์วิธจะมีค่าเข้าใกล้ $2\Delta f$ นั่นคือถ้าใช้สัญญาณความถี่ของ FSK 2 ความถี่ แยกห่างกันมากๆ ค่าแบนด์วิธจะมีค่าเท่ากับระยะห่างของความถี่นั้น ไม่เกี่ยวกับความถี่ของสัญญาณเบสแบนด์
2. ถ้า $\Delta f \ll B$ แบนด์วิธเข้าใกล้ $2B$ ในกรณีนี้แบนด์วิธจะถูกพิจารณา โดยสัญญาณเบสแบนด์

ในกรณีแรกเรียกว่า “wideband FM” และในกรณีที่ 2 เรียกว่า “narrowband FM” แบนด์วิธการส่งของสัญญาณ FM (FM transmission bandwidth) โดยทั่วไปจะมากกว่า AM อยู่มาก (ปกติเท่ากับ 2 เท่าแบนด์วิธของสัญญาณเบสแบนด์) แต่ที่เลือกใช้ FM กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากสัญญาณ FM มีคุณสมบัติทางความถี่ที่ดีกว่าสัญญาณ AM ในสภาพแวดล้อมที่มีเสียงรบกวนในการเข้ารหัส PAM (pulse-amplitude modulation) ไปเป็นรหัส PCM (pulse-code modulation) อาจจะเป็นการเพิ่มแบนด์วิธของระบบแต่ก็เป็นการเพิ่มความสามารถในการป้องกันเสียงรบกวนได้

การวิเคราะห์สัญญาณ FM นั้น ค่าของแบนด์วิธของการส่งจะมีความสัมพันธ์กับค่าแอมพลิจูดของฟริควเอนซีดีวิเอชัน (frequency deviation : Δf) และแบนด์วิธของสัญญาณเบสแบนด์ (B) โดยที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\beta = \Delta f$$

β : modulation index;

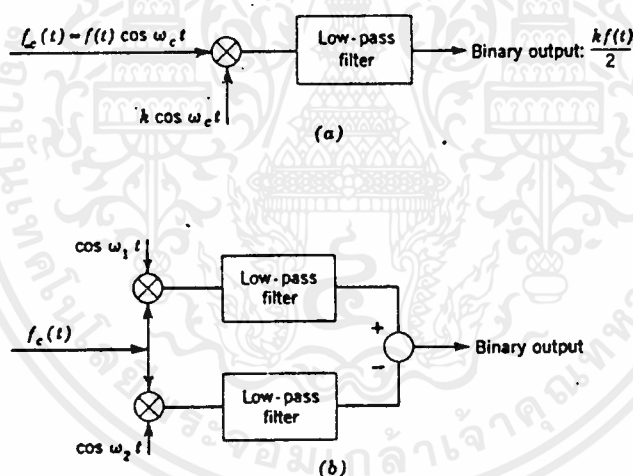
แบนด์วิธการส่งของสัญญาณ FM (FM transmission bandwidth)

$$B_T = \text{FM แบนด์วิธ} = 2\Delta f + 2B \\ = 2B(1 + \beta)$$

สำหรับ "Narrowband FM" ค่า $\beta \ll 1$ และ "Wideband FM" $\beta \gg 1$

2.4.3 การตีเทคสัญญาณไบนารี (Detection of Binary Signals)

การมอดคดูเลทคลื่นพาหะไซน์วฟกับสัญญาณเบสแบนด์ให้สัญญาณที่ได้อยู่ในช่วงความถี่ที่ต้องการกลับมาเป็นขั้นตอนที่เรียกว่า "ดีมอดคดูเลท (demodulate)" ซึ่งอยู่ในขบวนการ "ตีเทคชั่น (detection)" และมีวิธีการโดยทั่วไปที่จะทำการตีเทคชั่นอยู่ 2 วิธี คือ ซิงค์โครนัสหรือ โคเฮเรนต์ตีเทคชั่น ซึ่งจะทำการคูดสัญญาณที่รับมาได้จากเครื่องรับเข้ากับสัญญาณความถี่คลื่นพาหะ แล้วใช้ตัวกรองความถี่ต่ำกรองสัญญาณที่ได้จากการคูดอีกทีหนึ่ง, อีกวิธีหนึ่งคือ เอนเวลโลป ดีเทคชั่น

รูปที่ 2.14 รูปแสดงการซิงค์โครนัสตีเทคชั่นของสัญญาณ FSK

จากรูปที่ 2.14 ซึ่งต้องการไซน์วฟ 2 ความถี่ สำหรับการตีเทคแต่ละความถี่ที่ทำการส่งมา เพื่อแปลงกลับมาเป็นสัญญาณเบสแบนด์แบบไบนารีที่เครื่องรับ โดยการทำให้วิธีแบบซิงค์โครนัส สมมติให้สัญญาณไบนารีที่มีความถี่สูงมีรูปแบบของ AM เป็น $f_c(t)\cos\omega_c t$ (ถ้า $f_c(t) = \pm 1$ เราจะได้เป็นสัญญาณ PSK และถ้า $f_c(t)$ เป็น 1 หรือ 0 ก็จะได้สัญญาณ OOK) ถ้าเราคูดสัญญาณนี้ด้วย $k\cos\omega_c t$ (k เป็นค่าคงที่ของการคูด) เราจะได้ $k f_c(t)\cos^2\omega_c t = (k/2)(1 + \cos 2\omega_c t) f_c(t)$

แต่เทอมของ $f_c(t)\cos 2\omega_c t$ แทนฟังก์ชัน $f_c(t)$ ที่ถูกแปลงไปอยู่ที่ความถี่ $2f_c$ ซึ่งเฟรเควนซีโมนิกที่สองของคลื่นพาหะ แต่จะถูกกรองทิ้งไปโดยตัวกรองความถี่ต่ำผ่าน และจะได้เอาท์พุทเป็น $k/2 f_c(t)$ เป็นสัญญาณเบสแบนด์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไบนารีที่ต้องการ (แพ็คเกจค่าคงที่ไม่มีค่าความสำคัญเนื่องจากสามารถที่จะลดทอนหรือขยายสัญญาณเอาท์พุทให้ได้ตามที่ต้องการได้)

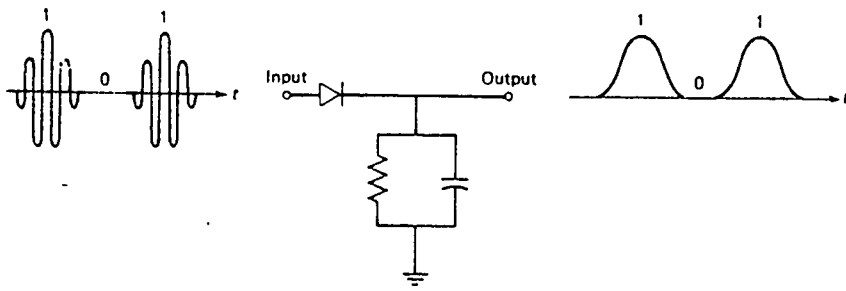
แต่การสมมตินั้นเป็นการสมมติให้ความถี่โลคัล $\cos \omega_c t$ เป็นความถี่เดียวกับสัญญาณคลื่นพาหะที่รับได้ $\cos \omega_c t$ และมีเฟสตรงกันหรือซิงค์โครไนซ์กัน แต่ถ้าความถี่โลคัลที่ได้เป็น $\cos(\omega_c + \Delta \omega)t$ ผลลัพธ์ที่ได้จากการคูณจะได้เป็น $k f(t) \cos(\omega_c + \Delta \omega)t \cos \omega_c t = (k/2) [\cos(2\omega_c + \Delta \omega)t + \cos \Delta \omega t] f(t)$ และเอาท์พุทที่วงจรกรองความถี่ต่ำจะได้เป็น $[k f(t)/2] \cos \Delta \omega t$ ถ้า $\Delta \omega$ อยู่ภายในแบนด์ความถี่ของวงจรกรองความถี่นั้น ซึ่งแน่นอนว่าสัญญาณที่ได้ไม่ใช่สัญญาณที่ต้องการทีเดียวหรือถ้าสัญญาณความถี่โลคัลเป็น $\cos(\omega_c - \theta)t$ เอาท์พุทที่วงจรกรองความถี่ต่ำก็จะได้เป็น $[k f(t)/2] \cos \theta$ ซึ่งเป็นสัญญาณเบสแบนด์ที่ต้องการแต่ถูกลดทอนลงทางแอมพลิจูด ถ้า θ เพิ่มขึ้น $\Rightarrow \cos \theta$ จะมีค่าลดลง และถ้า θ มีค่าเข้าใกล้ $\pi/2$ เอาท์พุทที่ได้จะมีค่าใกล้กับศูนย์ จนถ้า θ มีค่าเพิ่มขึ้นมากกว่า $\pi/2$ เอาท์พุทที่ได้จะมีการกลับขั้ว (reverse sign) เกิดขึ้น ดังนั้น ความถี่โลคัลที่ผลิตขึ้นในวิธีการซิงค์โครไนซ์เทคนิคชั้นนี้จะต้องมีความถี่รวมทั้งเฟสตรงกับสัญญาณที่ต้องการดีเทค

การทำซิงค์โครไนซ์เฟสนั้นค่อนข้างลำบาก โดยเฉพาะถ้าต้องการส่งในระยะทางไกลๆ นั่นคือคล็อกทางด้านรับที่จะเตรียมทำการซิงค์โครไนซ์เทคนิคชั้นนี้จะต้องมีค่าความถี่คล็อกทางด้านส่งอยู่ภายในช่วงเวลา 1 ไชเคิลของสัญญาณคลื่นพาหะ อย่างเช่นทางด้านส่งมี $f_c = 3 \text{ MHz}$ 1 คาบเวลาจะมีค่า $= 1/f_c = 0.3 \mu\text{s}$ ค่าความแตกต่างทางเฟสที่ $\theta \ll \pi/2$ เรเดียน จะมีค่าอย่างน้อย $0.07 \mu\text{s}$ ซึ่งค่อนข้างลำบากในการจัดทำขึ้น และที่ความถี่ของคลื่นพาหะ 100 MHz เฟส $\pi/2$ เรเดียน มีค่าประมาณ 2.5 ns ในขณะที่ความถี่ของคลื่นพาหะ 1000 MHz จะต้องให้อยู่ภายใน 0.25 ns สำหรับเฟส $\pi/2$ เช่นกัน

วิธีที่จะทำการซิงค์โครไนซ์เฟส ประกอบด้วย

1. ความถี่ไหลจะถูกส่งลงไปบนคลื่นความถี่สูงของสัญญาณไบนารี ซึ่งจะถูกรองที่ทางด้านรับและใช้ในการทำซิงค์โครไนซ์ที่โลคัลออสซิลเลเตอร์
2. การทำเฟส-ล๊อค-ลูป เพื่อทำการล๊อคขบวนสัญญาณข้อมูลหรือไหลทอนเพื่อทำการปรับทางเครื่องรับให้มีความต่างเฟสเป็นศูนย์

อีกวิธีหนึ่งของการดีเทคชัน ได้แก่ เอนเวลโลป ดีเทคชัน (envelope detection) จะกำจัดเรื่องการทำเฟสซิงค์โครไนซ์ได้ สัญญาณที่เข้ามาทางด้านรับจะนำไปผ่านอุปกรณ์ที่ไม่ลีนีเยร์และวงจรกรองความถี่ต่ำผ่านของเอนเวลโลป ดีเทคเตอร์ก็คือ วงจรไดโอดฮอฟเฟเรคตีไฟเออร์ตามด้วยวงจรกรองความถี่ต่ำ โดยใช้ RC ค่าคงที่ของเวลาของ RC (RC time constant) มีค่ามากพอที่จะทำให้เกิดกรอบสัญญาณจากคลื่นพาหะหลายๆ ไชเคิลได้ แต่ก็มีระยะเวลาสั้นพอเมื่อเปรียบเทียบกับคาบเวลาของรหัสไบนารี เพื่อที่จะเกิดการคายประจุได้ทัน เมื่อมีการเปลี่ยนรหัสสัญญาณ วงจรนี้จึงแสดงในรูปแบบที่ 2.15 ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ในสัญญาณ AM

รูปที่ 2.15 รูปแสดงเอนเวลโกลบตีเทคเตอร์

2.4.4 คลื่น FM ความถี่เดียว

คลื่น FM $s(t)$ เป็นฟังก์ชันที่ไม่เป็นเชิงเส้นของ $m(t)$ ดังนั้น FM จะเป็นกระบวนการมอดูเลตที่ไม่เป็นเชิงเส้นจึงแตกต่างไปจากของ AM สเปคตรัมของคลื่น FM จะไม่มีความสัมพันธ์ในลักษณะง่าย ๆ กับของ modulating wave ซึ่งตามความเป็นจริงแบนด์วิธสำหรับการส่งคลื่น FM นั้นจะใช้มากกว่าของคลื่น AM

ในการวิเคราะห์สเปคตรัมของคลื่น FM นั้น ก่อนอื่นจะพิจารณากรณีที่เป็นไปได้ง่ายที่สุดคือ กรณีการมอดูเลตด้วยความถี่เดียว แล้วจึงนำผลที่ได้ไปใช้กับกรณีของการมอดูเลตด้วยหลายความถี่ (multitone modulation) เพื่อหาความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างแบนด์วิธในการส่งคลื่น FM และแบนด์วิธของข่าวสาร

พิจารณา modulating wave ที่เป็นคลื่นลักษณะไซน์โดยกำหนดให้เป็นดังนี้

$$m(t) = A_m \cos(2\pi f_m t) \tag{2.1}$$

จะได้ความถี่ในขณะหนึ่งของคลื่น FM ดังนี้

$$f_i(t) = f_c(t) + k_f A_m \cos(2\pi f_m t) \\ = f_c + \Delta f \cos(2\pi f_m t) \tag{2.2}$$

ซึ่งในที่นี้ $\Delta f = k_f A_m$

ปริมาณ Δf นี้ถูกเรียกว่า ค่าเบี่ยงเบนความถี่ (frequency deviation) ซึ่งแสดงระยะห่างสูงสุดของ $f_i(t)$ จากคลื่นพาห้ f_c คุณสมบัติเบื้องต้นของคลื่น FM คือ Δf จะเป็นสัดส่วนโดยตรงกับแอมพลิจูดของ modulating wave และจะไม่ขึ้นอยู่กับ modulating frequency

จากสมการข้างต้น จะได้มุม $\theta_i(t)$ ของคลื่น FM ดังนี้

$$\theta_i(t) = 2\pi \int_0^t f_i(t) dt \\ = 2\pi f_c t + \Delta f \sin(2\pi f_m t) \tag{2.3}$$

โดยทั่วไปอัตราส่วนระหว่าง Δf และ f_m จะถูกเรียกว่า ดัชนีการมอดูเลต (modulation index) ของคลื่น FM ซึ่งกำหนดให้เป็น β ดังนี้ จะเขียนได้ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\beta = \frac{\Delta f}{f_m} \quad (2.4)$$

จะได้

$$\theta_i(t) = 2\pi f_c t + \beta \sin(2\pi f_m t) \quad (2.5)$$

จะเห็นได้ว่า ในทางกายภาพนั้น พารามิเตอร์ β จะแสดงค่าเบี่ยงเบนทางเฟสของคลื่น FM นั่นคือระยะสูงสุดของมุม $\theta_i(t)$ ที่อยู่ห่างจากมุม $2\pi f_c t$ ของคลื่นพาห่ที่ไม่มีการมอดูเลต สำหรับคลื่น FM นั้น แสดงได้ดังนี้

$$s(t) = A_c \cos[2\pi f_c t + \beta \sin(2\pi f_m t)] \quad (2.6)$$

อาจจะจำแนกคลื่น FM ออกเป็น 2 กรณีโดยขึ้นอยู่กับค่าของ β คือ เมื่อ β มีค่าน้อยเรียกว่า เอฟเอ็มแบนด์แคบ (Narrowband FM) ซึ่งจะเขียนย่อๆว่า NBFM และเมื่อ β มีค่ามากเรียกว่า เอฟเอ็มแบนด์กว้าง (Wideband FM) จะเขียนย่อๆว่า WBFM ทั้งนี้เมื่อเทียบกับ 1 เรเดียนทั้งสองกรณีสำหรับเหตุผลที่แยกให้แตกต่างกันเช่นนี้ก็คือ กรณีของ NBFM นั้น แบนด์วิธที่ใช้ในการส่งจะมีค่าใกล้เคียงกับ 2 เท่าของแบนด์วิธของข่าวสาร ในขณะที่กรณีของ WBFM นั้นจะมีแบนด์วิธมากกว่าค่านี

2.4.4.1 เอฟเอ็มแบนด์แคบ (NBFM)

พิจารณาสมการ ซึ่งเป็นคลื่น FM ที่ได้มาจากการมอดูเลตด้วยคลื่นลักษณะไซน์ เมื่อคำนวณต่อไป จะได้

$$s(t) = A_c \cos(2\pi f_c t) \cos[\beta \sin(2\pi f_m t)] - A_c \sin(2\pi f_c t) \sin[\beta \sin(2\pi f_m t)] \quad (2.7)$$

สมมติว่า β มีค่าน้อยเมื่อเทียบกับ 1 เรเดียน จะได้ค่าโดยประมาณดังนี้

$$\begin{aligned} \cos[\beta \sin(2\pi f_m t)] &\cong 1 \quad \text{และ} \\ \sin[\beta \sin(2\pi f_m t)] &\cong \beta \sin(2\pi f_m t) \end{aligned}$$

ดังนั้น จึงเขียนสมการข้างต้น ใหม่ได้ดังนี้

$$s(t) \cong A_c \cos(2\pi f_c t) - \beta A_c \sin(2\pi f_c t) \sin(2\pi f_m t) \quad (2.8)$$

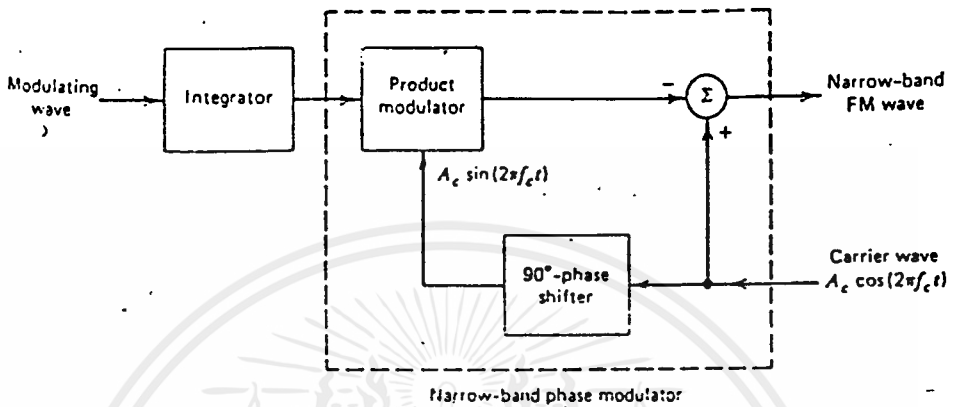
จากสมการจะเขียนเป็นบล็อกไดอะแกรมได้ตามรูปที่ 2.16 มอดูเลตเตอร์นี้จะแยกคลื่นพาห่ $A_c \cos(2\pi f_c t)$ ออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนหนึ่งจะป้อนเข้าโดยตรง อีกส่วนหนึ่งจะส่งผ่านเฟสชิฟ เนทเวอร์ก (phase-shifting network) เพื่อให้เฟสเลื่อนไป 90 องศาแล้วผ่านไปยังมอดูเลตเตอร์ เพื่อให้ได้คลื่น DSB-SC เมื่อนำสัญญาณคู่นี้มารวมกันแล้วจะได้ NBFM ซึ่งมีการพรั่เพียงเล็กน้อย

ในทางอุดมคตินั้น คลื่น FM จะมี envelope คงที่ และในกรณีที่ modulating wave เป็นคลื่นลักษณะไซน์ความถี่ f_m แล้วมุม $\theta_i(t)$ ก็จะเป็นคลื่นลักษณะไซน์โดยมีความถี่เท่ากันด้วย แต่ modulated wave ที่ผลิตขึ้นจาก NB มอดูเลตเตอร์ตามรูป 2.16 จะแตกต่างไปจากเงื่อนไขทางอุดมคติโดยแยกเป็น 2 ประเด็นดังนี้

1. envelope จะประกอบด้วย AM ที่เหลืออยู่ (residual) ดังนั้นมันจะเปลี่ยนแปลงไปกับเวลาในรูปแบบของฮาร์โมนิกที่ 3 และฮาร์โมนิกอันดับที่สูงกว่า f_m

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่อย่างไรก็ตาม โดยการปรับค่าให้ $\beta \leq 0.3$ เรเดียนแล้ว ค่า residual AM และฮาร์โมนิกส์ PM จะถูกจัดให้อยู่ในระดับที่ไม่ต้องคำนึงถึงก็ได้

รูปที่ 2.16 รูปแสดงบล็อกไดอะแกรมวิธีการผลิตสัญญาณ NBFM

จากสมการ 2.8 อาจเขียนใหม่ได้ดังนี้

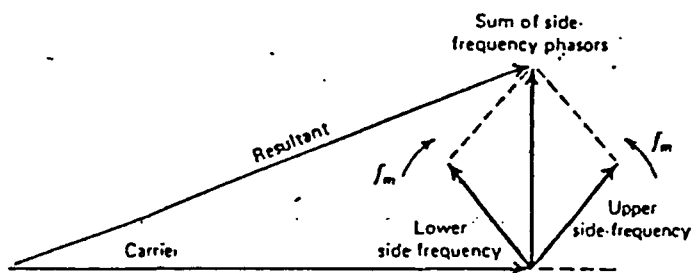
$$s(t) \cong A_c \cos(2\pi f_c t) + 1/2\beta A_c \{\cos[2\pi(f_c + f_m)t] - \cos[2\pi(f_c - f_m)t]\} \quad (2.9)$$

สมการ 2.9 นี้ค่อนข้างจะคล้ายกันกับสมการ

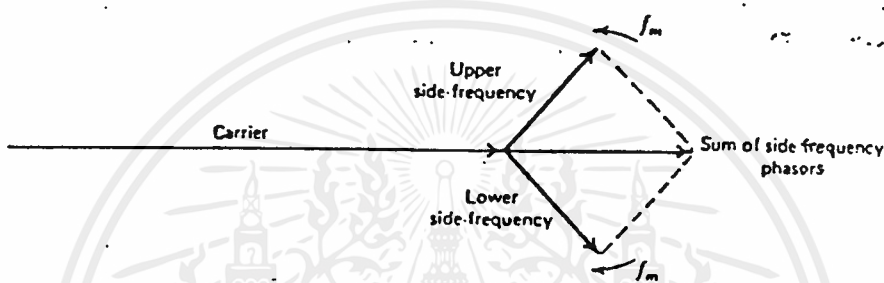
$$S_{AM}(t) = A_c \cos(2\pi f_c t) + 1/2\mu A_c \{\cos[2\pi(f_c + f_m)t] + \cos[2\pi(f_c - f_m)t]\} \quad (2.10)$$

ซึ่ง μ เป็น modulation factor ของคลื่น AM เมื่อเปรียบเทียบสมการ 2.9 กับสมการ 2.10 จะเห็นว่ากรณีที่ modulating wave เป็นคลื่นลักษณะไซน์ ความแตกต่างเบื้องต้นระหว่างคลื่น AM และคลื่น NBFM ก็คือ แถบความถี่ด้านล่างของ AM จะมีเครื่องหมายตรงกันข้าม ดังนั้น NBFM จึงจำเป็นต้องใช้เทคนิค-วิธีการส่งเท่ากับของคลื่น AM (คือ $2f_m$) ถ้าแสดงคลื่น NBFM ด้วยเฟลคเตอร์ไดอะแกรมจะได้ตามรูปที่ 2.17 โดยใช้เฟลคเซอร์ของคลื่นพาห้เป็นสิ่งอ้างอิง

จะเห็นได้ว่าผลลัพธ์ของ NBFM มีแอมพลิจูดใกล้เคียงกับเฟลคเซอร์ของคลื่นพาห้ เฟลคเซอร์นี้จะแตกต่างไปจากกรณีของคลื่น AM ตามรูป 2.17 กรณีนี้จะเห็นได้ว่าผลลัพธ์ของมันจะมีแอมพลิจูดแตกต่างไป จากเฟลคเซอร์ของคลื่นพาห้ แต่จะมีเฟลคเดียวกันเสมอ

(ก) คลื่น NBFM

(ข) คลื่น AM

รูปที่ 2.17 รูปแสดงการเปรียบเทียบเฟสเซอร์ของคลื่น NBFM และคลื่น AM

2.4.4.2 เพลเอ็มแบนด์กว้าง (WBFM)

สเปคตรัมของ FM จากสมการ 2.6 ในกรณีที่มีค่า β มีค่าใดๆทั่วไปคลื่น AM จะ ได้มาจากการมอดูเลตคลื่นลักษณะไซน์อย่างเช่นสมการ 2.6 นั้นจะ ไม่มีคาบเวลา เว้นเสียแต่ว่าคลื่นพาห้ f_c จะเป็นพหุคูณเต็มหน่วยของ f_m และเขียนสมการใหม่ได้ดังนี้

$$s(t) = \text{Re} [A_c \exp(j2\pi f_c t + j\beta \sin(2\pi f_m t))] \tag{2.11}$$

$$= \text{Re} [\bar{s}(t) \exp(j2\pi f_c t)]$$

ซึ่งในที่นี้ $\bar{s}(t)$ เป็น complex envelope ของคลื่น AM โดยกำหนดให้เป็นดังนี้

$$\bar{s}(t) = A_c \exp [j\beta \sin(2\pi f_m t)] \tag{2.12}$$

จะเห็นได้ว่า $\bar{s}(t)$ เป็นฟังก์ชันคาบเวลาซึ่งมีความถี่เริ่มต้นคือ f_m ดังนั้นจึงสามารถกระจาย $\bar{s}(t)$ ให้อยู่ในรูปของอนุกรมฟูรีเยอร์แบบเชิงซ้อนได้ดังนี้

$$\bar{s}(t) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} C_n \exp(j2\pi n f_m t) \tag{2.13}$$

ซึ่งประสิทธิภาพ C_n จะมีค่าดังนี้

$$\begin{aligned}
 C_n &= \int_{-1/2\pi}^{1/2\pi} s(t) \exp(-j2\pi n f_m t) dt \\
 &= A_c \int_{-1/2\pi}^{1/2\pi} \exp[j\beta \sin(2\pi f_m t) - j2\pi n f_m t] dt
 \end{aligned} \quad (2.14)$$

กำหนดให้ $x = 2\pi f_m t$

ดังนั้นเมื่อเขียนสมการ 2.14 ใหม่ จะได้

$$C_n = A_c / 2\pi \int_{-\pi}^{\pi} \exp[j(\beta \sin x - nx)] dx \quad (2.15)$$

อินทิกรัลทางขวามือของสมการ 2.15 นี้เป็น Bessel function ชนิดที่ 1 โดยมี argument เป็น β ฟังก์ชันนี้ถูก

กำหนดให้เป็น $J_n(\beta)$ นั่นคือ

$$J_n(\beta) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \exp[j(\beta \sin x - nx)] dx \quad (2.16)$$

ดังนั้นจึงสามารถเขียนสมการ 2.15 ได้ดังนี้

$$C_n = A_c J_n(\beta) \quad (2.17)$$

แทนค่าสมการ 2.17 ลงในสมการ 2.13 จะได้ $s(t)$ ในเทอมของ Bessel function ดังนี้

$$s(t) = A_c \sum_{n=-\infty}^{\infty} J_n(\beta) \exp(j2\pi n f_m t) \quad (2.18)$$

แทนค่าสมการ 2.18 ลงในสมการ 2.11 จะได้

$$s(t) = A_c \operatorname{Re} \left[\sum_{n=-\infty}^{\infty} J_n(\beta) \exp[j2\pi(f_c + n f_m)t] \right] \quad (2.19)$$

เมื่อสลบที่อันดับของการรวมและค่าของเทอมจริงทางขวามือของสมการ 2.19 จะได้

$$s(t) = A_c \sum_{n=-\infty}^{\infty} J_n(\beta) \cos[2\pi(f_c + n f_m)t] \quad (2.20)$$

สมการ 2.20 นี้แสดงคลื่น AM สำหรับค่า β ใดๆ โดยแสดงในรูปของอนุกรมฟูรีเยอร์ เมื่อใช้ฟูรีเยอร์ทรานส์ฟอร์มกับสมการ 2.20 จะได้คิคลรีทสเปคตรัม ดังนี้

$$S(f) = A_c / 2 \sum_{n=-\infty}^{\infty} J_n(\beta) [\delta(f - f_c - n f_m) + \delta(f + f_c + n f_m)] \quad (2.21)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า Bessel function $J_n(\beta)$ เมื่อ β มีค่าต่างๆที่เป็นจำนวนเต็มบวกของ n แสดงไว้ในรูป 2.18 และสามารถจะนำไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้

ฟังก์ชันนี้ไปใช้ประโยชน์ได้หลายประการ โดยอาศัยคุณสมบัติของมันดังต่อไปนี้

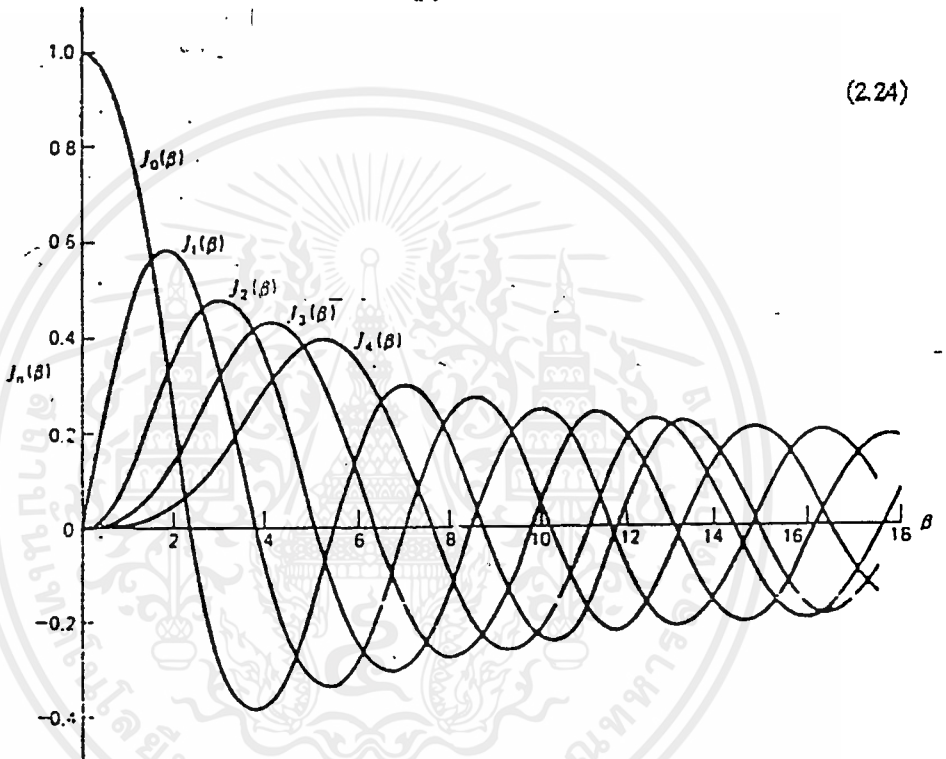
1. เมื่อ n เป็นเลขคู่ จะได้ $J_n(\beta) = (-1)^{n/2} J_{-n}(\beta)$ และเมื่อ n เป็นเลขคี่จะได้ $J_n(\beta) = -J_{-n}(\beta)$ นั่นคือ

$$J_n(\beta) = (-1)^{n/2} J_{-n}(\beta) \tag{2.22}$$

2. ถ้า β มีค่าน้อยๆจะได้

$$\begin{aligned} J_0(\beta) &\cong 1 \\ J_1(\beta) &\cong \beta/2 \\ J_n(\beta) &\cong 0 \quad n > 1 \end{aligned} \tag{2.23}$$

$$3. \sum_{n=0}^{\infty} J_n^2(\beta) = 1 \tag{2.24}$$

รูปที่ 2.18 รูปแสดง กราฟของ Bessel functions ชนิดที่ 1

โดยการใช้สมการ 2.21 ถึงสมการ 2.24 และส่วนโค้งตามรูป 2.18 ก็จะมีข้อสังเกตได้ดังนี้

1) สเปกตรัมของคลื่น FM จะประกอบด้วยองค์ประกอบคลื่นพาห้ และกลุ่มของแถบความถี่ข้างเคียงมากมายที่อยู่อย่างสมมาตรกันของแต่ละด้านของความถี่คลื่นพาห้ คืออยู่ที่ $f_c, 2f_m, 3f_m, \dots$ ซึ่งผลที่ได้จะแตกต่างและได้เปรียบกว่าของระบบ AM

2) ในกรณีเฉพาะ ถ้า $\beta \ll 1$ แล้วสัมประสิทธิ์ของ Bessel จะมีความสำคัญเฉพาะ $J_0(\beta)$ และ $J_1(\beta)$ เท่านั้น ดังนั้นคลื่น FM จะประกอบด้วยคลื่นพาห้และแถบความถี่ข้างเคียงคู่หนึ่งที $f_c \pm f_m$ เท่านั้น ในสภาวะเช่นนี้ก็เป็นเสมือนกรณีพิเศษของ NBFM

3) แอมพลิจูดของคลื่นพาห้จะเปลี่ยนแปลงไปกับค่าของ β อันเนื่องมาจาก $J_0(\beta)$ นั่นคือ มันจะแตกต่างไปจากคลื่น AM คือแอมพลิจูดของคลื่นพาห้ในระบบ FM นั้นจะขึ้นอยู่กับ ความหนาแน่นทางฟิสิกส์ของคุณสมบัติเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะของเอกสารเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ข้อนี้ก็คือ envelope ของคลื่น FM จะมีค่าคงที่ ดังนั้น เมื่อส่งคลื่นนี้ไปยังรีซีฟเตอร์ 1 โอห์มแล้วจะมีพาวเวอร์ไม่วางรัศมีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้

เฉลี่ยคงที่ ซึ่งจะมีค่าดังนี้

$$P = 1/2 A_c^2$$

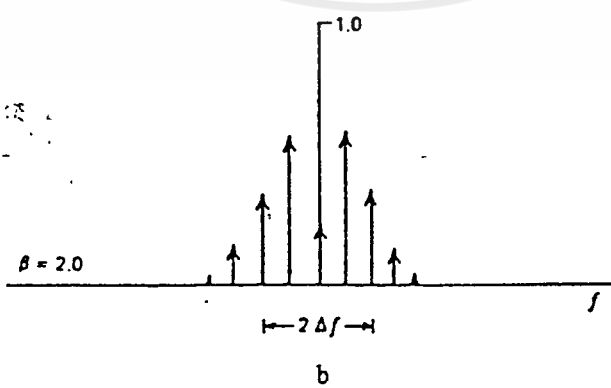
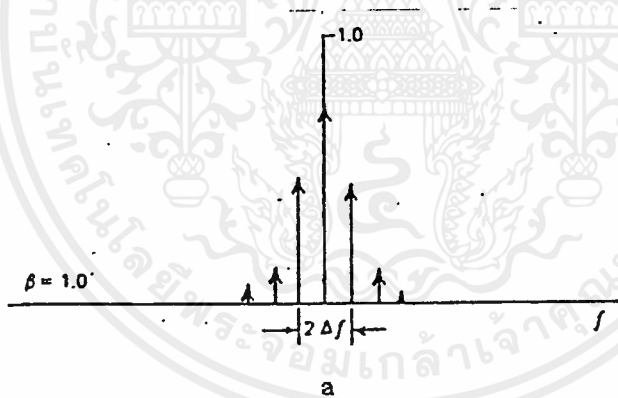
2.4.5 คลื่น FM หลายความถี่ (Multitone FM Waves)

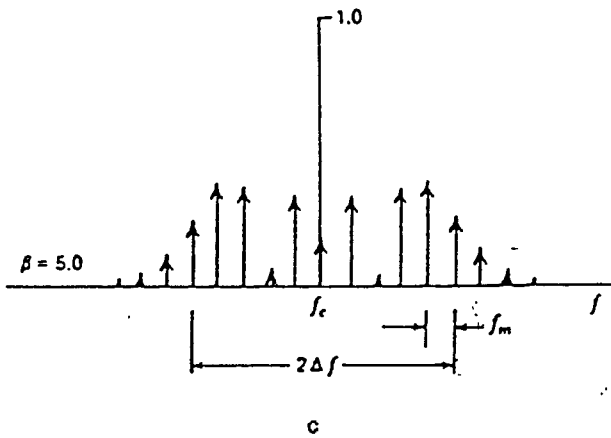
ในทางปฏิบัติ โดยทั่วไป $m(t)$ จะประกอบด้วยกลุ่มของคลื่นลักษณะไซน์ซึ่งมีความถี่ต่างกัน โดยอาจจะไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่เป็นฮาร์โมนิกก็ได้ พิจารณาคลื่นพาห် $A_c \cos(2\pi f_c t)$ และมี modulating wave 2 ความถี่ คือ f_1 และ f_2 โดยทำให้เกิดค่าเบี่ยงเบนความถี่เป็น Δf_1 และ Δf_2 ตามลำดับ ดังนั้นอาจจะแสดงคลื่น FM ได้ดังนี้

$$s(t) = A_c \cos[2\pi f_c t + \beta_1 \sin(2\pi f_1 t) + \beta_2 \sin(2\pi f_2 t)] \tag{2.25}$$

ซึ่ง $\beta_1 = \Delta f_1 / f_1$ เป็นดัชนีการมอดูเลทของความถี่ f_1 และ $\beta_2 = \Delta f_2 / f_2$ เป็นดัชนีการมอดูเลทของความถี่ f_2 อาศัยกระบวนการทำนองเดียวกันกับการวิเคราะห์คลื่น FM ซึ่งได้มาจากการมอดูเลทด้วยความถี่เดียว จากสมการ 2.25 จะได้

$$s(t) = A_c \sum_{m=-\infty}^{\infty} \sum_{n=-\infty}^{\infty} J_m(\beta_1) J_n(\beta_2) \cos[2\pi(f_c + m f_1 + n f_2)t] \tag{2.26}$$

รูปที่ 2.19 แอมพลิจูดสเปกตรัมแบบคิสิกของสัญญาณ FM ซึ่งนอร์มัลไลซ์ด้วยแอมพลิจูดของคลื่นพาห้เฉพาะกรณีที่มีการมอดูเลตคลื่นลักษณะไซน์ ซึ่งความถี่เปลี่ยนแปลงแต่แอมพลิจูดคงที่ ในที่นี้แสดงสเปกตรัมเฉพาะความถี่ที่เป็นบวกเท่านั้น

สมการ 2.26 แสดงว่า คลื่น FM ที่เกิดจาก modulating wave 2 ความถี่คือ f_1 และ f_2 จะประกอบด้วยคลื่น 4 แบบ ดังนี้

- 1) องค์ประกอบคลื่นพาห้ซึ่งมีแอมพลิจูด $J_0(\beta)U_0(\beta)$ ที่ความถี่ f_c
- 2) กลุ่มของแถบความถี่ข้างเคียงที่เกิดจาก f_1 จะมีแอมพลิจูด $J_m(\beta)U_m(\beta)$ ที่ความถี่ $(f_c \pm n f_1)$ ซึ่ง $m=1,2,3, \dots$
- 3) กลุ่มของแถบความถี่ข้างเคียงที่เกิดจาก f_2 จะมีแอมพลิจูด $J_n(\beta)U_n(\beta)$ ที่ความถี่ $(f_c \pm n f_2)$ ซึ่ง $n=1,2,3, \dots$
- 4) กลุ่มของการมอดูเลตที่ไขว้กัน (cross-modulation) จะมีแอมพลิจูด $J_m(\beta)U_n(\beta)$ ที่ความถี่ $(f_c \pm m f_1 \pm n f_2)$ ซึ่ง $m=1,2,3, \dots$

2.4.6 แบนด์วิธที่ใช้ในการส่งคลื่น FM

ในทางทฤษฎีนั้น คลื่น FM จะประกอบด้วยแถบความถี่ข้างเคียงมากมาย ดังนั้น แบนด์วิธที่ใช้สำหรับส่งจึงมีขอบเขตกว้างเสมือนมีค่าเป็นอนันต์ แต่ในทางปฏิบัติจะทราบว่าคลื่น FM จะถูกนำแถบความถี่ข้างเคียงไปใช้ในวงจำกัดที่มีจำนวนแน่นอนที่สอดคล้องกันกับปริมาณการพัวร่าเพี้ยนภายใต้ค่าที่กำหนดให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้น จึงอาจจะกำหนดแบนด์วิธที่มีผลในการส่งคลื่น FM ได้ขั้นแรกพิจารณากรณีที่คลื่น FM ถูกส่งมาโดยการใช้ modulating wave (f_m) เพียงความถี่เดียวและเกิดแถบความถี่ข้างเคียงห่างจาก f_c โดยปริมาณที่มากกว่าค่าเบี่ยงเบนความถี่ Δf และแถบความถี่ข้างเคียงนี้จะมีระยะห่างลดลงไปทางศูนย์อย่างรวดเร็ว ดังนั้นแบนด์วิธ จะมากกว่าความถี่ที่เคลื่อนไปทั้งหมดเสมอ แต่ว่า ถึงกระนั้นก็ตาม มันจะมีขีดจำกัดโดยเฉพาะกรณีที่ β มีค่ามาก แบนด์วิธจะมีค่าใกล้เคียงกับความถี่ที่เคลื่อนที่ไปทั้งหมด $2\Delta f$ แต่จะมีค่ามากกว่าเล็กน้อย ในทางตรงกันข้ามถ้า β มีค่าน้อย สเปกตรัมของคลื่น FM จะถูกจำกัดให้มีแต่ความถี่ f_c และแถบความถี่ข้างเคียงคู่หนึ่ง ณ ความถี่ $f_c \pm f_m$ ฉะนั้น แบนด์วิธจะมีค่าใกล้เคียงกับ $2f_m$ ดังนั้นจึงอาจจะกำหนดกฎเกณฑ์ สำหรับแบนด์วิธที่ใช้ในการส่งคลื่น FM โดยประมาณสำหรับกรณีของ modulating wave มีความถี่เป็น f_m เพียงค่าเดียวได้ดังนี้

$$B_T \approx 2\Delta f + 2f_m \quad (2.27)$$

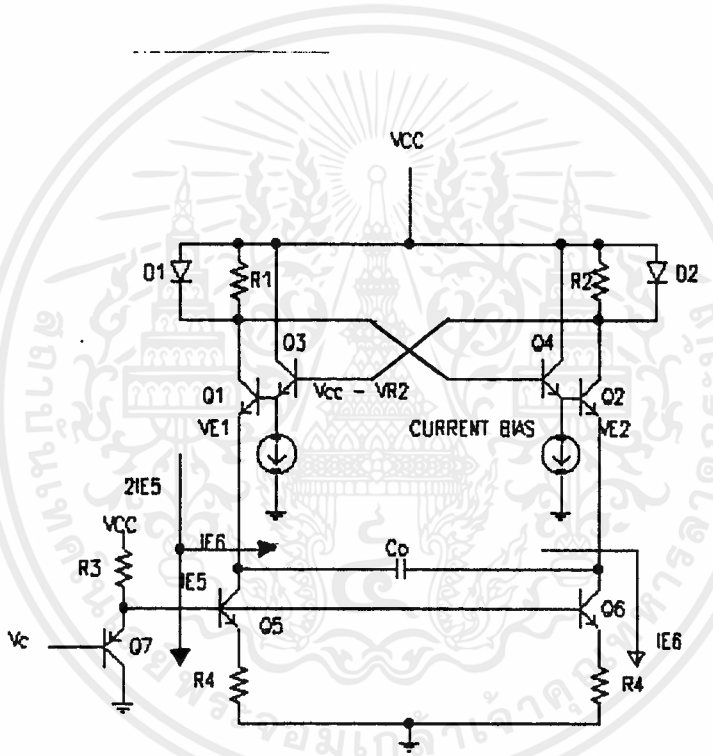
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งความถี่สัมพันธ์ตามสมการ 2.27 นี้เรียกว่ากฎของคาร์สัน (Carson's rule)

2.5 อิมิตเตอร์คัปเปิลเลอร์ โวลเตจคอนโทรลลิ่งออสซิลเลเตอร์

(Emitter Coupler Voltage control Oscillator)

จากรูปที่ 2.20 ตัวต้านทาน R_1, R_2 ต่อขนานไว้เพื่อกำหนดการทำงานของทรานซิสเตอร์ Q_1 และ Q_2 เมื่อทรานซิสเตอร์ Q_1 ไม่ทำงาน "OFF" แรงดัน V_{cc} ที่คร่อม R_2 จะไปทำให้ทรานซิสเตอร์ Q_2 ทำงาน ไดโอด D_2 ก็จะทำงานด้วย ในทางกลับกันเมื่อ Q_2 ไม่ทำงาน แรงดัน V_{cc} ที่คร่อม R_1 จะไปทำให้ทรานซิสเตอร์ Q_1 ทำงาน เมื่อทรานซิสเตอร์ Q_1 ทำงาน ไดโอด D_1 ก็จะทำงาน

รูปที่ 2.20 รูปแสดงวงจรอิมิตเตอร์คัปเปิลเลอร์

กรณี Q_1 ทำงาน Q_1 "ON" เมื่อ Q_1 ทำงาน Q_2 ไม่ทำงาน เพราะ Q_1 จะดึงกระแสที่จุด A มาก ทำให้ I_c ของ Q_2 มีค่าน้อยมาก กระแสที่ขาเบสของทรานซิสเตอร์ Q_2 I_{b2} มีค่าน้อยมาก เสมือนว่ากระแสที่ จะไปไบแอสให้ Q_2 ทำงานไหลลงกราวด์ไป

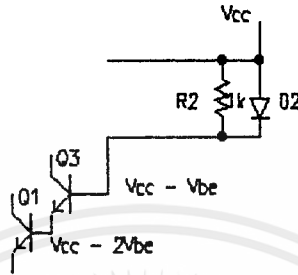
$$V_{b1} = V_{cc} - V_{R2} - V_{be, Q1} \quad ; \quad V_{R2} \text{ ค่าน้อยมาก}$$

เนื่องจากเมื่อ Q_1 "ON" ทรานซิสเตอร์ Q_1 จะทำงานเป็นสวิตช์ปิด ทำให้

$$\begin{aligned} V_{b1} &= V_{c1} \\ &= V_{b1} - V_{be, Q1} \\ &= V_{cc} - 2V_{be} \end{aligned}$$

ทรานซิสเตอร์ Q1 จะทำงานจนกว่า $V_{ce} = 0$ นั่นคือ

$$V_{ce} = V_{ce} \\ = V_{cc} - V_{ce}$$

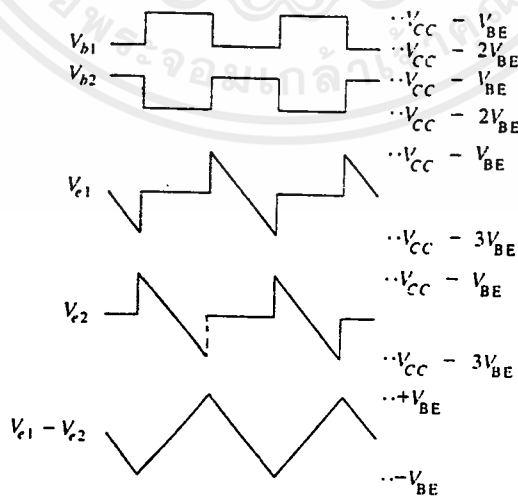

รูปที่ 2.21 รูปแสดงส่วนของวงจรอิมิตเตอร์คัปเปิลอร์เมื่อทรานซิสเตอร์ Q₁ เริ่มทำงาน

จากรูปที่ 2.21 ทรานซิสเตอร์ Q₁ จะเริ่มทำงานเมื่อ $V_{ce} - V_{ce} = V_{ce} = 0.6V$

$$\therefore V_{ce} = V_{cc} - 3V_{ce}$$

นั่นคือช่วงการทำงานของทรานซิสเตอร์ Q₁ เริ่มตั้งแต่ $V_{ce} = V_{cc} - 3V_{ce}$ จนถึง $V_{ce} = V_{cc} - V_{ce}$ ดังรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารรูปที่ 2.22 รูปแสดงระดับโวลเตจแสดงการทำงานของทรานซิสเตอร์ Q₁ ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิจารณาที่ Q_2 และ Q_3 กระแส $I_{B2} = I_{B3}$

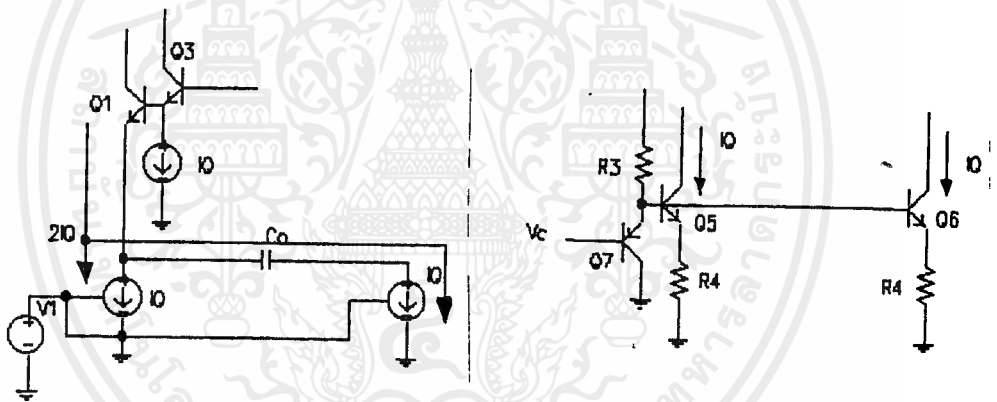
$$\begin{aligned} \text{จาก } I_{B2} &= I_{B1} + I_{B3} \\ &= \beta I_{B1} + I_{B1} \\ &= (\beta + 1) I_{B1} \end{aligned}$$

$$\therefore I_{B2} = I_{B3} \text{ , } I_{B2} = I_{B1}$$

ขณะที่ Q_1 ทำงานกระแส I_{B1} ส่วนหนึ่งจะแยกไหลมาที่ Q_2 ส่วนหนึ่งจะแยกไหลมาที่ Q_3

$$\text{ดังนั้น } I_{B1} = I_{B2} = I_{B3} = I_{B1}/2$$

กระแสที่ไหลมา Q_2 จะไหลผ่าน C_0 เสมือนมาทำการชาร์จประจุให้กับ C_0 และจะชาร์จประจุ C_0 ไปเรื่อยๆ จนกว่า Q_1 จะหยุดทำงานเมื่อ $V_{C0} = V_{CC} - V_{BE}$ เมื่อ Q_1 OFF Q_2 จะ ON ก็จะมีกระแสจาก I_{B2} แยกไหลมาที่ Q_2 และ Q_3 กระแส $I_{B2} = I_{B3} = I_{B1}/2$ กระแสที่ไหลมาที่ Q_2 จะไหลผ่าน C_0 เสมือนว่า C_0 ทำการดีสชาร์จประจุไปเรื่อยๆ จนกว่า Q_2 OFF

รูปที่ 2.23 รูปแสดงส่วนของวงจรอิมิตเตอร์ดับเปลอร์ที่เป็น CCO

จากรูปที่ 2.23 a) หาค่าโวลเตจคร่อม $C_0 : V_{C0}$ ขณะทำการชาร์จประจุ

$$\text{จาก } I_{C0} = \frac{C dV_{C0}}{dt}$$

$$\int \frac{I_{C0} dt}{C} = \int_{V_{CC}-V_{BE}}^t dV_{C0} \text{ : พิจารณาดังแต่ช่วงที่ } Q_1 \text{ เริ่มทำงานถึง } Q_1 \text{ OFF}$$

$$\frac{I_{C0} t}{C} = V_{CC} - V_{BE} = V_{CC} + 3V_{BE}$$

$$= 2V_{BE}$$

$$t = \frac{2V_{BE} C}{I_{C0}}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ I_{C0} ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\begin{aligned} \therefore \text{คาบเวลา } T &= 2t \\ &= \frac{4V_{be} C}{I_Q} \\ f_o &= \frac{1}{T} = \frac{I_Q}{4V_{be} C} : \text{CCO (Current Control Oscillator)} \end{aligned}$$

จากรูปที่ 2.23 b)

$$\begin{aligned} V_{B3} - V_{B7} &= V_C \\ V_{B3} &= V_C + V_{B7} \\ V_{B3} &= V_{B3} - V_{B3} \\ &= V_C + V_{B7} - V_{B3} \end{aligned}$$

เนื่องจาก V_{B7} (PNP) $\cong V_{B3}$ (NPN)

$$\therefore V_{B3} \cong V_C$$

จาก $\frac{I_Q}{R_4} = \frac{V_{B3}}{R_4} = \frac{V_C}{R_4}$

$$\therefore f_o = \frac{V_C}{4V_{be} C R_4} : \text{VCO (Voltage Control Oscillator)}$$

2.6 เฟสล็อกคูปลิคิมอดูเลเตอร์ (Phase-locked Loop Demodulator)

เฟสล็อกคูป (PLL) เป็นระบบป้อนกลับแบบลบ (negative feedback) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ มัลติพลายเออร์ ลูปฟิลเตอร์ และ VCO ที่ค่ออยู่ด้วยกันในรูปของ Feedback loop ตามรูป 2.24 VCO เป็นเครื่องกำเนิดคลื่นลักษณะไซน์ซึ่งจะกำหนดความถี่ได้จาก โวลต์เตจที่ จ่ายให้จากแหล่งจ่ายไฟภายนอกวงจร

สมมติว่าในตอนแรก VCO ถูกปรับ โวลต์เตจที่ควบคุมให้เป็นศูนย์ ก็จะมีเงื่อนไข 2 ประการ คือความถี่ VCO จะเท่ากับความถี่คลื่นพาห์ f_c ที่ยัง ไม่มีการมอดูเลทพอดิ และเอาท์พุทของ VCO จะมี phase-shift ไป 90 องศาเมื่อเทียบกับคลื่นพาห์ลักษณะไซน์ที่ยังไม่การมอดูเลท สมมติว่าสัญญาณอินพุทที่จ่ายให้กับ PLL เป็นคลื่น FM ซึ่งกำหนด โดย

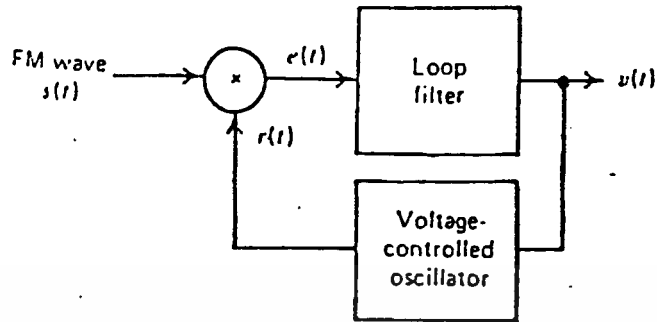
$$s(t) = A_c \sin[2\pi f_c t + \phi_1(t)] \quad (2.28)$$

ซึ่ง A_c เป็นแอมพลิจูดของคลื่นพาห์ เมื่อมี modulating wave $m(t)$ จะได้

$$\phi_1(t) = 2\pi k_f \int_0^t m(t) dt \quad (2.29)$$

ซึ่ง k_f เป็น frequency sensitivity ของมอดูเลเตอร์ กำหนดให้เอาท์พุทของ VCO เป็นดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.24 เฟสล็อกคิร

$$r(t) = A_v \cos[2\pi f_c t + \phi_2(t)] \quad (2.30)$$

ซึ่ง A_v เป็นแอมพลิจูด และเมื่อมีโวลต์เดจ $v(t)$ ป้อนให้กับอินพุทของ VCO นี้จะได้

$$\phi_2(t) = 2\pi k_v \int_0^t v(t) dt \quad (2.31)$$

ซึ่ง k_v เป็น frequency sensitivity ของ VCO มีหน่วยเป็น Hz/volt คลื่น FM ที่เข้ามา และเอาท์พุทของ VCO

$r(t)$ จะป้อนให้กับมัลติพลายเออร์ แล้วทำให้เกิดองค์ประกอบ 2 เทอมคือ องค์ประกอบความถี่ ซึ่งแสดงโดย

$$k_m A_c A_v \sin [4\pi f_c t + \phi_1(t) + \phi_2(t)]$$

และองค์ประกอบความถี่ต่ำซึ่งแสดงโดย

$$k_m A_c A_v \sin[\phi_1(t) - \phi_2(t)]$$

ในที่นี้ k_m เป็น multiplier gain มีหน่วยเป็น 1/โวลต์เดจ องค์ประกอบความถี่สูงจะถูกจำกัดโดยฟิลเตอร์และ VCO เพราะฉะนั้น เมื่อองค์ประกอบความถี่สูงออกไปแล้ว อินพุทของรูปฟิลเตอร์ จะมีค่าดังนี้

$$e(t) = k_m A_c A_v \sin[\phi_1(t)] \quad (2.32)$$

ซึ่ง $\phi_1(t)$ เป็น phase error ซึ่งกำหนดให้เป็นดังนี้

$$\phi_1(t) = \phi_1(t) - \phi_2(t)$$

$$-\phi_1(t) = 2\pi k_v \int_0^t v(t) dt \quad (2.33)$$

เอาท์พุท โวลต์เดจของรูปฟิลเตอร์ซึ่งเกิดจากอินพุท $e(t)$ จะเป็นดังนี้

$$v(t) = \int_{-\infty}^{\infty} e(\tau) h(t-\tau) d\tau \quad (2.34)$$

ซึ่ง $h(t)$ เป็นอิมพัลส์เรสponse ของฟิลเตอร์

โดยการใช้สมการ 2.32 ถึง 2.34 จะได้ความสัมพันธ์ระหว่าง $\phi_1(t)$ และ $\phi_2(t)$ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$d\phi_1(t) = d\phi_1(t) - 2\pi K_o \int_{-\infty}^{\infty} \sin[\phi_1(\tau)] h(t-\tau) d\tau \quad (2.35)$$

ซึ่ง K_o ถูกกำหนด โดย

$$K_o = k_m k_v A_c A_v \quad (2.36)$$

แอมพลิจูดทั้ง A_c และ A_v มีหน่วยเป็นโวลต์ multiplier gain ในหน่วย 1/โวลต์ และ frequency sensitivity k_v ในหน่วย Hz/volt ฉะนั้นจะเห็นได้จากสมการ 2.36 ว่า K_o จะเป็นความถี่สำหรับสมการ 2.35

ขณะที่ค่าผิดพลาดทางเฟส $\phi_1(t)$ เป็นศูนย์ PLL ถูกเรียกว่าเป็น phase-lock ถ้า $\phi_1(t)$ มีค่าน้อยเสมอเมื่อเทียบกับ 1 เรเดียน ก็อาจจะใช้ค่าโดยประมาณดังนี้

$$\sin[\phi_1(t)] \cong \phi_1(t) \quad (2.37)$$

ในกรณีนี้อาจกล่าวได้ว่า ใกล้เคียงกับ phase-lock และอาจไม่ต้องคำนึงถึงความไม่เป็นเชิงเส้นของคลื่นสัญญาณไซน์ก็ได้ ดังนั้นจึงอาจแสดง PLL โดยรูปแบบที่เป็นเชิงเส้นได้ $\phi_1(t)$ จะมีความสัมพันธ์กับเฟสที่อินพุต $\phi_1(t)$ ตามสมการ integro-differential ดังนี้

$$\frac{d\phi_1(t)}{dt} + 2\pi K_o \int_{-\infty}^{\infty} \phi_1(\tau) h(t-\tau) d\tau = d\phi_1(t) \quad (2.38)$$

กำหนดให้ $\Phi_1(t)$ และ $\Phi_1(t)$ เป็นฟูริเออร์ทรานส์ฟอร์มของ $\phi_1(t)$ และ $\phi_1(t)$ ตามลำดับ ดังนั้น จากสมการ 2.38 จะได้

$$\Phi_1(t) = 1/(1+L(f))\Phi_1(t) \quad (2.39)$$

ในที่นี้ฟังก์ชัน $L(f)$ สมการ 2.38 ถูกกำหนดให้เป็นดังนี้

$$L(f) = \frac{K_o H(f)}{jf} \quad (2.40)$$

ซึ่ง $H(f)$ เป็นทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของดูปิลิเคเตอร์และเรียก $L(f)$ นี้ว่า open-loop transfer function ของ PLL สมมติว่า กำหนดให้ $|L(f)| \gg 1$ สำหรับทุกความถี่ของแบนด์ ดังนั้น จากสมการ 2.39 $\Phi_1(f)$ จะมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ นั่นคือ เฟสของ VCO จะเป็น asymptote กับเฟสของคลื่นที่เข้ามาด้วยเหตุนี้จึงเกิด phase-locked ขึ้น

อนุกรมฟูริเออร์ทรานส์ฟอร์ม $V(t)$ ของเอาต์พุตของ PLL $v(t)$ จะสัมพันธ์กับ $\Phi_1(t)$ ดังนี้

$$V(f) = \frac{K_o H(f) \Phi_1(f)}{k_v} \quad (2.41)$$

หรือ

$$V(f) = \frac{jf L(f) \Phi_1(f)}{k_v} \quad (2.42)$$

ดังนั้นเมื่อแทนค่าสมการ 2.39 ลงใน 2.42 จะได้

$$V(f) = \frac{jf k_v L(f) \Phi_1(f)}{1+L(f)} \quad (2.43)$$

และถ้ากำหนดให้ $|L(f)| \gg 1$ จะได้ค่าโดยประมาณของ $V(f)$ จากสมการ 2.43 ดังนี้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$V(f) \cong jf \Phi_v(f) \quad (2.44)$$

และจะ ได้ความสัมพันธ์ในโดเมนเวลา ดังนี้

$$V(t) \cong (1/2\pi k_v) d\Phi_v(t) \quad (2.45)$$

ดังนั้น เมื่อกำหนดให้ขนาดของ $L(f)$ มีค่ามากๆ ในทุกความถี่ที่พิจารณา ก็สามารถจะสร้างรูปแบบของ PLL ได้โดยใช้ดีเฟอเรนเชียลอินทิเกรเตอร์ที่มีตัวประกอบ $1/2\pi k_v$ คูณอยู่ที่เอาต์พุตแทนค่าสมการ 2.29 ลงในสมการ 2.45 จะ ได้สัญญาณเอาต์พุตของ PLL ดังนี้

$$v(t) \cong \frac{k_v m(t)}{k_v} \quad (2.46)$$

นั่นคือ เอาต์พุตของ PLL จะมีค่าใกล้เคียงกับ $m(t)$ เมื่อยังไม่พิจารณา scaling factor k_v/k_v จึงสามารถกล่าว ได้ว่าสัญญาณเบสแบนด์ ดังนั้นสัญญาณเบสแบนด์จะกลับคืนมาได้

จุดเด่นที่สำคัญของ PLL คือมอดูเลเตอร์ก็คือ แบนด์วิดธ์ของคลื่น FM ที่เข้ามาจะกว้างมากกว่า ของรูปฟิลเตอร์ $H(f)$ ทราสเฟอริงฟังก์ชันนั้นควร จะจำกัดแบนด์ไว้ให้อยู่ภายในเบสแบนด์ ดังนั้นสัญญาณที่ควบคุม VCO จะมีแบนด์วิดธ์อยู่ในสัญญาณเบสแบนด์ $m(t)$ ส่วนเอาต์พุตของ VCO จะเป็นคลื่นที่มอดูเลทด้วยความถี่ ที่มีแบนด์กว้างซึ่งความถี่ขณะหนึ่งจะติดตามคลื่น FM ที่เข้ามาอยู่เสมอ ความซับซ้อนของ PLL ก็คือการกำหนด ทราสเฟอริงฟังก์ชัน $H(f)$ ของรูปฟิลเตอร์รูปแบบที่ง่ายที่สุดของ PLL คือ $H(f)=1$ กล่าวคือไม่มีรูปฟิลเตอร์ ผล ที่ได้จาก PLL ในขณะนี้เรียกว่า PLL อันดับที่สูงกว่านั้น $H(f)$ จะมีรูปแบบที่ยุ่งยากกว่า อันดับ ของ PLL ถูก กำหนดโดย closed-loop transfer function ซึ่งมีตัวหารหลายๆเทอมตามแบบสมการ 2.43

2.7 เฟสล็อกลูป (Phase Lock Loop : PLL)

คุณสมบัติของวงจร PLL คอทำให้อสซิลเลเตอร์ที่สามารถอสซิลเลทได้หลายๆความถี่ ถูกล็อกไว้ ณ สถานะหนึ่งที่มีความถี่และมุมเฟสของสัญญาณตรงกับความถี่และมุมเฟสมาตรฐานที่ใช้อ้างอิงซึ่ง ทำให้ออสซิลเลเตอร์มีความเที่ยงตรงเช่นเดียวกับสัญญาณมาตรฐานได้

PLL ประกอบด้วย 3 ส่วน

1. เฟสดีเทคเตอร์ (Phase detector) หรือ คอมพาราเตอร์ (Comparator) ประกอบด้วย 2 อินพุต ที่รับ สัญญาณมาจาก VCO ด้วยความถี่ของสัญญาณเท่ากับ f_0 และมีอสซิลเลเตอร์ที่มีความถี่ f_r เป็นตัวอ้างอิงเอาต์ พูตเป็นควี่ซีให้ เห็นว่าสัญญาณ f_0 มีเฟสเหมือนหรือแตกต่างจาก f_r

2. โลว์พาสฟิลเตอร์ (Low Pass Filter :LPF) หรือวงจรกรองความถี่ต่ำผ่าน เป็นวงจร RC มีคุณสมบัติ ในการกำจัดสัญญาณไฟฟ้ตลับของวงจรอสซิลเลเตอร์ทั้ง 2 วงจรออกไปจากแรงดันเอาต์พุตของวงจรเฟส ดีเทคเตอร์ สัญญาณอินพุตที่เข้ามาที่วงจรฟิลเตอร์นั้นเป็นสัญญาณ ไฟตรงผิดพลาด (error signal) พร้อมกับแรง ดันไฟฟ้ตลับกระเพื่อม จะ ได้สัญญาณเอาต์พุตเป็นแรงดันไฟฟ้ตรงที่กรองสัญญาณแล้วเพื่อป้อนต่อไปยังวงจรขยาย สัญญาณไฟฟ้ตรงต่อไป

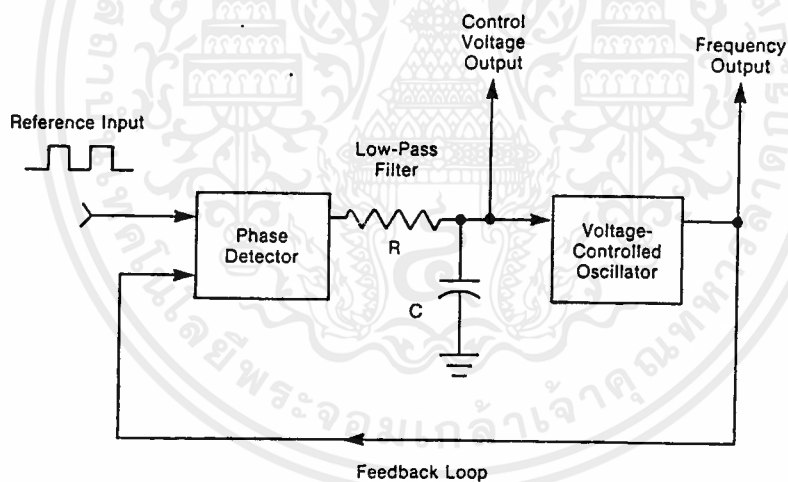
เนื้อหาในส่วนนี้อีกถ้าให้สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. วงจรขยายสัญญาณไฟตรง (DC amplifier) เป็นตัวเพิ่มระดับแรงดันไฟฟ้า เพื่อช่วยให้การควบคุมดีขึ้น เอ๊าท์พุทของวงจรขยายสัญญาณจะจ่ายแรงดันไฟตรงตามระดับที่ต้องการเพื่อป้อนให้แก่แวลูเอเตอร์ในวงจร VCO

4. VCO วงจร VCO ซึ่งความถี่ถูกควบคุมด้วยระดับแรงดันไฟฟ้าจากภายนอก ระดับแรงดันไฟฟ้าจากวงจรขยายสัญญาณจะล็อกให้ VCO มีความถี่และเฟสเหมือนกับออสซิลเลเตอร์มาตรฐาน วงจร PLL มีโหมดการทำงานของ VCO อยู่ทั้งหมด 3 โหมดด้วยกันคือ ฟรีรันนิ่ง (Free running) แคปเจอร์ (Capture) และโหมดล็อกอิน (Lock in) หรือแทร็กกิ้ง (Tracking) ถ้าความถี่ f_o มีค่าแตกต่างจาก f_r มาก วงจร PLL จะไม่สามารถถูกทำให้อยู่ในสภาวะล็อกได้ และเมื่อปราศจากการทำงานในสภาวะล็อกอินแล้ว วงจร VCO จะกลับกลายเป็นฟรีรันนิ่งออสซิลเลเตอร์ไป

หลักการทำงานของวงจร PLL

ดังกล่าวมาแล้วว่าเฟสล็อกคูลูปเป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีหลักการทำให้ความถี่เอ๊าท์พุทของลูปมีลักษณะเป็นไปตามความถี่ของสัญญาณอินพุท โดยเปรียบเทียบกันระหว่างสัญญาณทั้งสอง ถ้าเฟสไม่ตรงกันก็จะมีแรงดันไฟฟ้าเกิดขึ้นเพื่อแก้ไขความถี่ของออสซิลเลเตอร์ใหม่ให้เฟสต่างกันน้อยลงและจะเป็นอย่างนี้ตลอดไปจึงทำให้เฟสล็อกกันอยู่ได้

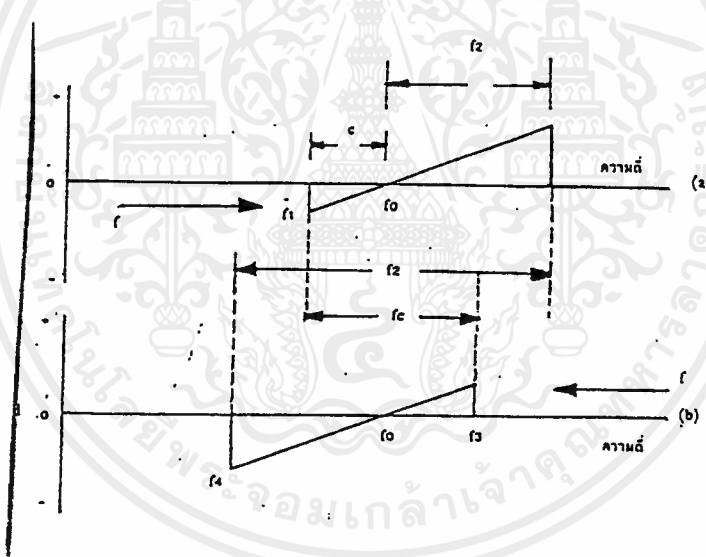
รูปที่ 2.25 รูปแสดง องค์ประกอบพื้นฐานของวงจรเฟสล็อกคูลูป

จากทฤษฎีเกี่ยวกับระบบควบคุมและการป้อนกลับ เฟสดีเทคเตอร์หรือเฟสคอมพาราเตอร์ LPF และวงจรขยายสัญญาณคลาดเคลื่อน (Error Amplifier) จะอยู่ในส่วนฟอร์เวิร์ด (Forward Path) และ VCO อยู่ในส่วนป้อนกลับ (Feedback Path) จากรูปเมื่อยังไม่มีสัญญาณอินพุทป้อนในระบบ แรงดันไฟฟ้าควบคุม $V_c(t)$ จะเป็นศูนย์ VCO จะทำงานตามความถี่ f_o ที่ตั้งไว้ซึ่งเรียกว่าความถี่ศูนย์กลาง (Center frequency) หรือความถี่ฟรีรันนิ่ง (Free running Frequency) ถ้ามีสัญญาณอินพุทป้อนให้ระบบเฟสคอมพาราเตอร์จะทำการเปรียบเทียบเฟสและความถี่ของสัญญาณ VCO กับอินพุทแล้วสร้างแรงดันไฟฟ้าคลาดเคลื่อน $V_e(t)$ ซึ่งสัมพันธ์กับความต่างเฟสและความถี่ของสัญญาณทั้งสอง แรงดันไฟฟ้าคลาดเคลื่อนนี้จะถูกกรองใน LPF ให้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความถี่ค่าเท่านั้นผ่านไปได้อากันจะขยายแล้วป้อนให้ VCO ในลักษณะเช่นนี้ แรงดันไฟฟ้าควบคุม $V_c(t)$ จะไปบังคับให้ความถี่ของ VCO แปรไปในทิศทางที่ลดความแตกต่างระหว่างความถี่ f_0 กับความถี่ f_u ลงจากนั้นด้วยคุณสมบัติการป้อนกลับของเฟสล็อกคูลูป ถ้าความถี่อินพุท (f_u) ใกล้เทียบกับ f_0 ก็จะทำให้ VCO ชิงค์โครโนสหรือล็อกกับสัญญาณอินพุท ได้ และเมื่ออยู่ในสภาวะล็อกอย่างนี้ ความถี่ของ VCO จะเท่ากับกับความถี่ของสัญญาณอินพุทแต่เฟสแตกต่างกันเล็กน้อย เฟสที่ต่างกันนี้จะทำให้ความถี่ฟรีรันนิ่งของ VCO เลื่อนเข้าไปใกล้ไปหาความถี่สัญญาณอินพุท f_u เพื่อรักษาสภาพการล็อกเอาไว้ให้ได้

ด้วยความสามารถในการปรับสภาพตัวเองให้ถูกต้องได้ของระบบ ขณะถูกลูปของวงจรรออยู่ในสภาวะล็อกคูลูปจะทำให้ลูปลสามารถตามรอยการเปลี่ยนแปลงความถี่ของสัญญาณอินพุทได้ ซึ่งช่วงความถี่โดยตลอดที่ลูปลสามารถดงการล็อกกับสัญญาณอินพุทไว้ได้นี้เราเรียกว่า พิสัยในการภาวะล็อก (Locked Range) ของระบบ ส่วนช่วงความถี่โดยตลอดซึ่งลูปลสามารถเข้ายึดการล็อกกับสัญญาณอินพุท (เริ่มล็อก) ได้ เรียกว่า พิสัยการเข้าสู่ภาวะล็อก (Capture Range) ของระบบและพิสัยนี้จะไม่กว้างไปกว่า พิสัยในภาวะล็อกอย่างแน่นอน

รูปที่ 2.26 ทรานส์เฟอร์คาร์เร็กเทอริสติก ระหว่างความถี่กับแรงดันไฟฟ้าเฟสล็อกคูลูป
 (a) เมื่อเพิ่มความถี่สัญญาณอินพุท
 (b) เมื่อลดความถี่สัญญาณอินพุท

การเข้าสู่ภาวะล็อกและภาวะขณะทีเฟสล็อก

จากรูปที่ 2.26 แสดงถึงทรานส์เฟอร์คาร์เร็กเทอริสติกของเฟสล็อกคูลูประหว่างความถี่กับแรงดันการค้ำ
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดันไฟฟ้าที่เกิดขึ้นในรูป ในตอนแรกเราจะพิจารณาถึงสถานะขณะที่ลูบยังไม่ได้อยู่ในสถานะล็อกก่อนโดยเฟสคอมพาราเตอร์จะเป็นตัวผสมสัญญาณอินพุตเข้ากับสัญญาณ VCO ทำให้เกิดทั้งผลบวก ($f_0 + f_c$) และผลต่าง ($f_0 - f_c$) ยังอยู่นอกขอบเขตของ LPF ที่จะตอบสนองได้ จึงถูกกรองทิ้งไปหมดไม่มีสัญญาณไหลภายในรูป ดังนั้นในสถานะนี้ VCO จะยังคงทำงานที่ความถี่เริ่มต้นคือความถี่เริ่มต้นเดิม คือความถี่ฟรีรันนิ่ง (f_0)

ต่อมาเมื่อความถี่อินพุตเข้าใกล้ความถี่ของ VCO คือเท่ากับ f_0 ดังรูปความถี่ผลต่าง ($f_0 - f_c$) จะลดลงเข้าใกล้ขอบเขตของความถี่ที่ LPF สามารถตอบสนองได้ ดังนั้นในช่วงนี้บางส่วนของสัญญาณผลต่างจะผ่าน LPF ไปได้ ซึ่งจะไปขับ VCO ให้มีความถี่เข้าหาสัญญาณอินพุต (f_c) ในขณะนั้นความถี่ผลต่าง ($f_0 - f_c$) จะลดลงเรื่อยๆ (เนื่องจาก VCO ถูกขับให้มีความถี่เข้าใกล้ f_0 มากขึ้น) ทำให้สัญญาณที่ส่งผ่าน LPF มีผลต่อ VCO มากขึ้น ความถี่ของ VCO ก็จะยิ่งเข้าใกล้ f_0 จนในที่สุด ลูบก็จะเข้าสู่สถานะเฟสล็อก ได้เมื่อ $f_0 = f_c$

ตอนที่ระดับแรงดันคลาดเคลื่อน : $V_e(t)$ เริ่มผ่าน LPF ได้แสดงว่าลูบเริ่มตรวจจับ (Capture) ได้ (เราสังเกตได้จาก VCO จะเริ่มเปลี่ยนความถี่ไปเพราะเฟืองจะมีแรงดันไฟฟ้าผ่านเข้ามาขับเป็นครั้งแรก) จากนั้นแรงดันไฟฟ้าควบคุม : $V_c(t)$ จะทำให้ความถี่ f_0 ของ VCO เปลี่ยนเข้าใกล้ f_c ยิ่งขึ้นและในที่สุดความถี่ทั้งสองก็จะเท่ากัน ($f_0 = f_c$) ที่สถานะนี้เรียกว่าลูบอยู่ในสถานะล็อก (in lock)

ในขณะที่ลูบอยู่ในภาวะล็อก แรงดันไฟฟ้าคลาดเคลื่อน : $V_e(t)$ ซึ่งเกิดจากความต่างเฟสตั้งที่กล่าวมาแล้ว โดยเฉลี่ยจะมีค่าค่อนข้างคงที่ ทำให้แรงดันไฟฟ้าควบคุม : $V_c(t)$ ซึ่งจะได้จากค่าเฉลี่ยของแรงดันไฟฟ้าคลาดเคลื่อน : $V_e(t)$ มีค่าคงที่ไปด้วย เพื่อเป็นแรงดันไฟตรง ขับให้ VCO มีความถี่เท่ากับความถี่ของสัญญาณอินพุตอยู่ตลอดเวลา

ตอนที่ลูบเริ่มล็อกกับสัญญาณอินพุต ความถี่ของ VCO ลดลงก่อน จากนั้นไปเมื่อเพิ่มความถี่ f_c ขึ้นการล็อกจะขึ้นอยู่กับความสามารถของ VCO ที่จะเปลี่ยนความถี่ไปโดยมีความลาดชัน (slope) ของการเปลี่ยนแปลงระหว่างความถี่กับแรงดันไฟฟ้าควบคุม : $V_c(t)$ $1/k_0$ (k_0 : Conversion Gain ของ VCO มีหน่วยเป็นเรเดียน/วินาที/โวลต์) และเมื่อเพิ่มความถี่ไปจนถึงความถี่ศูนย์กลาง = f_0 แรงดันไฟฟ้าควบคุม : $V_c(t)$ จะมีค่าเป็นศูนย์โวลต์ ลูบจะตามรอยสัญญาณอินพุตไปจนกระทั่งถึงความถี่ f_c ซึ่งเป็นความถี่สูงสุดของพิสัยในสถานะล็อก แล้วก็หลุด จากสถานะล็อก ไปแรงดันไฟฟ้าคลาดเคลื่อน : $V_e(t)$ จะมีค่าเท่ากับศูนย์

หลังจากนั้นถ้าลดความถี่สัญญาณอินพุตลงมากก็จะเกิดวัฏจักรขึ้นอีกครั้งในรูป สัญญาณจะเริ่มกลับเข้าสู่การตรวจจับของลูบอีกที่ f_c และลูบจะตามรอยสัญญาณอินพุตได้แต่ถึง f_c ช่วงความถี่จาก f_c ถึง f_c นี้เรียกว่า พิสัยการเข้าสู่สถานะล็อก (Capture range) และช่วงความถี่จาก f_{c1} กับ f_{c2} เรียกว่า พิสัยในการล็อก หรือ locked range จากรูปคือ

$$f_{c1} - f_c = 2f_{c1} = \text{Capture range}$$

$$f_c - f_{c2} = 2f_{c2} = \text{Capture range}$$

จากทรานส์เฟอร์คาร์เร็กเคอร์ริสติก เราสามารถกำหนดความถี่ศูนย์กลางให้ลูบได้โดยการตั้งความถี่ฟรีรันนิ่งที่ VCO และลูบจะตอบสนองเฉพาะความถี่ของสัญญาณที่อยู่ในช่วงจาก f_{c1} ถึง f_{c2} หรือ f_c เท่านั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ว่าลูบเริ่มต้นด้วยการล็อกหรือไม่ ในทางปฏิบัติ การใช้งานของเฟสล็อกลูบโดยมากต้องการ VCO ที่มีคุณลักษณะเป็นเชิงเส้น (Linear) อย่างแท้จริงด้วย เพื่อประโยชน์ในการตามรอยสัญญาณอินพุต

เอกสาร พิสัยการเข้าสู่สถานะล็อก (Capture range) านเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยามได้ว่า คือพิสัยความถี่ที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ความถี่เริ่มต้นของ VCO (คือความถี่ฟรีรันนิ่งที่ ตั้งไว้) คลอดพิสัยนี้รูปสามารถดึงเข้าสู่การล็อกกับสัญญาณอินพุทได้ พิสัยการเข้าสู่ภาวะล็อกนี้อาจเรียกได้อีก อย่างหนึ่งว่า Lock-in range ก็ได้ ซึ่งเป็นการวัดว่าสัญญาณอินพุทจะต้องมีความถี่ใกล้เคียงกับศูนย์กลางของ VCO : f_0 มากน้อยเพียงใดรูปจึงจะเข้าสู่ภาวะล็อกได้ Lock-in range นี้จะเป็นครึ่งหนึ่งของ capture (หรือเท่ากับ f_c)

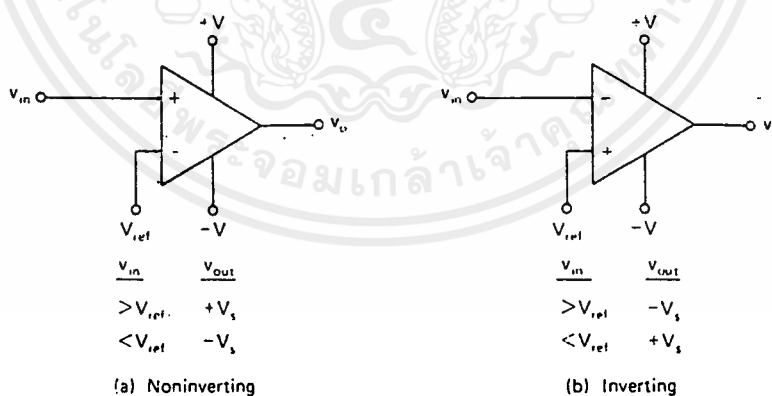
Capture range ถือได้ว่าเป็นความถี่ใดๆที่อยู่ภายใน Lock range และขึ้นอยู่กับขอบเขต LPF กับอัตราขยายลูปปิด (Close-Loop gain) ของระบบซึ่งความสามารถของรูปในการเกาะจับกับสัญญาณอินพุทนี้ จะเป็นคุณสมบัติที่แสดงคุณสมบัติการเลือก (Selectivity) ความถี่ของรูปด้วย

พิสัยในภาวะล็อก (Lock Range)

คือพิสัยความถี่ที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ความถี่ฟรีรันนิ่ง คลอดพิสัยนี้รูปสามารถตามรอยสัญญาณ อินพุทได้ในขณะที่รูปอยู่ในภาวะล็อก พิสัยในภาวะหรือ Lock Range นี้ อาจเรียกว่า tracking range หรือ hold-in range ก็ได้ ซึ่งมีความหมายว่าความถี่ของรูปสามารถจะ ไกลห่างออกไปจากความถี่ศูนย์กลางได้เท่าไร tracking range มีค่าเป็นครึ่งหนึ่งของ Lock range หรือเท่ากับ f_c

โวลต์เดจคอมพาราเตอร์

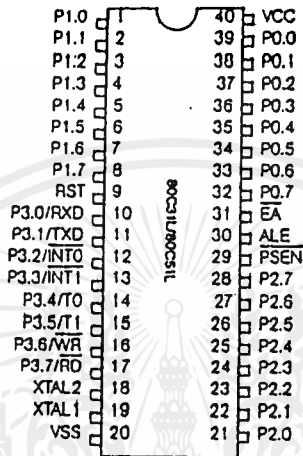
นอนอินเวอร์ตติ้ง โวลต์เดจคอมพาราเตอร์เป็นการที่ให้ด้านอินพุทของคอมพาราเตอร์ต่ออยู่กับ โวลต์เดจอ้างอิง(Reference voltage) โดยมีลักษณะดังรูป 2.27 เมื่ออินพุทโวลต์เดจอินพุทมีค่าในทางบวกมาก เมื่อเทียบกับ โวลต์เดจอ้างอิง ค่าเอาต์พุทจะกำจัดการแซททูเรชั่นทางด้านบวกไว้ แต่ถ้าโวลต์เดจอินพุทมีค่ามาก ในทางลบมากเมื่อเทียบกับ โวลต์เดจอ้างอิง ค่าเอาต์พุทจะกำจัดการแซททูเรชั่นทางด้านลบออกไป

รูปที่ 2.27 โวลต์เดจคอมพาราเตอร์(Noninverting and Inverting)

2.8 โครงสร้างภายในของ 8051

เอ็มซีเอส 51 (MCS 1) ใช้เทคโนโลยีในการผลิตเป็นแบบ NMOS และ CMOS โดยมีโครงสร้างและการจัดวางขา ดังรูปที่ 2.28

รูปที่ 2.28 รูปแสดงการจัดวางขาของ 8051

8051 เป็นไมโครคอนโทรลเลอร์ขนาด 40 ขา ซึ่งมีขาต่างๆ ดังนี้

- Vcc (ขา 40) ต่อกับ +5 V
- Vss (ขา 20) เป็นขา GND
- พอร์ต 0 (ขา 32-39) มีทั้งหมด 8 บิต คือ P0.0 - P0.7 มีโครงสร้างแบบ Open Drain Bi-directional ใช้งานได้ 2 หน้าที่คือ ส่งแอดเดรสและค่าออกไปให้หน่วยความจำภายนอกเมื่อทำการเขียนข้อมูลลงในหน่วยความจำภายนอกควบคุมด้วยขาคอนโทรล และอีกหน้าที่หนึ่งคือ เป็นพอร์ต I/O ถ้าต้องการให้ทำงานเป็นอินพุทพอร์ตต้องส่งลอจิก 1 ไปยังพอร์ตนี้
- พอร์ต 1 (ขา 1-8) มีทั้งหมด 8 บิต คือ P1.0 - P1.7 มีโครงสร้างคล้ายพอร์ต 0
- พอร์ต 2 (ขา 21-28) มีทั้งหมด 8 บิต คือขา P2.0 - P2.7 มีโครงสร้างคล้ายพอร์ต 0 สามารถใช้เป็นพอร์ตสำหรับส่งแอดเดรส 8 บิตบน A8-A15 และเป็น I/O พอร์ตใช้งานทั่วไป
- พอร์ต 3 (ขา 10 - 17) มีทั้งหมด 8 บิตคือขา P3.0 - P3.7 มีโครงสร้างคล้ายพอร์ต 1 พอร์ตนี้มีทำหน้าที่เป็น I/O พอร์ต นอกจากนี้ยังมีอีกหน้าที่หนึ่งคือมีการส่งสัญญาณควบคุมออกมาและรับสัญญาณเข้าไป สัญญาณต่างๆ มีดังนี้

P3.0/RXD (Serial Input Port) เป็นขาที่ใช้รับข้อมูลแบบอนุกรม

P3.1/TXD (Serial Output Port) เป็นขาที่ใช้ส่งข้อมูลแบบอนุกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

P3.2/ $\overline{\text{INT0}}$ (External Interrupt) ใช้รับสัญญาณขัดจังหวะจากภายนอก

P3.3/ $\overline{\text{INT1}}$ (External Interrupt) ใช้รับสัญญาณขัดจังหวะจากภายนอก

P3.4/T0 (Timer/Counter 0 External Input) ขารับสัญญาณเข้าไปยังวงจรถ่ายทอด/คานต์เตอร์ 0 ที่ทำหน้าที่นับจำนวนไซเคิลของสัญญาณ T0 นี้หรือสัญญาณนาฬิกาก็ได้

P3.5/T1 (Timer/Counter 1 External Input) ขารับสัญญาณเข้าไปยังวงจรถ่ายทอด/คานต์เตอร์ 1 ซึ่งมีการทำงานเหมือนกับ T0

P3.6/ $\overline{\text{WR}}$ (External Data Memory Write Strobe) ขาสัญญาณควบคุมการเขียนข้อมูลไปยังหน่วยความจำสำหรับข้อมูลภายนอก 8051

P3.7/ $\overline{\text{RD}}$ (External Data Memory Read Strobe) ขาสัญญาณควบคุมการอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำสำหรับข้อมูลภายนอก

- ALE (ขา 30) เป็นขาส่งสไตรบสำหรับใช้ในการแลตซ์แอดเดรสไบต์ค่า (A0 - A7) ที่ส่งออกมาจากพอร์ท 0 สัญญาณนี้จะแอดทีฟทุกๆ 2 ครั้งใน 1 แมกซีนไซเคิล (1/16 ของสัญญาณนาฬิกา)

- $\overline{\text{PSEN}}$ (ขา 29) เป็นขาที่ใช้ส่งสไตรบสำหรับอ่านข้อมูลจาก โปรแกรม เมมโมรี่ (Program Memory) ภายนอก (หน่วยความจำประเภทรอม) สัญญาณนี้จะส่งออกมา 2 ครั้งในแต่ละแมกซีนไซเคิล แต่ถ้าเป็นการอ่านโปรแกรมเมมโมรี่ภายในจะไม่มีสัญญาณออกที่ขานี้

- EA (ขา 30) ถ้าป้อนลอจิก 0 เข้าที่ขา นี้ ซีพียูจะอ่านค่าจาก โปรแกรมเมมโมรี่ภายนอกซีพียูเท่านั้น แต่ถ้าถูกป้อนด้วยลอจิก 1 ก็อ่านโปรแกรมภายในซีพ

- RST (ขา 9) เป็นขารีเซ็ต ซีพียูจะรีเซ็ตได้ก็ต่อเมื่อ ป้อนลอจิก 1 เข้าที่ขานี้ นานอย่างน้อย 2 แมกซีนไซเคิล

- XTAL1 (ขา 19) ใช้ต่อคริสตัลภายนอก โดยเป็นอินพุตเข้าสู่วงจรถ่ายทอดสัญญาณ

- XTAL2 (ขา 18) ใช้ต่อคริสตัลภายนอก โดยเป็นอินพุตเข้าสู่วงจรถ่ายทอดสัญญาณ

2.8.1 การแบ่งประเภทของหน่วยความจำ

หน่วยความจำที่ใช้กับ MCS 51 มีอยู่ด้วยกัน 2 ชนิดคือ โปรแกรมเมมโมรี่ และดาต้าเมมโมรี่ โปรแกรมเมมโมรี่ ซึ่งเป็น หน่วยความจำที่ใช้เก็บโปรแกรมสั่งงานบรรจุอยู่ในชิพ 8051 ส่วนที่เป็นโปรแกรมเมมโมรี่ก็คือรอม ขนาด 4 กิโลไบต์นั่นเอง สำหรับดาต้าเมมโมรี่ เป็นหน่วยความจำที่ใช้เก็บข้อมูลหน่วยความจำนี้ สามารถเขียนข้อมูลลงไปและอ่านข้อมูลออกมาได้ ซึ่งเป็นหน่วยความจำภายในชิพ มีเพียง 128 ไบต์ สำหรับเบอร์ 8051 และ 256 ไบต์ แสดงคั่งรูปที่ 2.29 ส่วนหน่วยความจำภายนอกชิพ มี 64 กิโลไบต์ โดยตำแหน่งของหน่วยความจำสำหรับ โปรแกรมและดาต้าที่มีตำแหน่งที่ซ้อนกัน ซีพียูสามารถติดต่อกับหน่วยความจำนี้โดยใช้คำสั่งที่ต่างกันคือ

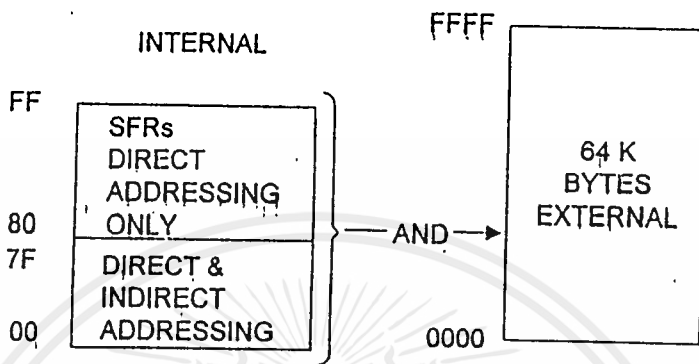
MOV ใช้ติดต่อกับ RAM ภายใน

MOVC ใช้ติดต่อกับ โปรแกรมเมมโมรี่

MOVX ใช้ติดต่อกับดาต้าเมมโมรี่ภายนอกชิพ โดยระบุตำแหน่งผ่านรีจิสเตอร์ DPTR

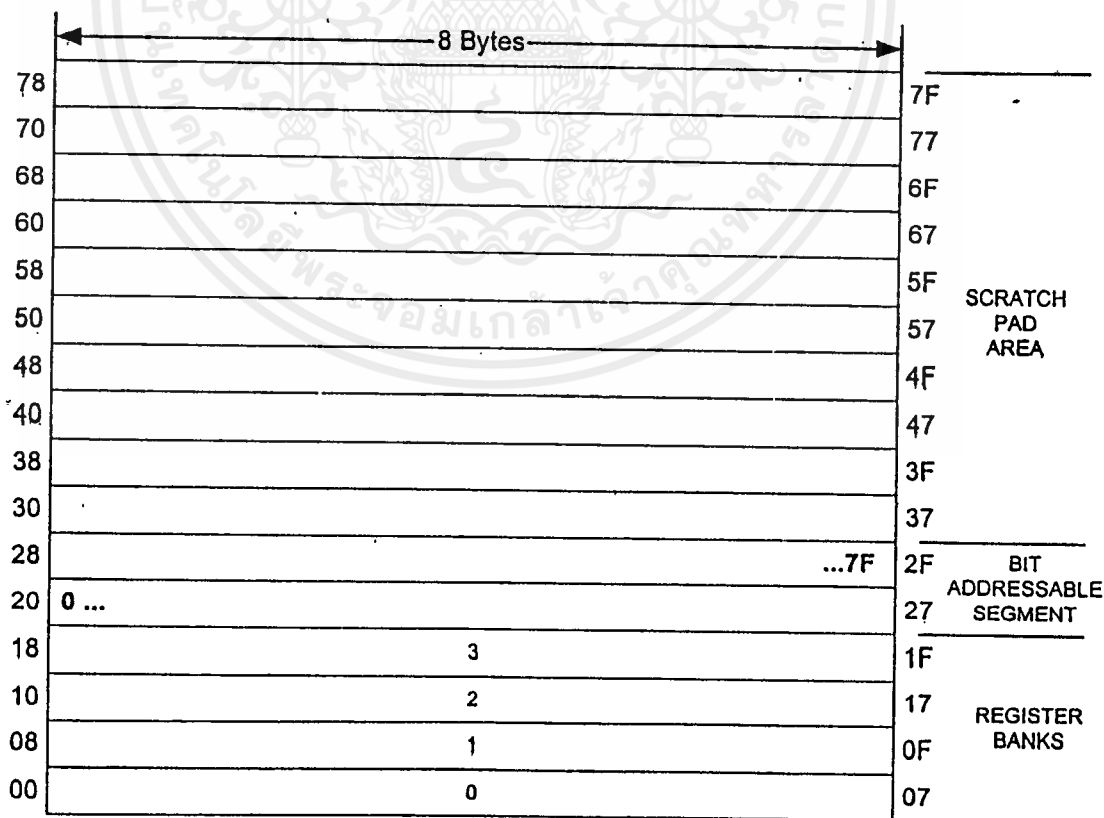
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่หน่วยความจำบริเวณ 80h-FFFh ที่แสดงในรูปที่ 2.29 ในการเขียนอ่านข้อมูลบริเวณนี้ต้องเข้าถึงข้อมูลโดยทางอ้อมเท่านั้น พื้นที่บริเวณนี้เป็นพื้นที่ที่ซ้อนกันอยู่อย่างละ 128 ไบต์ โดยส่วนแรกจะเป็น SFR แอคเตอรส และ Indirect Address Area ดังนั้น ผู้เขียนโปรแกรมถ้าจะติดต่อกับ SFR จะต้องใช้คำสั่งแบบเข้าถึงข้อมูลโดยตรงเท่านั้น ส่วนพื้นที่อีกส่วนหนึ่งจะเข้าถึงข้อมูลแบบทางอ้อมเท่านั้น

รูปที่ 2.29 รูปแสดงผังหน่วยความจำสำหรับค่าแอมโมรี

สำหรับพื้นที่หน่วยความจำที่สามารถเข้าถึงข้อมูลทั้ง โดยตรงและ โดยอ้อม คือพื้นที่บริเวณ 128 ไบต์ล่างสุดจะแบ่งเป็น 3 ส่วนดังรูปที่ 2.30

รูปที่ 2.30 รูปแสดง ไบต์ของแรมที่สามารถเข้าถึงได้ทั้งแบบทางตรงและทางอ้อม

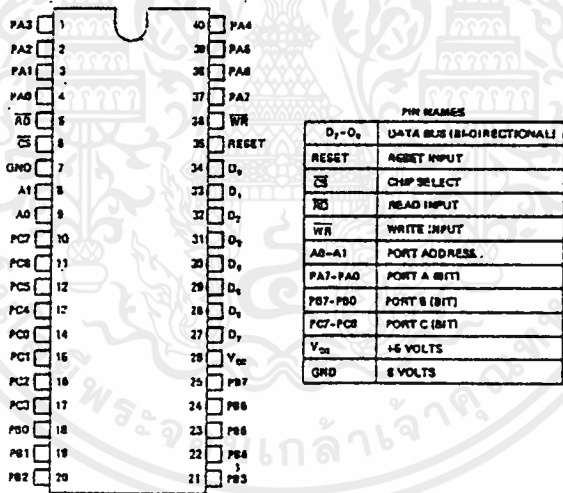
- รีจิสเตอร์แบงก์ (Register Bank 0-3) ตั้งแต่ตำแหน่ง 00-1Fh จะเป็นส่วนของรีจิสเตอร์แบงก์ 0-3 โดยแบ่งเป็นแบงก์ละไบต์ รวมแล้วได้ 32 ไบต์ ถ้าซีพียูทำงานอยู่ที่แบงก์ 3 เมื่อถูกรีเซ็ตแล้วจะกลับมาทำงานที่แบงก์ 0 เสมอ และ SP จะมาเริ่มคั่นที่ตำแหน่ง 07h ทันที

- บริเวณหน่วยความจำที่ใช้คำสั่งเขียน/อ่านเกี่ยวกับบิตได้ (Bit Addressable Area) พื้นที่บริเวณนี้อยู่ตั้งแต่แอดเดรส 20h-7Fh จำนวน 16 ไบต์หรือถ้านับเป็นบิตจะได้เท่ากับ 128 บิต ซึ่งตำแหน่งบิต 00, 01, 02, 03, 04, 05, 06, 07 ก็คือตำแหน่งหน่วยความจำตำแหน่ง 20h ที่บิต 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 ตามลำดับดังรูปที่ 2.30 ถ้าต้องการเซ็ตบิต D0 ของตำแหน่ง 20h ก็ให้ใช้คำสั่ง SBT 00h

- บริเวณหน่วยความจำที่ใช้งานทั่วไป (Scratch Pad Area) พื้นที่ตั้งแต่ 30h-7Fh จะเขียนข้อมูลได้ทีละไบต์เท่านั้น ไม่สามารถใช้คำสั่งเกี่ยวกับบิตได้ ถ้าย้ายเนื้อหาที่สแต็คมาบริเวณนี้ให้ระวังการเขียนข้อมูลทับสแต็ค

2.9 8255 พอร์ตข้อมูลแบบขนาน

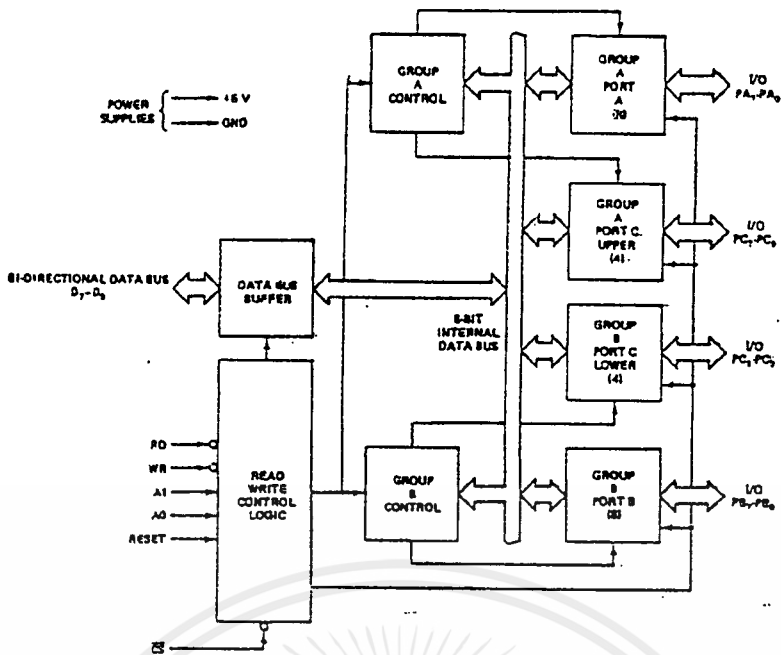
8255 เป็นไอซีที่มี 40 ขา ได้รับการออกแบบมาให้มีสัญญาณเพื่อเชื่อมต่อกับ ซีพียู ชนิดต่างๆ 8255 เป็นไอซีที่ต่อเป็นพอร์ตให้ไมโครโปรเซสเซอร์ได้ 3 พอร์ต โดยมีโครงสร้างพื้นฐานแสดงดังรูปที่ 2.31

รูปที่ 2.31 รูปแสดงแผนผังโครงสร้างของไอซี 8255

การเรียกพอร์ตของ 8255 จะเรียกพอร์ตต่างๆว่าพอร์ต A พอร์ต B และพอร์ต C โดยพอร์ต C แยกเป็น 2 ส่วนคือ พอร์ต C ล่าง หรือ ตั้งแต่ PC₀ - PC₃, มีจำนวน 4 บิต และพอร์ต C บนหรือตั้งแต่ PC₄ - PC₇, ที่พิเศษ คือ พอร์ตทุกพอร์ตเป็นได้ทั้งพอร์ตอินพุตและพอร์ตเอาต์พุต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.32 รูปแสดง แผนผังวงจรภายในและการจัดขาของ ไอซี 8255

รูปที่ 3.32 เป็นแผนผังภายในของไอซีและการจัดวางขาไอซี 8255 การทำงานของวงจรจะใช้สัญญาณควบคุมจากไมโครโปรเซสเซอร์มาควบคุมการทำงาน โดยไมโครโปรเซสเซอร์จะส่งคำสั่งมาโปรแกรมการทำงานหรือกำหนดรูปแบบของพอร์ตให้เป็นอินพุตหรือเอาต์พุตได้

2.9.1 ขาต่างๆของ 8255

ความหมายและตำแหน่งของขาต่างๆทั้ง 40 ขาของ ไอซีประกอบด้วย

$D_0 - D_7$ เป็นขาที่ข้อมูลอินพุตเอาต์พุตจะต้องผ่านเข้าออกจากส่วนนี้ $D_0 - D_7$ จึงต่อเข้ากับระบบบัสของไมโครโปรเซสเซอร์ เพื่อให้ไมโครโปรเซสเซอร์สามารถอ่านหรือเขียนข้อมูลจากพอร์ตผ่านทางบัสนี้

$\overline{CS}$ (สัญญาณเลือกชิป) ขานี้เป็นขาอินพุตที่จะรับสัญญาณจากภายนอกเพื่อเลือกชิป 8255 โดยเมื่อขานี้เป็น '0' จะทำให้ 8255 ต่อเข้ากับระบบบัสของไมโครโปรเซสเซอร์ เพื่อให้ไมโครโปรเซสเซอร์เขียนหรืออ่านข้อมูลจากพอร์ตได้

$\overline{RD}$ (สัญญาณการอ่าน) เป็นสัญญาณอินพุตที่ต้องส่งมาจากชิพยูเมื่อสัญญาณที่ขานี้เป็น '0' และสัญญาณ $\overline{CS}$ เป็น '0' ด้วย ไอซี 8255 จะทำให้ชิพยูอ่านข้อมูลจากบัสในขณะที่เป็นพอร์ตอินพุต

$\overline{WR}$ เป็นสัญญาณการเขียน จะแอกทีฟเมื่อสัญญาณ $\overline{WR}$ และสัญญาณ $\overline{CS}$ เป็น '0' สัญญาณนี้จะมาจากชิพยูเมื่อต้องการเขียนข้อมูลลงบนพอร์ตที่กำหนด

$A_1 - A_4$ (สัญญาณแอดเดรส) ลอจิกของสัญญาณทั้งสองจะถอดรหัสออกเป็น 4 รหัสเพื่อกำหนดรีจิสเตอร์ ภายในที่เชื่อมต่อกับพอร์ตอินพุตเอาต์พุตของ 8255

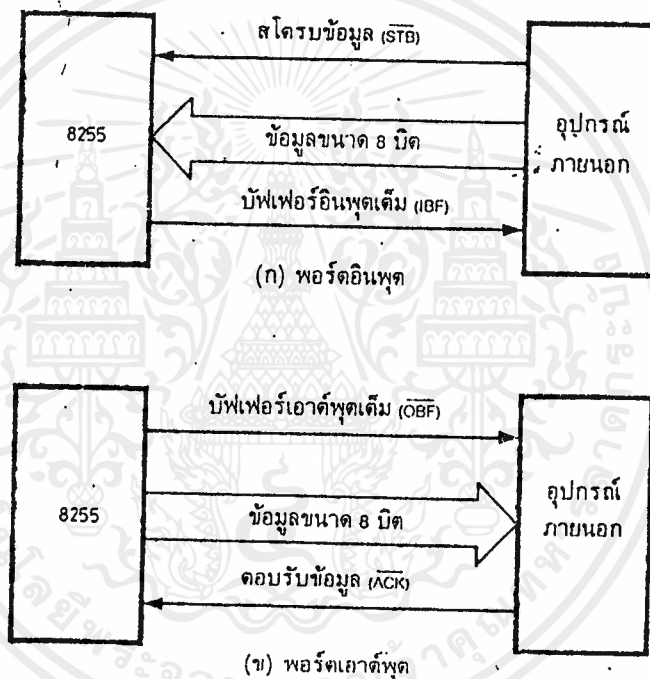
$\overline{RESET}$ (สัญญาณรีเซต) เป็นสัญญาณที่ส่งจากภายนอกเข้ามาทำการรีเซต 8255 เพื่อเคลียร์สถานะต่างๆของ 8255 เมื่อ 8255 ได้รับการรีเซต ก็จะกลับเข้าสู่โหมดอินพุตหรือทุกพอร์ตที่เป็นพอร์ตอินพุต

$PA_0 - PA_7$ เป็นสายสัญญาณที่เป็นพอร์ตของ 8255 ที่ชื่อพอร์ต A การเลือกพอร์ตจะเลือกโดยสัญญาณแอดเดรส $A_1 - A_4$

PB_1 - PB_2 เป็นสายสัญญาณที่เป็นพอร์ท B ของ 8255 ถูกเลือกโดยสัญญาณแอสแตโรส A_1 - A_2
 PC_1 - PC_2 เป็นสายสัญญาณที่เป็นพอร์ท C ของ 8255 การกำหนดพอร์ทนี้จะได้รับการกำหนดโดย
 สัญญาณแอสแตโรส A_1 - A_2 พอร์ท C นี้แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่ม PC_1 - PC_2 และกลุ่ม PC_3 - PC_4

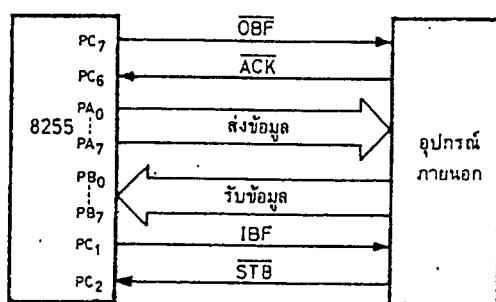
2.9.2 การทำงานของ 8255 ในโหมด 1

เป็นโหมดที่ทำให้อินพุทเอาต์พุทมีการตรวจสอบสัญญาณ (handshaking) โดยใช้อินพุทเอาต์พุท
 ของพอร์ท A และพอร์ท B เป็นหลัก และใช้พอร์ท C บนเป็นตัวตรวจสอบสัญญาณแฮนด์เชก (handshake)
 ของพอร์ท A ส่วนพอร์ท C ล่างเป็นตัวตรวจสอบสัญญาณของพอร์ท B การจัดสัญญาณต่างๆเหล่านี้
 แสดงดังรูปที่ 2.33

รูปที่ 2.33 รูปแสดง โครงสร้างตัวตรวจสอบสัญญาณของพอร์ทอินพุทและพอร์ทเอาต์พุท

แนวความคิดของการใช้พอร์ทอินพุทเอาต์พุท โดยมีตัวตรวจสอบสัญญาณก็เพื่อให้มีการ
 ซิงโครไนซ์ระหว่างอุปกรณ์ภายนอกที่ทำงานได้ช้ากับการทำงานของคอมพิวเตอร์ที่ทำงานได้เร็ว เช่น
 เครื่องพิมพ์ทำงานได้ช้า เมื่อคอมพิวเตอร์ส่งตัวอักษรตัวแรกมาพิมพ์ เครื่องพิมพ์รับตัวอักษรและกำลังจะ
 พิมพ์ คอมพิวเตอร์ก็ส่งตัวอักษรตัวที่ 2 และ 3 ตามมา ทำให้การประมวลผลของอุปกรณ์เครื่องพิมพ์ทำงาน
 ไม่ทัน ซึ่งอาจทำให้ข้อมูลสูญหาย ดังนั้นเครื่องพิมพ์จึงส่งสัญญาณบอกคอมพิวเตอร์ว่า 'อย่าเพิ่งส่งมา
 เพราะยังไม่พร้อมที่จะรับ' ลักษณะของการรับส่งข้อมูลอินพุทเอาต์พุทแบบมีตัวตรวจสอบสัญญาณดังรูป
 ที่ 2.34 นั้น จะใช้ PA_1 - PA_2 เป็นเอาต์พุท และ PB_1 - PB_2 เป็นอินพุท โดยมีพอร์ท C เป็นตัวตรวจสอบ
 สัญญาณ ดังแผนผังในรูปที่ 2.34

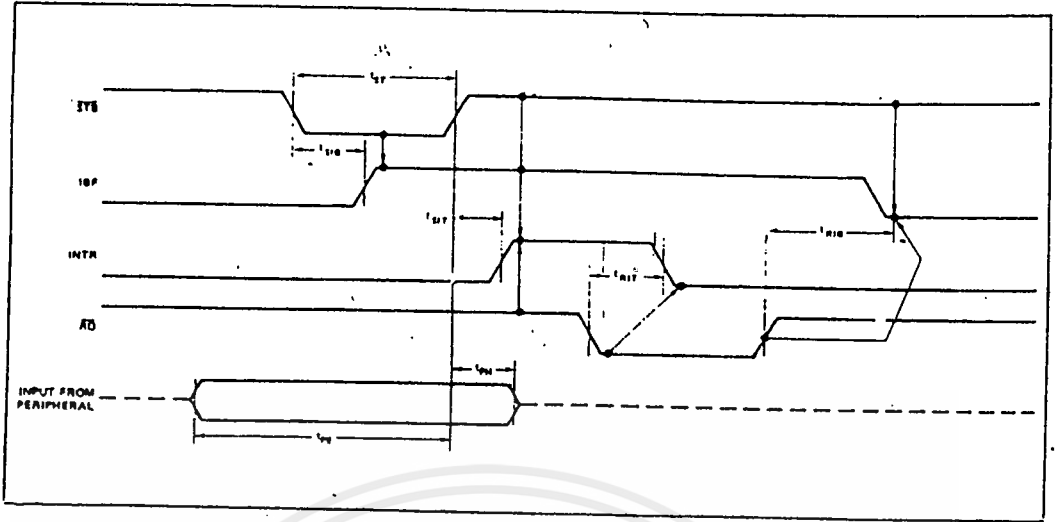
รูปที่ 2.34 วงจรการต่อ 8255 ในโหมด 1

เมื่อโปรแกรม 8255 เป็นโหมด 1 แล้ว ตัว 8255 จะให้พอร์ต C เป็นสัญญาณควบคุม โดยแต่ละบิตของพอร์ต C เป็นไปตามที่กำหนดไว้ดังตารางที่ 2.4

ขา	กรณีอินพุต	กรณีเอาต์พุต
PC0	INTR _B	INTR _B
PC1	IBF _B	OBF _B
PC2	STB _B	ACK _B
PC3	INTRA _A	INTR _A
PC4	STB _A	I/O
PC5	IBF _A	I/O
PC6	I/O	ACK _A
PC7	I/O	OBF _A

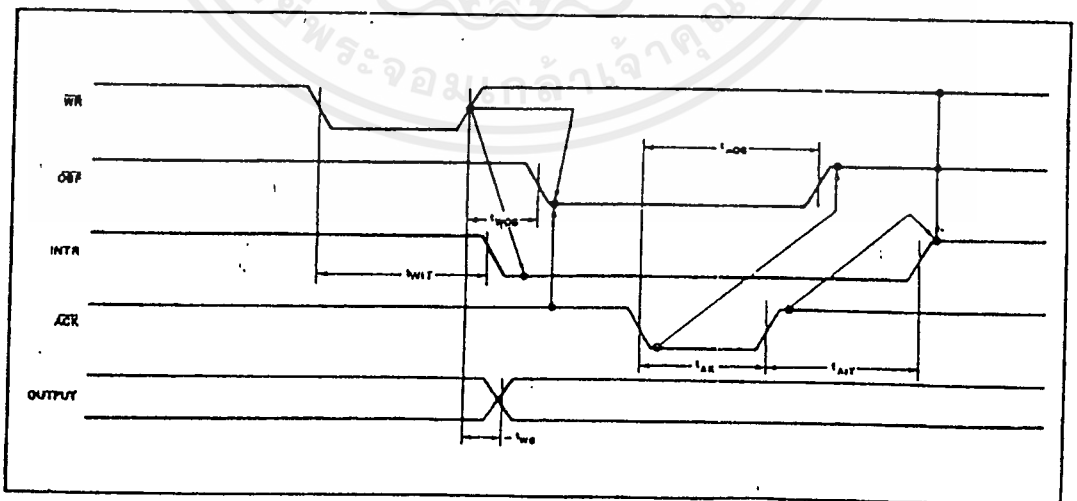
ตารางที่ 2.4 หน้าที่ของสัญญาณต่างๆของพอร์ต C ในการทำงานเป็นตัวตรวจสอบสัญญาณเมื่อทำงานในโหมด 1

โดยปกติ 8255 จะให้สัญญาณอินเตอร์รัปต์ไปบอกซีพียูด้วย สัญญาณอินเตอร์รัปต์ของ 8255 จะเกิดขึ้นที่ PC₀ และ PC₁ โดยที่เมื่อบัฟเฟอร์พร้อมแล้วและต้องการให้ซีพียูส่งอินพุตหรือเอาต์พุตมาที่บัฟเฟอร์ สัญญาณอินเตอร์รัปต์ก็จะเกิดขึ้น สังเกตว่า สัญญาณอินเตอร์รัปต์เป็นสัญญาณแอกทีฟที่ '1' ของ 8031 แอกทีฟที่ 0 ดังนั้นสัญญาณอินเตอร์รัปต์จาก 8255 จึงต้องผ่าน อินเวอร์เตอร์ 74LS04 ก่อนที่จะเข้า 8031

รูปที่ 2.35 รูปแสดงแผนผังเวลาการรับข้อมูลโดยโหมด 1 อินพุทพอร์ท

สังเกตว่า การทำงานของ 8255 จะเกี่ยวข้องกับสัญญาณ $\overline{RD}$ และ $\overline{WR}$ ซึ่งจะทำให้สัญญาณควบคุมเปลี่ยนแปลงไป การตรวจสอบสัญญาณซึ่งกันและกันนี้ เป็นวิธีการรับส่งที่มีประสิทธิภาพ เช่น ในกรณี อินพุท เมื่ออุปกรณ์ภายนอกต้องการส่งข้อมูลให้ซีพียู ก็จะส่งข้อมูลแบบขนานเข้ามาพร้อมทั้งสโตรบ ($\overline{STB}$) บอก 8255 ซึ่ง 8255 จะนำข้อมูลนั้นไปเก็บไว้ในรีจิสเตอร์ภายในก่อนแล้ว ส่งสัญญาณตอบบอกว่า ' บัฟเฟอร์ยังเต็มอยู่นะ (IBF) อย่าเพิ่งส่งมาอีก' ครั้นเมื่อซีพียูอ่านข้อมูลจากรีจิสเตอร์ไปแล้ว ส่วนของสัญญาณบัฟเฟอร์อินพุท (IBF) ก็จะบอกว่า ' วางแล้วส่งข้อมูลมาได้' อุปกรณ์ภายนอกก็จะส่งข้อมูลมาให้ อีก

รูปที่ 2.36 รูปแสดงแผนผังเวลาการส่งข้อมูลโดยโหมด 1 เอาท์พอร์ท

ทำนองเดียวกัน สำหรับพอร์ตเอาร์ทพุท เมื่อซีพียูส่งข้อมูลออกทางพอร์ตเอาร์ทพุทให้กับ 8255 ก็ จะรับไว้ในรีจิสเตอร์ภายใน พร้อมทั้งส่งสัญญาณออกไปบอกอุปกรณ์ภายนอกว่า 'เอาร์ทพุทบัฟเฟอร์มี ข้อมูลนะ(OBF) มาอ่านเอาไปซิ' อุปกรณ์ภายนอกเมื่อทราบและพร้อมจะอ่านก็จะส่งสัญญาณตอบรับ (ACK) พร้อมกับอ่านข้อมูลไป โดยสัญญาณ ACK จะมีความหมายว่า 'อ่านข้อมูลไปแล้วนะ' คิว 8255 ก็ จะตอบกลับว่า 'บัฟเฟอร์ว่างแล้วนะ รอก่อนนะจะมีข้อมูลส่งมาให้อีก'

ในการที่จะโปรแกรมโหมด 1 นี้ เราจะใช้รหัสควบคุมเป็น 101 (I/O) 01 (I/O) 0 ในส่วน I/O หมายถึง ถ้าเป็นอินพุทก็คือ '1' ถ้าเป็นเอาร์ทพุทก็คือ '0' โดย I/O คิวแรกเป็นของพอร์ต A คิวที่ 2 เป็นของ พอร์ต B เช่น ถ้าต้องการให้พอร์ต A เป็นเอาร์ทพุท และพอร์ต B เป็นอินพุท เราจะใช้รหัสควบคุมเป็น 10100110 หรือ A6H

จากการพิจารณาการทำงานของซีพียูจะเห็นว่า ทำอย่างไรจึงจะเขียนหรืออ่านพอร์ตได้ถูกต้อง วิธีที่ง่ายวิธีหนึ่งคือ ซีพียูจะคอยตรวจสอบสัญญาณของ 8255 เช่น กรณีเอาร์ทพุท ซีพียูจะคอยอ่านพอร์ต C แล้วตรวจสอบบิต 7 (OBF) หลังจากที่ส่งข้อมูลไปแล้ว ถ้าบิต 7 ยังเป็น '0' แสดงว่ายังไม่ได้รับการสโตรป แต่ถ้าเป็น '1' แล้วแสดงว่าอุปกรณ์ภายนอกรับข้อมูลรับมุลไปแล้วสำหรับกรณีอินพุทก็คอยตรวจสอบจาก สัญญาณ IBF ได้เช่นกันว่า มีข้อมูลใหม่เข้ามาหรือยัง คือตรวจสอบบิต PC₇ ของพอร์ต C

บทที่ 3 การคำนวณและการสร้าง

รูปที่ 3.1 รูปแสดงบล็อกไดอะแกรมการทำงานของพรีนเตอร์ไร้สายภาคส่ง

จากบล็อกไดอะแกรม ข้อมูลที่จะส่งเข้าไปทำการพิมพ์ที่พรีนเตอร์ที่ออกจากพอร์ตข้อมูลของคอมพิวเตอร์จะถูกเปลี่ยนจากข้อมูลแบบขนานเป็นข้อมูลแบบอนุกรม ข้อมูลที่เป็นอนุกรมซึ่งเป็นรหัสสัญญาณดิจิทัลจะถูกส่งเข้าวงจรเฟส เลส เค มอดคูเลเตอร์ โดยใช้ไอซีเบอร์ XR-2206 สัญญาณเอาร์ทพุทที่ออกจากวงจรนี้จะเป็นสัญญาณฟรีควนซีซีฟคีย์อิง (FSK)

สัญญาณเฟส เลส เคทีได้นี้มี 2 ความถี่คือ 800 Hz และ 1800Hz สัญญาณนี้ซึ่งเป็นสัญญาณข้อมูลจะถูกส่งเข้าวงจร เฟมเอ็มมอดคูเลชัน (FM MODULATION) โดยใช้ไอซี BA1404 ความถี่ของคลื่นพาหะ 49 MHz ทำการมอดคูเลชันแล้วส่งคลื่นออกอากาศ

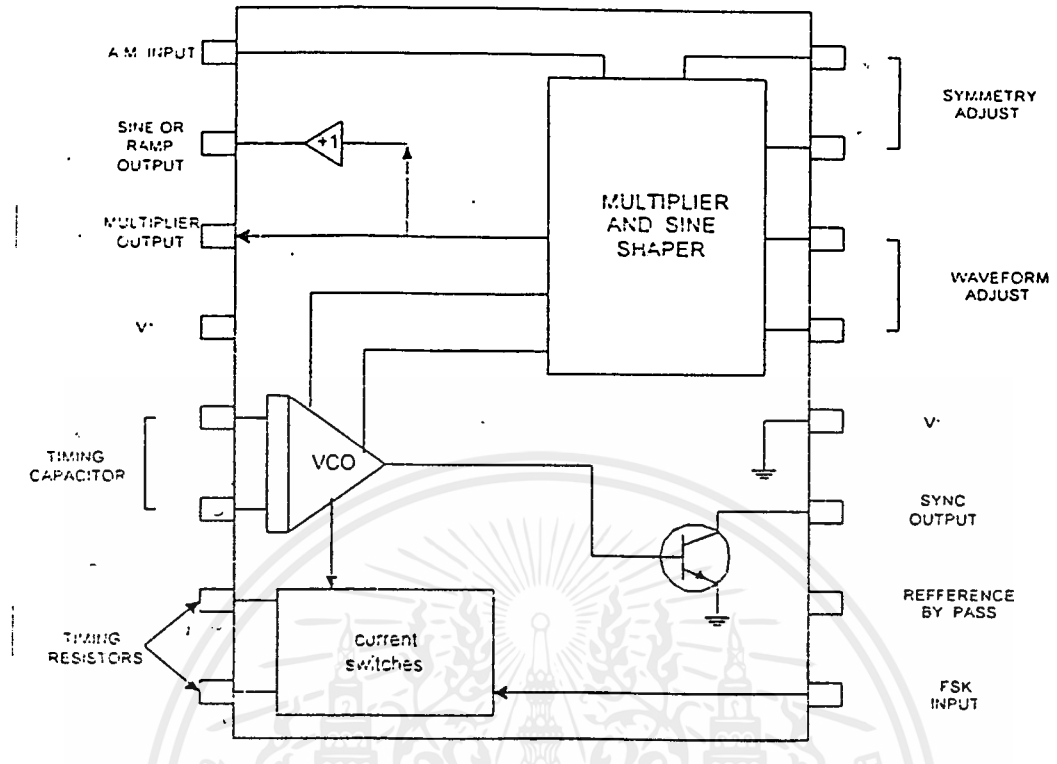
ทางด้านรับ สายอากาศจะรับสัญญาณที่ส่งมาจากภาคส่ง แล้วเข้าวงจรเฟมเอ็มเอ็มมอดคูเลชัน โดยใช้ไอซีเบอร์ TDA7000 ทำการดีมอดคูเลชันได้สัญญาณ เฟส เลส เค ออกมา แล้วส่งสัญญาณเฟส เลส เค นี้เข้าวงจร เฟส เลส เค ดีมอดคูเลชัน (FSK DEMODULATION) โดยใช้ XR2211 ทำการดีมอดคูเลชันได้สัญญาณดิจิทัลที่เป็นสัญญาณข้อมูลทีคอมพิวเตอร์ส่งในพรีนเตอร์ทำการพิมพ์งาน

สัญญาณรหัสดิจิตอลนี้จะถูกเปลี่ยนจากอนุกรมเป็นสัญญาณข้อมูลแบบขนาน แล้วส่งเข้าพรีนเตอร์ทำการพิมพ์

3.1 ภาคส่ง

3.1.1 Block diagram of XR2206

XR 2206 ประกอบด้วย โวลท์เจจคอนโทรลลอสซิลเลเตอร์ (VCO) , analog multiplier sine-shaper , unity gain buffer amplifier และ current switches

รูปที่ 3.2 รูปแสดงบล็อกไดอะแกรมของ ไอซี XR-2206

3.1.1.1 ขาและหลักการทำงานของ XR 2206

ขาที่ 1 เอเอ็มอินพุท (AM INPUT) เป็นขาที่ใส่สัญญาณจากภายนอก เพื่อให้สัญญาณเอเอ็มพุทเป็นสัญญาณแบบ แอมพลิจูดมอดูเลชัน (Amplitude modulation) โดยสัญญาณจากภายนอกจะควบคุมขนาดของสัญญาณเอเอ็มพุท

ขาที่ 2 สัญญาณไซน์ และสัญญาณสามเหลี่ยม เอเอ็มพุทเป็นขาที่ให้สัญญาณเอเอ็มพุทที่เป็นสัญญาณไซน์ หรือ สัญญาณสามเหลี่ยม

ขาที่ 3 มัลติเอาต์ (Multi out) เป็นขาสำหรับกำหนดขนาดของสัญญาณเอเอ็มพุท โดยค่าขานี้ไปยังจุดอ้างอิงในการสวิง (Swing) หรือใช้เป็น ออฟเซต (offset)

ขาที่ 4 เป็นขาซัพพลาย (Supply) V_{cc} ซึ่งจะจ่ายไฟขนาด 5 โวลต์ ใช้กระแสประมาณ 14 mA

ขาที่ 5 และ 6 เป็นขาสำหรับใส่ตัวเก็บประจุ เพื่อใช้ในการปรับความถี่ ที่สองขานี้จะมีสวิทช์เลือกเพื่อปรับย่านความถี่ โดยที่เมื่อ C มีค่า น้อยความถี่จะมีค่ามากตาม $f=1/RC$

ขาที่ 7 และ 8 ไทม์มิ่งรีซิสเตอร์ (Timing Resistor) เป็นขาที่ใช้ปรับความถี่ของสัญญาณเอเอ็มพุทอย่างค่อเนื่อง โดยเลือกใช้เพียงขาใดขาหนึ่งเท่านั้น

ขาที่ 9 FSK อินพุทเป็นขาสำหรับใส่ค่า R_1 หรือ R_2 ในการใช้ความถี่เอเอ็มพุทเมื่อ โวลต์ที่ขา 9 สูงกว่า 2 โวลต์ ควรจะเลือกใช้ความต้านทานที่ขา 7 เพื่อกำหนดความถี่ เฉลี่ยเมื่อ โวลต์ที่ขา 9 ต่ำกว่า 1 โวลต์ วงจรจะเลือกใช้ความต้านทานที่ขา 8 ในการกำหนดความถี่

เอกสารขาที่ 10 บายพาส (By pass) เป็นขาที่ใช้ต่อตัวเก็บประจุกับกราวด์ ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขาที่ 11 ซิงค์เอาต์พุต (Sync output) เป็นขาที่ให้สัญญาณเอาต์พุตแบบ โอเพนคอลเลคเตอร์ (open collector) โดยสัญญาณที่ซิงค์โครนัส (Synchronous) กับขา 2

ขาที่ 12 กราวด์ (GROUND)

ขาที่ 13 และ 14 เวฟฟอร์มแอดจัสต์ (Waveform adjust) เป็นขาที่ปรับให้สัญญาณเอาต์พุตมีลักษณะที่สมบูรณ์

ขาที่ 15 และ 16 การปรับสมมาตร (Symmetry adjust) เป็นขาที่ใช้ปรับสมมาตรของสัญญาณเอาต์พุต

3.1.1.2 วงจรกำเนิดสัญญาณ เอฟ เอส เค (Sinusoidal FSK Generator)

ไอซี XR-2206 ทำงานร่วมกับไทม์มิงรีจิสเตอร์ (timing register) R_1 และ R_2 ที่ต่อกับขา 7 และขา 8 ตามลำดับ ตัวต้านทานตัวใดทำงานจะขึ้นกับสัญญาณอินพุตที่เข้ามาจากขา 9

ถ้าอินพุตที่เข้ามาที่ขา 9 เป็นระดับแรงดันไฟกระแสตรง $V_{in} \geq 2V$ มีเพียง R_1 เท่านั้นที่ถูกกระตุ้น

ถ้าอินพุตที่เข้ามาที่ขา 9 เป็นระดับแรงดันไฟกระแสตรง $V_{in} \leq 1V$ มีเพียง R_2 เท่านั้นที่ถูกกระตุ้น

สัญญาณอินพุตที่ขา 9 มี 2 ระดับคือ $V_L = 0V$ และ $V_H = 5V$

กรณีอินพุต $V_L = 0V$

$$f_1 = \frac{1}{R_1 C}; C = 0.01 \mu F$$

กำหนดให้ผลิตขายน้่วฟความถี่ 800 Hz

$$\begin{aligned} R_1 \text{ มีค่า} &= \frac{1}{800 * 0.01 * 10^{-4}} \\ &= 125 \text{ k}\Omega \end{aligned}$$

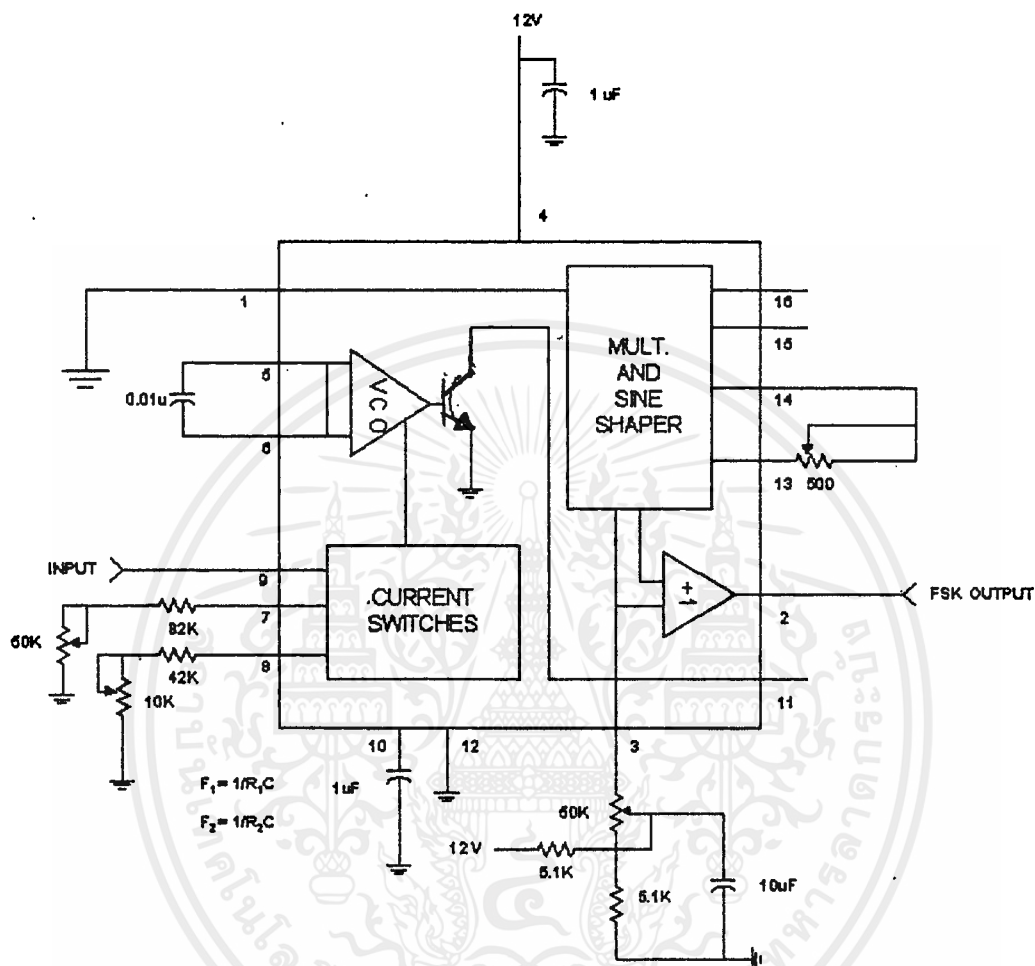
กรณีอินพุต $V_H = 5V$

$$f_2 = \frac{1}{R_2 C}$$

กำหนดให้ผลิตขายน้่วฟความถี่ 1800 Hz

$$\begin{aligned} R_2 \text{ มีค่า} &= \frac{1}{1800 * 0.01 * 10^{-4}} \\ &= 55.56 \text{ k}\Omega \end{aligned}$$

จากรูปที่ 3.3 ค่าความต้านทาน R_1 ที่ขา 7 ใช้ตัวต้านทาน $82 \text{ k}\Omega$ ต่ออนุกรมกับตัวต้านทานปรับค่าได้ $50 \text{ k}\Omega$ สำหรับค่าความต้านทาน R_2 ที่ขา 8 ใช้ตัวต้านทาน $24 \text{ k}\Omega$ ต่ออนุกรมกับ $18 \text{ k}\Omega$ และตัวต้านทานปรับค่าได้ $10 \text{ k}\Omega$

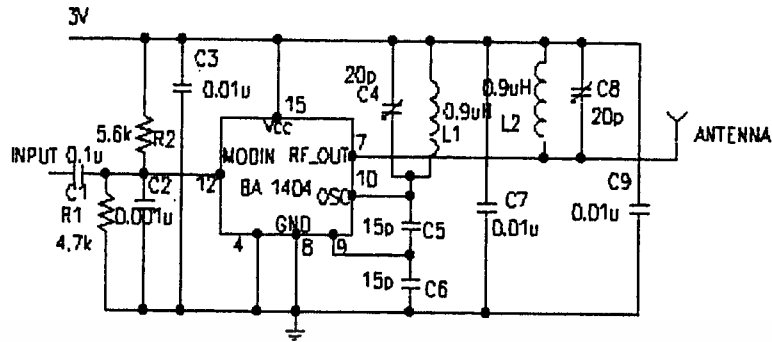
รูปที่ 3.3 รูปแสดงวงจร Sinusoidal FSK Generator

3.1.2 วงจรเอฟเอ็มมอดูเลชัน

ในวงจรนี้ใช้ไอซี เบอร์ BA1404 ซึ่งเป็นไอซีที่สามารถนำมาใช้ส่งสัญญาณเอฟเอ็มได้ทั้งแบบ โมโนและสเตอริโอ แต่ในการทดลองนี้จะใช้ในส่วนของการทำงานแบบโมโน ซึ่งจะใช้งานในส่วนของ อาร์เอฟออสซิลเลเตอร์ และ RF แอมพลิฟายเออร์

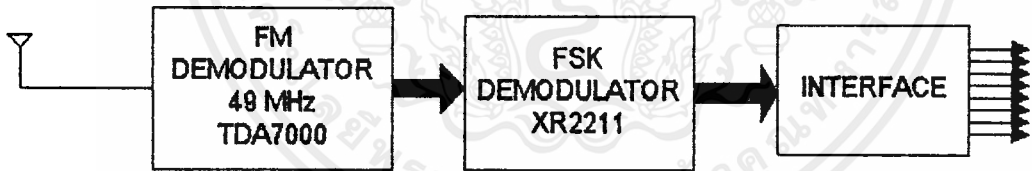
ในส่วนของการมอดูเลตแบบ FM โมโน โดยการทำงานจะเริ่มจากนำสัญญาณจากวงจร XR 2206 (FSK) คับปิ้งผ่านตัว C เข้าไปยังขามอดูเลตขา 12 เพื่อผสมกับความถี่ ออสซิลเลเตอร์ ซึ่งทำการเลือกความถี่ไว้ที่คลื่นพาหะ 49 MHz จากวงจรรีโซแนนซ์ที่ขา 10 ตัว C ที่ต่อระหว่างขา 12 และ กราวด์

จะได้สัญญาณเอฟเอ็มที่ได้จากการมอดูเลตมาทางขา 7 ซึ่งจะถูกป้อนเข้าวงจรอนุกรมขึ้นอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะส่ง ออกไปยังสายอากาศ สำหรับไฟเลี้ยงของวงจรนี้จะใช้แรงดันไฟบวกจากแบตเตอรี่ 3 โวลต์ ระโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.4 รูปแสดงวงจรเอฟเอ็มมอดูเลชัน

3.2 ภาครับ

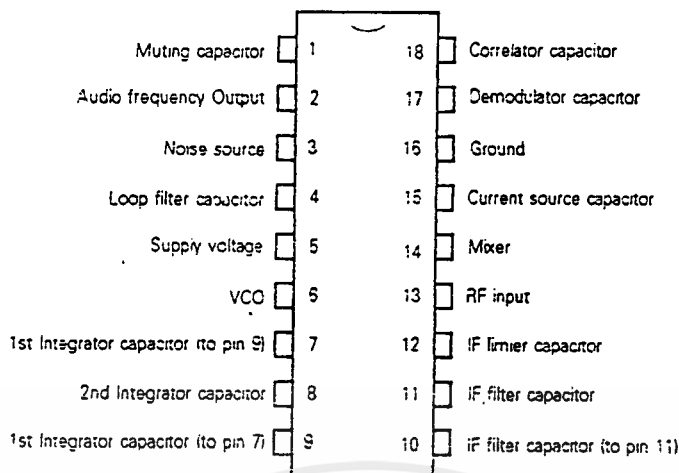
รูปที่ 3.5 รูปแสดงบล็อกไดอะแกรมการทำงานของพรินเตอร์ไร้สายภาครับ

3.2.1 วงจรเอฟเอ็มมอดูเลชัน

วงจรมีใช้ ไอซี TDA 7000 ซึ่งเป็นโมโนลิธิกไอซีสำหรับวิทยุ FM โมโน ใช้อุปกรณ์ต่อภายนอกไม่มากนัก โดยใช้การดีเทคเตอร์ที่ค่าความถี่กลาง 75 kHz ใช้วงจร RC แอคทีฟเป็นตัวไอเอฟ ซีเล็กทีวิตี สำหรับวงจรที่ต้องการที่สำคัญคือวงจรรีโซแนนซ์สำหรับควอดสจิลเลเตอร์ ใช้ในการเลือกรับสัญญาณความถี่ที่ต้องการ ส่วนการกำจัดค่าความถี่สปีวเรียกว่าได้โดยการใช้วงจรมีท และยังสามารถกำจัดเสียงรบกวนที่มีมากเกินไปได้อีกด้วย วงจรภายในไอซี TDA 7000 ประกอบไปด้วย วงจรอาร์เอ ฟอนท์สตอก วงจรมิกเซอร์ วงจร โลคัลออสซิลเลเตอร์ วงจร ไอเอฟแอมพลิฟายเออร์และลิมิเตอร์ วงจรเฟสล็อกเดอเด็คเตอร์ วงจรมีทสวิทช์ แต่การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการทดลองนี้นั้นสามารถอธิบายได้ดังนี้

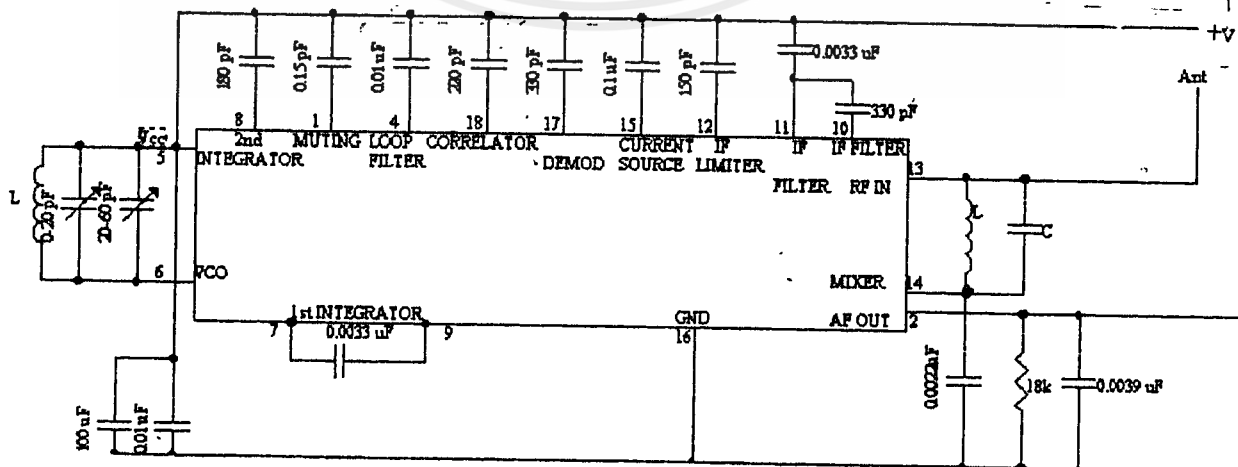
เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.6 รูปแสดงขาของ ไอซี TDA7000

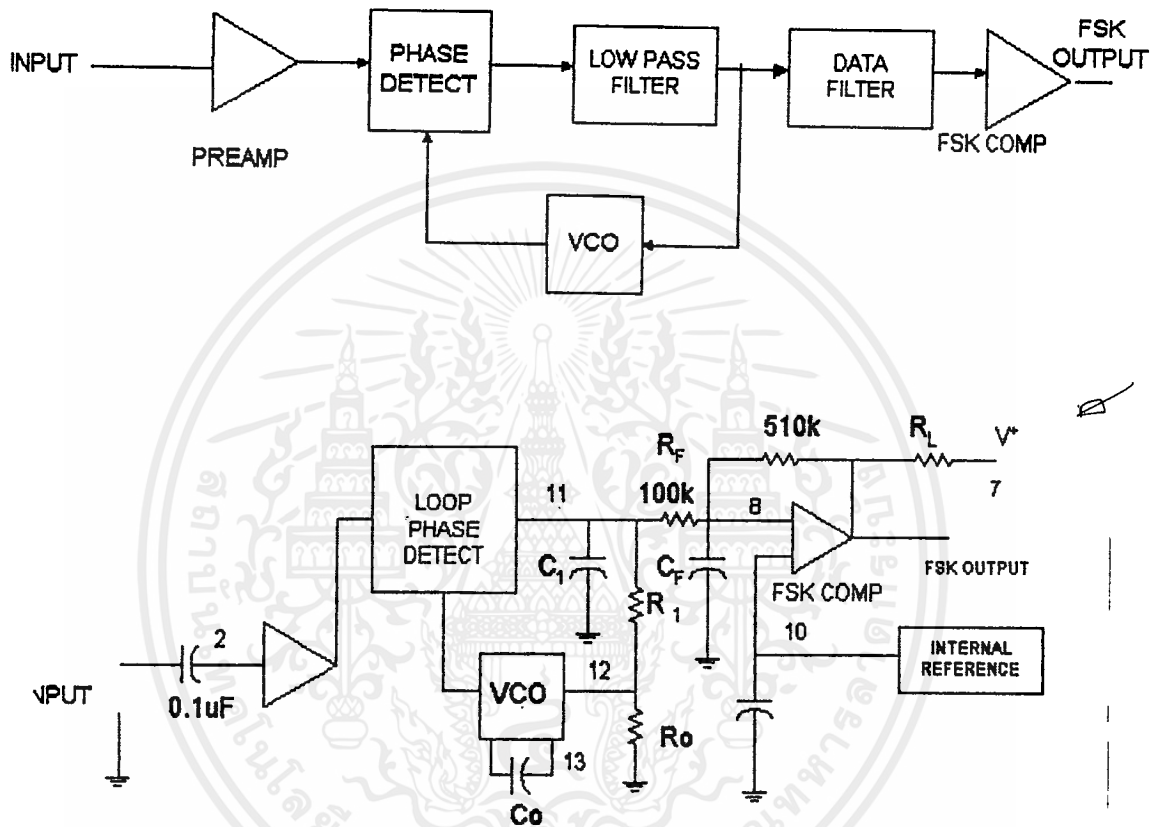
ความถี่อาร์เอฟที่รับเข้ามาทางสายอากาศจะผ่านวงจร LC รีโซแนนซ์ซึ่งเป็นแบนด์พาส ฟิวเตอร์ (BPF) มาเข้าที่อาร์เอฟอินพุท ที่ขา 13 เพื่อเลือกรับความถี่ที่ต้องการ และแยกส่วนหนึ่งมาเข้าที่ วงจร มิกเซอร์ (mixer) ขา 14 เพื่อนำไปผสมกับความถี่ออสซิลเลเตอร์ที่ทำการเลือก โดยวงจรเท็งก์จูน (tank tune circuit) ซึ่งประกอบไปด้วยตัว L และตัววารีเอเบิลคาปาซิเตอร์ (VC) เพื่อจูนให้อยู่ในช่วงความถี่ อาร์เอฟอิน เทกกับค่าความถี่กลาง ซึ่งเท่ากับ 75 kHz นั้นหมายถึงต้องจูนไปที่ค่าความถี่ 49.075 MHz นั้น เอง โดยใช้สูตรการหาค่า LC ของวงจรรีโซแนนซ์ $f_0 = 1/2\pi\sqrt{LC}$ ความถี่ที่ได้จากวงจรมิกเซอร์จะเข้า สู่ภาคติมอดูเลเตอร์ (Demodulator) และทำการขยายความถี่ไอเอฟแล้วทำการคิเทคได้สัญญาณเสียงออกมา ทางขา 2 ของ IC TDA 7000 สัญญาณเสียงเอท์พุทที่ออกมานี้จะ ไปผ่านวงจรดีเอ็มฟาซีส์ (De-emphasis) R และ C ขนานกันทางขา 2 และผ่านไปยังวงจร XR 2211 ต่อไป

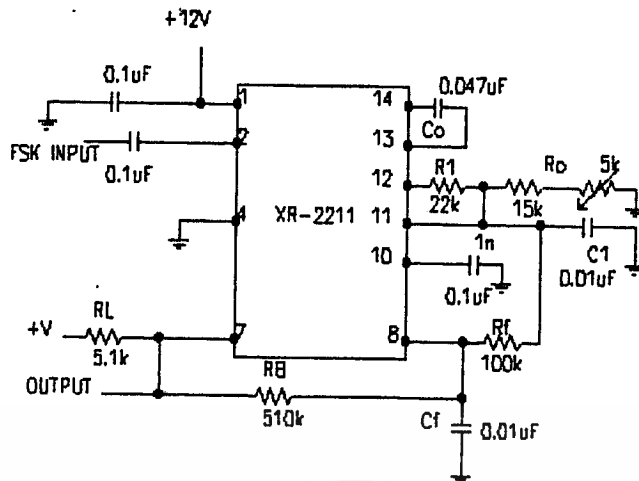
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 รูปที่ 3.7 รูปแสดงวงจรเอฟเอ็มติมอดูเลชันโดยใช้ ไอซี TDA7000
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 วงจรเฟสล็อก คีมอดคูเลชัน

ไอซีที่ใช้สำหรับวงจรนี้คือ ไอซี XR-2211 ซึ่งลักษณะของไอซีและบล็อกไดอะแกรมแสดงการทำงานของไอซีในวงจรเฟสล็อกคีมอดคูเลชัน แสดงดังรูปที่ 3.8

รูปที่ 3.8 รูปแสดงวงจรภายในไอซี XR-2211 ที่ใช้เป็นวงจรเฟสล็อกคีมอดคูเลชัน

รูปที่ 3.9 รูปแสดงวงจรเฟสล็อกคิมอคดูเลชันโดยใช้ไอซี XR-2211

จากรูปที่ 3.8 b

- 1) แรงดันอ้างอิง (Reference Voltage : V_R) (ขา 10) เป็นค่าแรงดันอ้างอิงภายในวงจร มีค่าเป็น $V_R = V/2 = 650 \text{ mV}$
- 2) ฟิลลิปส์เฟสดีเทกเตอร์ เอาท์พุท (Loop Phase Detector Output) (ขา 11) เมื่อไม่มีสัญญาณอินพุทเข้ามาหรือไม่มีเฟสล็อกเกิดขึ้น ค่าระดับไฟกระแสตรงที่ออกจากขา 11 จะมีค่าใกล้เคียงกับ V_R สำหรับค่าพิค โวลเตจของสัญญาณเอาท์พุทจากเฟสดีเทกเตอร์ (Phase Detector) จะมีค่าเท่ากับ $\pm V_R$ ค่าเฟสล็อกคูปิลลิตอร์ ถูกกำหนดโดย R_1 และ C_1 ที่ต่อเข้ากับขา 11
- 3) โวลเตจคอนโทรลลออสซิลเลเตอร์ คอนโทรลอินพุท (VCO Control Input) (ขา 12) ความถี่กลาง (Center Frequency : f_c) หรือความถี่ฟรีรันนิ่ง (free running frequency) หาได้จาก R_o ซึ่งเป็นไทม์มิงรีจิสเตอร์ (timing register) ต่อที่ขา 12 ลงกราวนด์

$$f_c = \frac{1}{R_o C_o} \text{ Hz}$$

โดยที่ C_o ไทม์มิงคาปาซิเตอร์ (timing capacitor) ที่ต่ออยู่ระหว่างขา 13 และ 14 R_o จะต้องอยู่ในช่วง $10 \text{ k}\Omega$ ถึง $100 \text{ k}\Omega$

- 4) โวลเตจคอนโทรลลออสซิลเลเตอร์ ไทม์มิงคาปาซิเตอร์ (VCO Timing Capacitor) (ขา 13 และ 14) ความถี่ VCO จะแปรผกผันกับ C_o โดยที่ C_o ต้องเป็นตัวเก็บประจุไม่มีขั้ว และมีค่าอยู่ระหว่าง 200 pF - $10 \mu\text{F}$
- 5) โวลเตจคอนโทรลลออสซิลเลเตอร์ ฟรีควนซี แอดจัสต์เมนท์ (VCO Frequency Adjustment) ตัวต้านทานปรับค่าได้ R_x ที่ต่ออนุกรมกับ R_o ที่ขา 12 สามารถปรับให้ค่า VCO แน่นอนยิ่งขึ้น
- 6) โวลเตจคอนโทรลลออสซิลเลเตอร์ ฟรีรันนิ่ง ฟรีควนซี (VCO Free-Running Frequency : f_c) ภายในไอซี XR-2211 เอาท์พุทของ VCO จะต่อเข้ากับส่วนของเฟสดีเทกเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบวงจร

1) ความถี่กลางของ VCO :
$$f_c = \frac{1}{R_o C_o} \text{ Hz}$$

2) โวลเตจอ้างอิงภายใน
$$V_R = \frac{V^+}{2} - 650 \text{ mV}$$

3) ไทม์คอนสแตนต์ของลูปรองความถี่ต่ำ (Loop Low Pass Filter Time Constant : τ)
$$\tau = R_1 C_1$$

4) รูปแดมปีง (Loop Damping)
$$\xi = \frac{1}{4} \sqrt{C_o / C_1}$$

5) รูปแทรกกิง แบนด์วิท (Loop Tracking bandwidth)
$$\pm \frac{f}{f_c}$$

6) ค่าไทม์คอนสแตนต์ของวงจรกรองข้อมูลเฟสเด (FSK Data Filter Time Constant : τ_r)
$$\tau_r = R_r C_r$$

จากรูปวงจรที่ 3.9

สามารถคำนวณหาค่าความถี่กลางของ PLL

$$\begin{aligned} \text{จาก } f_o &= \frac{f_1 + f_2}{2} \\ &= \frac{1800 + 800 \text{ Hz}}{2} \\ &= 1300 \text{ Hz} \end{aligned}$$

$$\text{จาก } f_c = \frac{1}{R_o C_o}$$

ให้ $C_o = 0.047 \mu\text{F}$ $\therefore R_o \approx 16.36 \text{ k}\Omega$

คำนวณหาค่า R_1 จาก
$$R_1 = R_o \frac{f_c}{f_1 - f_2}$$

$$\begin{aligned} &= 16.36 \text{ k} * \frac{1300}{1800 - 800} \\ &= 21.27 \text{ k}\Omega \end{aligned}$$

คำนวณหาค่า C_1 จาก
$$C_1 = C_o / 4$$

$$\begin{aligned} &= 0.047 / 4 \\ &= 0.01175 \mu\text{F} : \text{กรณี } \xi = \frac{1}{2} \end{aligned}$$

คำนวณหาค่า C_r จาก
$$C_r = \frac{3}{\dots}$$

อัตราบิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

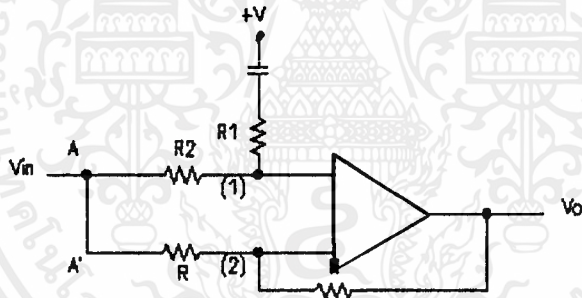
$$= \frac{3}{300}$$

$$= 0.01 \mu\text{F} : \text{กรณี } R_f = 100\text{k}\Omega \quad R_g = 510\text{k}\Omega$$

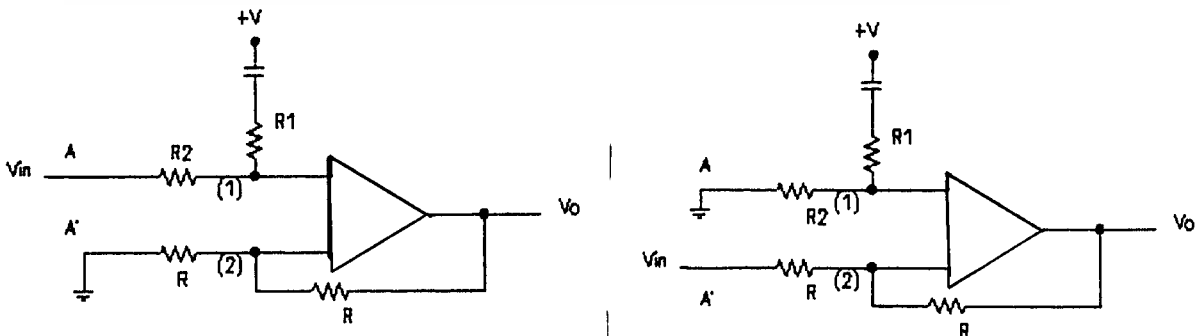
โดยที่ RB ที่ต่อระหว่าง ขา 7 และขา 8 จะนำสัญญาณป้อนกลับแบบบวกเข้า เฟส อินเวรเตอร์ ทำให้การเปลี่ยนสถานะ โลกิกของสัญญาณเอาต์พุตเป็นไปได้เร็วขึ้น จากวงจรค่า Ro ที่ใช้เป็นตัวต้านทาน 15 kΩ ต่ออนุกรมกับตัวต้านทานปรับค่าได้ 5 kΩ ค่า R₁ = 22 kΩ C₁ = 0

ในไอซี TDA7000 ส่วนของวงจรควอดราเซอร์ตีเทคเตอร์ใช้วงจรเฟลซิปเตอร์ทำการเลื่อนเฟสสัญญาณ

วงจรควอดราเซอร์ตีเทคเตอร์ (Quadrature Detector) เป็น เอ็ม ดีเทคเตอร์ชนิดหนึ่งขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของความถี่และเฟสของวงจรถู้น โดยใช้วงจรถู้นเพียงวงจรถู้นเดี่ยวนั้น วงจรถู้นตีเทคเตอร์ชนิดนี้อาศัยหลักการคูณสัญญาณเอเอ็ม กับสัญญาณเอเอ็มเดิม แต่ทำการเลื่อนเฟสไป 90° ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นสัญญาณมอดคูลูเลท

รูปที่ 3.10 รูปแสดงวงจรเฟลซิปเตอร์ในไอซี TDA7000

รูปที่ 3.11 รูปแสดงวงจรเฟลซิปเตอร์ รูป a ขา A เป็นอินพุต ขา A' ลงกราวด์ รูป b ขา A ลงกราวด์ ขา A' เป็นอินพุต น้ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณี 1 ให้ขา A' ลงกราวนด์ ดังนั้นมีสัญญาณอินพุตเข้ามาที่ขา A เท่านั้น

$$\text{พิจารณาที่ node1} \quad \frac{V_1 - V_{in}}{R_2} + \frac{V_1 - V}{Z} = 0 \quad : V_1 \approx V_2 \quad (3.1)$$

$$\text{node2} \quad \frac{V_1 + V_1 - V_o}{R} = 0$$

$$\therefore V_1 = V_o/2 \quad \text{แทนค่า } V_1 \text{ ในสมการที่ 3.1 จะได้}$$

$$\frac{V_o/2 - V_{in}}{R_2} + \frac{V_o/2 - V}{Z} = 0$$

$$V_o/2 (Z + R_2) - V_{in} Z = V R_2$$

$$\therefore V_o = \frac{2(V R_2 + V_{in} Z)}{Z + R_2}$$

กรณี 2 ให้ขา A ลงกราวนด์ ดังนั้นจึงมีอินพุตเข้ามาที่ A' เท่านั้น

$$\text{พิจารณาที่ node1} \quad \frac{V_1}{R_2} + \frac{V_1 - V}{Z} = 0 \quad (3.2)$$

R_2

$$\text{node2} \quad \frac{V_1 - V_{in}}{R} + \frac{V_1 - V_o}{R} = 0$$

$$\therefore V_1 = \frac{V_{in} + V_o}{2} \quad \text{แทนในสมการที่ 3.2}$$

$$\frac{V_{in} + V_o}{2R_2} + \frac{V_{in} + V_o - V}{2Z} = 0$$

$$V_{in} Z + V_o Z + V_{in} R_2 + V_o R_2 - 2V R_2 = 0$$

$$\therefore V_o = \frac{2V R_2 - V_{in} (R_2 + Z)}{R_2 + Z}$$

$$V_o \text{ รวม} = V_o_1 + V_o_2 = \frac{2(V R_2 + V_{in} Z) + 2V R_2 - V_{in} (R_2 + Z)}{R_2 + Z}$$

$$= \frac{4V R_2 + V_{in} Z - V_{in} R_2}{R_2 + Z}$$

$$\frac{V_o}{V_{in}} = \frac{Z - R_2}{Z + R_2} = \frac{(R_1 - R_2) + 1/j\omega C}{(R_1 + R_2) + 1/j\omega C} \quad ; R_1 < R_2 \text{ และมีค่าน้อยมากเมื่อเทียบกับ } \omega$$

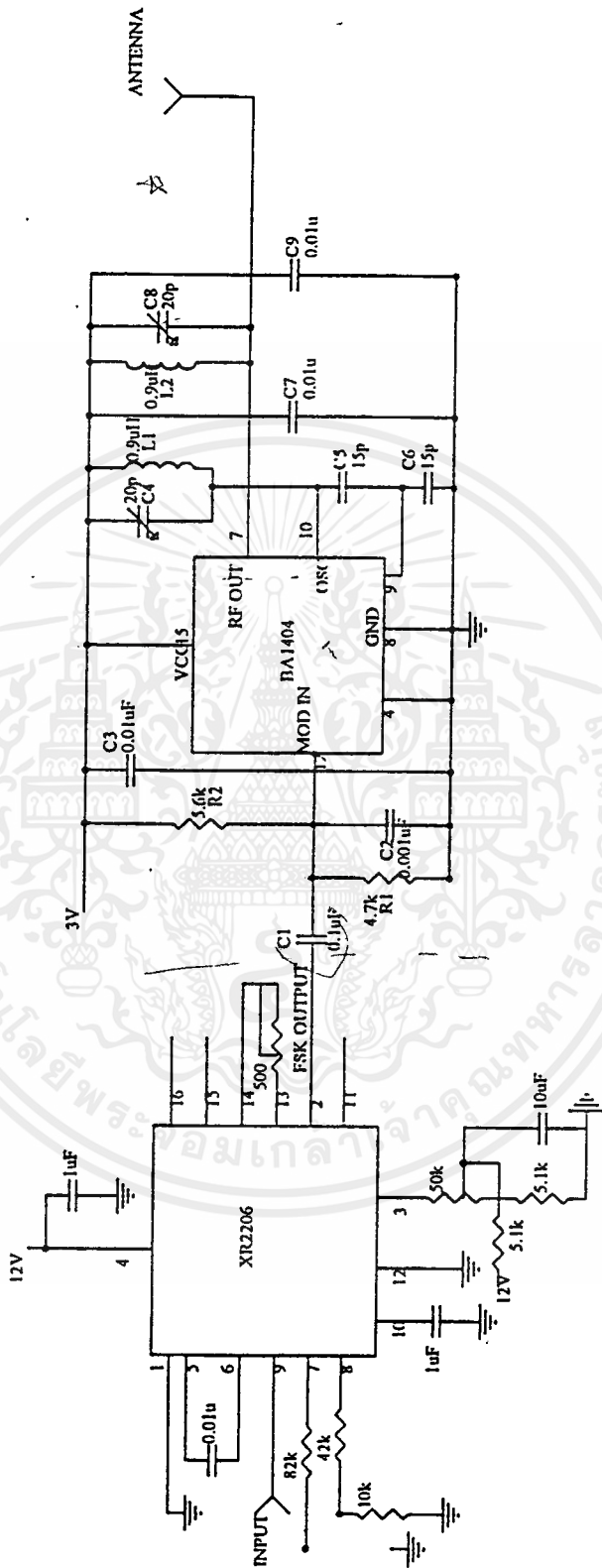
$$= \frac{j\omega R_1 C + 1}{j\omega R C + 1}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\begin{aligned}
 &= \frac{1-j\omega RC}{1+j\omega RC} * \frac{1-j\omega RC}{1-j\omega RC} \\
 &= \frac{(1-j\omega RC)^2}{1^2 + \omega^2 R^2 C^2} \\
 &= \frac{1 - 2j\omega RC - \omega^2 R^2 C^2}{1 + \omega^2 R^2 C^2} \\
 \frac{V_o}{V_{in}} &= \sqrt{\frac{(1 - \omega^2 R^2 C^2)^2 + (-2\omega RC)^2}{(1 + \omega^2 R^2 C^2)^2}}
 \end{aligned}$$

$$\theta = \tan^{-1} \frac{-2\omega RC}{1 - (\omega RC)^2}$$

รูปที่ 3.12a รูปแสดงวงจรภาคส่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การใช้งานอีพรอมอีมีูเลเตอร์ (EPROM EMULATOR)

อีพรอมอีมีูเลเตอร์ ถือว่าเป็นเครื่องมือพื้นฐานทางด้านไมโครคอมพิวเตอร์แบบหนึ่ง ที่ให้ความสะดวกกับผู้ใช้ในการพัฒนาโปรแกรมบนบอร์ดต่างๆ โดยตัวอีพรอมอีมีูเลเตอร์จะทำหน้าที่เสมือนเป็นตัวอีพรอมตัวหนึ่ง โดยการโปรแกรมข้อมูลลงบนตัวอีพรอมอีมีูเลเตอร์นี้ ไม่จำเป็นต้องใช้ขบวนการโปรแกรมในลักษณะของอีพรอมจริงๆ แต่ใช้การโหลดข้อมูลผ่านทางพอร์ตอนุกรมแทน ซึ่งสามารถโหลดได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์ได้โดยตรง ทำให้ลดขั้นตอนในการพัฒนา ไม่ต้องถอดอุปกรณ์ไปมาแต่อย่างใด มีความรวดเร็วในการโหลดข้อมูลสูง และยังให้ความสะดวกในการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลอีกด้วย ผลที่ได้จากการทำงานของอีพรอมอีมีูเลเตอร์จะเหมือนกับเมื่อ นำโปรแกรมไปลงตัวอีพรอมจริง

อีพรอมอีมีูเลเตอร์ที่ใช้ในโครงงานนี้เป็นอีพรอมอีมีูเลเตอร์รุ่น 232 (EE-232) VERSION 3.0 สามารถจำลองเป็นตัวอีพรอมได้ 5 เบอร์ (2716-27256) การโหลดข้อมูลจากเครื่องคอมพิวเตอร์สามารถเลือกความเร็วได้ตั้งแต่ 2400 - 19200 ระบบแม่ค็อพ์ใช้ DS1210 ซึ่งมั่นใจได้ในความแน่นอน และมีสายสัญญาณรีเซ็ตสำหรับบอร์ดเป้าหมาย นอกจากนี้ EE-232 ยังใช้อุปกรณ์แบบ CMOS ทั้งหมด ทำให้ทั้งบอร์ดมีการดึงกระแสเพียง 40 mA เท่านั้น

3.3.1 คุณสมบัติของ EE-232

- สามารถจำลองเป็นตัวอีพรอมได้ 5 เบอร์คือ 2716 , 2732, 27 (C) 64 , 27 (C) 128 และ 27 (C) 256
- ความเร็วในการสื่อสารทางพอร์ตอนุกรม สามารถเลือกได้ 4 ค่า คือ 2400 4800 9600 และ 19200 โดยตั้งค่าได้จากตัวจัมป์เปอร์ (JUMPER)
- ไฟล์ที่ใช้ในการ โหลดข้อมูล ใช้ไฟล์มาตรฐานแบบอินเทล-เฮกซ์ไฟล์ (INTEL - HEX FILE) ซึ่งมีระบบตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล (CHECKSUM) ทุกครั้งที่มีการ โหลด
- มีขั้วค็อแบบปากคิ็บสำหรับเป็นสัญญาณรีเซ็ตให้กับบอร์ดเป้าหมาย ซึ่งสามารถเลือกได้ทั้งแบบแอคทีฟไฮ (ACTIVE HIGH) และแอคทีฟโลว์ (ACTIVE LOW)
- การใช้งานมี 2 โหมดหลักคือ การ โหลดข้อมูลปกติ และรีโมตเอดิเตอร์ (REMOTE EDITOR) ซึ่งประกอบด้วยชุดคำสั่ง ใช้งานได้ 12 คำสั่ง
- ไฟเลี้ยงดึงจากคิ็บจัมป์เปอร์ (DIP JUMPER) 28 PIN ได้เลย ซึ่งทั้งบอร์ดจะกินกระแสเพียง 40 mA เท่านั้น
- มีระบบแม่ค็อพ์ข้อมูลในแรมด้วยลิเทียมแบตเตอรี่ 3 โวลต์ สามารถเก็บข้อมูลได้นาน และสามารถตั้งให้ ON หรือ OFF ได้
- มี LED บอกลสถานะของการทำงานในแต่ละโหมด
- มี เทสต์พอยท์ (TEST POINT) เป็นขั้วไฟ +5 โวลต์ และ กวาวด์ (GND) สะดวกสำหรับการทดสอบต่างๆ
- ตัวบอร์ดมีขนาดเล็กเพียง 14 * 8 เซนติเมตรเท่านั้น มีความคล่องตัวในการใช้งาน

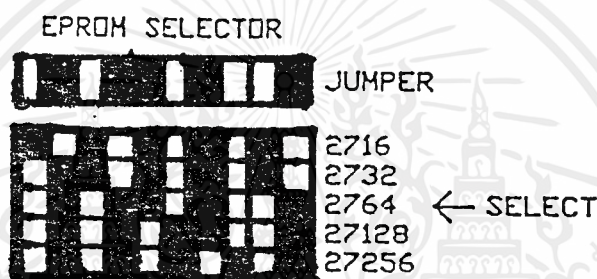
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2 การติดตั้งและการปรับตำแหน่งจัมป์เปอร์ (JUMPER)

การนำ EB-232 ไปใช้งานนั้น ผู้ใช้ต้องทำการปรับตำแหน่งของจัมป์เปอร์ต่างๆให้ตรงกับงานที่จะใช้ โดยจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของการตั้งเบอร์อีพროม การกำหนดความเร็วในการสื่อสาร การกำหนดลักษณะของสัญญาณรีเซ็ตของบอร์ดเป้าหมาย และอื่นๆอีกโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การตั้งเบอร์อีพროม

หมายถึงเบอร์ของอีพროมที่จะทำการอีมูเลท (EMULATE) โดยสามารถตั้งได้ 5 เบอร์ คือ 2716 (2K), 2732 (4K), 2764 (8K), 27128 (16K), 27256 (32K) การตั้งค่าจะทำโดยการเสียบตำแหน่งจัมป์เปอร์ให้ตรงกับส่วนที่เป็นสีขาว ณ แถวของเบอร์ที่ต้องการ โดยดูจากลายพิมพ์บนแผ่น PC ได้เลย ในโครงการนี้ต้องการใช้อีพროมเบอร์ 2764 จึงตั้งค่า เป็น 2764 ดังนี้

รูปที่ 3.13-รูปแสดงการตั้งค่าอีพโรมใน EB-232

2. การตั้งความเร็วในการสื่อสาร

ความเร็วในการสื่อสารนี้หมายถึงความเร็วของพอร์ทอนุกรม ที่เชื่อมเข้ากับเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการโหลดข้อมูล โดยผู้ใช้จะเลือกความเร็วได้ 4 ค่าคือ 2400 4800 9600 19200 การตั้งจะกระทำในทำนองเดียวกับการตั้งเบอร์อีพโรม โดยใช้ชุดจัมป์เปอร์ที่พิมพ์ว่า BAUD ที่อยู่ทางด้านล่างของบอร์ด การตั้งค่าความเร็วนี้จะมีผลเมื่อมีการกรีตหรือเมื่อจ่ายไฟเข้าบอร์ดใหม่เท่านั้น นั่นคือถ้าผู้ใช้ใช้ความเร็วที่ 2400 อยู่และปรับจัมป์เปอร์เปลี่ยนเป็น 9600 ความเร็วที่ใช้ยังเป็นค่า 2400 อยู่ จนกว่าจะกดคีย์รีเซ็ตบนบอร์ด EB-232 หรือเมื่อทำการปิดและเปิดเครื่องใหม่อีกที ในกรณีที่การตั้งความเร็วไม่อยู่ในข้อกำหนดตามตารางที่พิมพ์ไว้เครื่องจะไม่สามารถโหลดข้อมูลได้ แต่การอีมูเลทยังคงเป็นไปตามปกติ

3. การตั้งสัญญาณรีเซ็ต

สัญญาณรีเซ็ตหมายถึงสัญญาณสำหรับทำการรีเซ็ตบอร์ดเป้าหมาย โดยใช้คลิปลั๊กที่ต่อพ่วงมาพร้อมกับตัวคิป จัมป์เปอร์ 28 ขา เป็นจุดสัญญาณที่นำไปใช้ การรีเซ็ตบอร์ดเป้าหมายจะกระทำในขณะที่ EB-232 กำลังโหลดข้อมูลอยู่ หรือในขณะที่กำลังอยู่ในรีโมคเอดิเตอร์ หรือขณะที่กดคีย์รีเซ็ตบนบอร์ด EB-232 ค้างเอาไว้ ซึ่งเป็นขณะที่ไม่อยู่ในสภาพการอีมูเลทเป็นตัวอีพโรม จึงทำให้บอร์ดเป้าหมายไม่สามารถอ่านข้อมูลจาก EB-232 ได้ ซึ่งการรีเซ็ตจะทำให้บอร์ดเป้าหมายอยู่ในสภาวะนิ่ง ไม่เกิดการแยง (HANG) แต่อย่างใด และเมื่อ EB-232 โหลดข้อมูลเรียบร้อยแล้วก็จะกลับเข้าสู่สภาพอีมูเลทตามปกติ

เอกลแล้วปล่อยให้บอร์ดเป้าหมายเริ่มทำงานอีกที เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

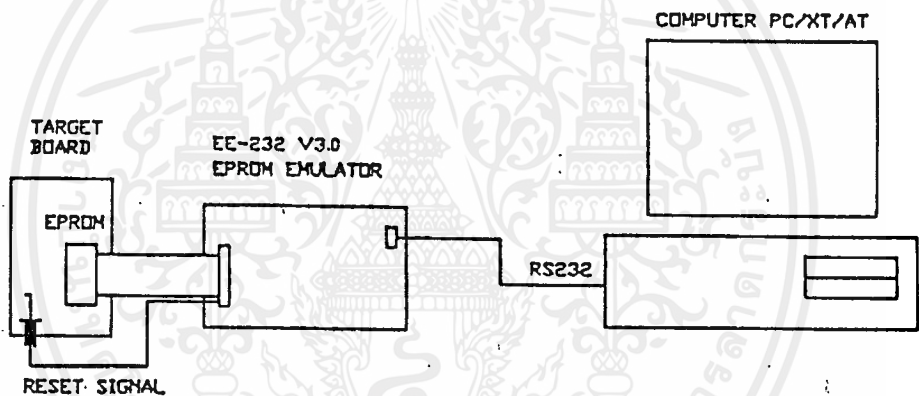
การตั้งสัญญาณรีเซ็ตทำได้ 2 แบบคือ แอคทีฟโลว์ และแอคทีฟไฮ ขึ้นกับวงจรในบอร์ดเป้าหมาย ว่าต้องการแบบไหน การตั้งทำได้โดยตั้งตัวจัมป์เปอร์ที่พิมพ์ว่ารีเซ็ต อยู่ที่ด้านล่างของบอร์ด โดยตั้งให้ตรงกับคำว่า LOW หรือ HIGH ตามต้องการ

4. การตั้งสภาวะแบ็คอัพ (BACK UP)

EE-232 มีระบบแบ็คอัพข้อมูลด้วยลิเทียมแบคเตอร์รี่ ซึ่งทำให้การอีมูลเตดตัวอีพรอม EE-232 มีสภาพเหมือนจริงทุกประการ โดยวงจรแบ็คอัพจะทำให้ข้อมูลต่างๆที่โหลดไว้คงอยู่แม้ไม่ได้จ่ายไฟเข้าบอร์ด โดยสามารถเก็บข้อมูลได้นานถึง 4 ปีต่อแบคเตอร์รี่ 1 ก้อน ผู้ใช้สามารถเลือกใช้หรือไม่ใช้วงจรแบ็คอัพได้โดยเลือกตำแหน่งจัมป์เปอร์ทั้งคู่ไปที่ ON หรือ OFF

5. การต่อสายพอร์ทอนุกรม

การต่อ EE-232 เข้ากับเครื่องคอมพิวเตอร์ จะใช้พอร์ทอนุกรม (RS232) ผู้ใช้สามารถเลือกสายที่มีหัวแบบ DB25 หรือ DB9 ในด้านที่ต่อกับคอมพิวเตอร์ได้ตามต้องการ ส่วนทางด้าน EE-232 ให้เสียบเข้ากับหัวแบบ 3 ขา ที่อยู่ทางด้านบนของบอร์ด การต่อใช้งาน EE-232 แสดงดังรูป

รูปที่ 3.14 รูปแสดงการต่อการใช้งาน EE-232

3.3.3 การใช้งานพื้นฐาน

เมื่อจ่ายไฟเข้าบอร์ด EE-232 เครื่องจะอยู่ในสถานะที่อีมูลเตดเป็นตัวอีพรอมทันที โดยแสดงที่หลอด LED กระพริบเป็นจังหวะช้าๆ การใช้งานมี 2 ลักษณะคือ ดาวน์โหลดโหมด (DOWNLOAD MODE) และ รีโมทโหมด (REMOTE MODE) โดยดาวน์โหลดโหมดคือการโหลดข้อมูลจากเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ทันทีด้วย คำสั่ง คอปปี้ (COPY) ในระดับ ดอส (DOS) สำหรับรีโมทโหมดจะเป็นการติดต่อกับบอร์ด EE-232 โดยผ่านการสื่อสารแบบ เอ็กซ์ทอล์ค (XTALK) สำหรับโครงการนี้ได้ใช้งาน EE-232 แบบรีโมทโหมด

รีโมทเอดิเตอร์ (REMOTE EDITOR) คือ โหมดการทำงานที่จะทำให้ผู้ใช้มีความสะดวกในการขอ ดูและแก้ไขข้อมูลที่อยู่ใน EE-232 โดยใช้โปรแกรมการสื่อสาร XTALK จากเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นตัวช่วยในการติดต่อ ขั้นตอนการเข้าสู่รีโมทเอดิเตอร์ทำดังนี้

1. ที่บอร์ด EE-232 อยู่ในสภาพพร้อม มีการต่อสาย SERIAL เข้ากับเครื่องคอมพิวเตอร์ และจ่ายไฟเข้าบอร์ด ดังนั้นจะเห็น LED กระพริบเป็นจังหวะช้าๆ ถ้าไม่ได้ตามนี้ให้กดปุ่มรีเซ็ตที่

EE-232 ก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ในการ โหลด โปรแกรมต้องทำการเปลี่ยนไฟล์โปรแกรมจากนามสกุล ASM เป็น HEX โดยใช้คำสั่ง SXAS1 NAME.ASM ถ้าไฟล์ที่ทำการเปลี่ยนถูกต้องก็จะถูกเปลี่ยนเป็น NAME.HEX ให้ แต่ถ้าไฟล์ผิดก็จะแจ้ง ERROR ให้ทราบ
3. การเข้าสู่โปรแกรมการสื่อสารแบบ XTALK ทำโดยใช้คำสั่ง X1 ในโคเรกทอรี XTALK โปรแกรมการสื่อสาร XTALK จะเข้าสู่สถานะเตรียมพร้อมสำหรับติดต่อ และที่บรรทัดสุดท้ายจะมีข้อความ CTRL A for ..... ให้ผู้ใช้กดคีย์สเปซบาร์ (SPACE BAR) ก็จะเป็นการเข้าสู่โมเทคเตอร์แล้วจะปรากฏข้อความ EE-232 EPROM .....แล้วสิ้นสุดด้วย '-' เครื่องหมาย '-' คือ PROMPT ของรีโมเทคเตอร์ โดยขณะนี้ผู้ใช้สามารถใส่คำสั่งต่างๆได้ทันที กรณีที่กดสเปซบาร์แล้วไม่ปรากฏข้อความดังกล่าวบนจอภาพ อาจเกิดจากการต่อสายไม่ตรงหมายเลขพอร์ต หรือเกิดจากตั้งความเร็วในการสื่อสารไม่ตรงกัน ให้สำรวจดูที่ EE-232 ว่าได้ตั้งไว้ที่ 9600หรือไม่ ถ้าไม่ก็แก้ไขให้ตรงแล้วกดรีเซ็ตที่ EE-232 แล้วทดลองใหม่อีกครั้ง

3.4 การใช้งานไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

MCS-51 คือระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งมีข้อมูลจากภายนอก และนำมาประมวลผลพร้อมทั้งสามารถส่งสัญญาณเพื่อทำการควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่างๆได้ ในส่วนของการติดต่อสื่อสารข้อมูล (Data Communication) ก็ับระบบภายนอกอื่นๆก็สามารถกระทำโดยผ่านพอร์ตอนุกรม (Serial Port) ซึ่งพอร์ตอนุกรมนี้นี้เป็นส่วนที่เหมาะสมในการรับ-ส่งข้อมูลระยะไกลได้ดีกว่าพอร์ขนาน

3.4.1 รีจิสเตอร์ที่ใช้งานในพอร์ตอนุกรม

รีจิสเตอร์ควบคุมไทม์เมอร์ ในการใช้งานพอร์ตอนุกรมต้องคำนึงถึงอัตราการรับส่งข้อมูลหรือที่เรียกว่าอัตราบอด (Baud Rate) โดยอัตราบอดนี้สามารถสร้างได้ภายใน MCS-51 จากไทม์เมอร์ 2 แชนแนล1 โดยทำงานในโหมด 2 คือสามารถโหลดข้อมูลกลับอัตโนมัติ ดังนั้นรีจิสเตอร์ที่จะต้องทำการโปรแกรมจะมีดังนี้

- TMOD ตำแหน่ง 89 H ทำหน้าที่เลือก โหมดของไทม์เมอร์
- TCON ตำแหน่ง 88 H ทำหน้าที่เริ่มต้นการสร้างอัตราบอด
- TH1 ตำแหน่ง 8C H ทำหน้าที่ใส่ข้อมูลการนับของไทม์เมอร์ 1 เพื่อสร้างอัตราบอดตามต้องการ

ต้องการ

รีจิสเตอร์ควบคุมการลอคคำสั่ง เนื่องจากการสร้างอัตราบอดนั้นต้อง นำบิตในรีจิสเตอร์ PCON มาใช้ในการคำนวณข้อมูลของ TH1 ดังนั้นรีจิสเตอร์ที่ใช้คือ

7	6	5	4	3	2	1	0
SMOD	-	-	-	GF1	GF0	PD	IDL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บิต	สัญลักษณ์	รายละเอียด
7	SMOD	บิตที่ใช้เปลี่ยนแปลงแก้ไขอัตราการส่งข้อมูลแบบอนุกรมโดยใช้โปรแกรมเช็ทให้เป็น 1 จะเป็นการเพิ่มอัตราการส่งขึ้น 1 เท่าเมื่อใช้โหมดเมอร์ 1 เข้าช่วย ถ้าเลือกใช้การรับส่งข้อมูลในโหมด 1,2,3 แต่ถ้าเคสเป็น 0 จะใช้โหมดเมอร์ 1 ตามปกติที่เป็นอยู่ตามการกำหนดในช่วงเริ่มต้นของโปรแกรม
6-4	-	ไม่ได้ใช้งาน
3	GF1	แฟล็กใช้งานทั่วไป กำหนดโดยผู้ใช้ ไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการควบคุมใดๆ ทั้งสิ้น สามารถเช็ทหรือเคสโดยโปรแกรม
2	GFO	แฟล็กใช้งานทั่วไปกำหนดโดยผู้ใช้เช่นกัน
1	PD	บิตที่แสดงการลดลงของกำลังไฟ (Power Down) เช็ทเป็น 1 โดยโปรแกรมเข้าสู่โหมดการลดลงของกำลังไฟ ใช้ในไมโครโปรเซสเซอร์แบบซิมอสเท่านั้น
0	IDL	บิตที่แสดงโหมดไอดีล (IDLE) เช็ทเป็น 1 โดยโปรแกรมเพื่อเข้าไอดีลในไมโครโปรเซสเซอร์ที่เป็นแบบซิมอสเท่านั้น

รีจิสเตอร์ควบคุมอินเทอร์รัพต์ ลักษณะของการอินเทอร์รัพต์ของ MCS-51 ในการใช้งานพอร์ทอนุกรม

-IE ตำแหน่ง A8H ทำหน้าที่ยอมให้เกิดการอินเทอร์รัพต์จากพอร์ทอนุกรมได้หรือไม่ซึ่งมีรายละเอียดของบิตต่างๆดังนี้

7	6	5	4	3	2	1	0
EA	X	ET2	ES	ET1	EX1	ET0	EX0

บิต	สัญลักษณ์	รายละเอียด
7	EA	บิตนี้จะควบคุมทั้ง 6 บิต ถ้าข้อมูลในบิตนี้เป็น 0 จะเป็นการคิธอเบิตทุกบิตทำให้ไม่เกิดการขัดจังหวะ ถ้าบิตนี้เป็น 1 การอินาเบิตหรือคิธอเบิตใน 6 บิตจะขึ้นกับข้อมูลในแต่ละบิตนั้น
6	-	บิตที่ผู้ใช้กำหนดการใช้งานเอง
5	ET2	บิตนี้จะใช้อินาเบิต หรือ คิธอเบิต สัญญาณขัดจังหวะที่มาจากวงจรมอเตอร์ 2
4	ES	บิตนี้จะใช้อินาเบิตหรือคิธอเบิต สัญญาณขัดจังหวะที่มาจากพอร์ทอนุกรม เมื่อมีข้อมูลเข้ามายัง SBUF หรือ ข้อมูลจาก SBUF ได้ถูกส่งออกไปทางพอร์ทอนุกรม หักแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3	ET1	บิตนี้จะใช้อินาเบิลหรือคิสมิเบิลสัญญาณขัดจังหวะที่มาจากวงจร ไทม์เมอร์ 1
2	EX1	บิตนี้ใช้สำหรับการอินาเบิลสัญญาณที่เข้ามาทางขา INT1 ให้เกิดการขัดจังหวะ
1	ETO	บิตนี้จะใช้อินาเบิลหรือคิสมิเบิลสัญญาณขัดจังหวะที่มาจากวงจร ไทม์เมอร์ 0
0	EXO	บิตนี้ใช้สำหรับการอินาเบิลสัญญาณที่เข้ามาทางขา INTO ให้เกิดการขัดจังหวะ

-IP ตำแหน่ง B8 Hทำหน้าที่จัดลำดับความสำคัญของการอินเตอร์รัปต์ ซึ่งมีรายละเอียดของ บิต ต่างๆดังนี้

7	6	5	4	3	2	1	0
X	X	PT2	PS	PT1	PX1	PT0	PX0

บิต	สัญลักษณ์	รายละเอียด
7	PCT	PCT = 1 จะมีเพียงหนึ่งระดับ
6	-	บิตที่ผู้ใช้กำหนดการใช้งานเอง
5	PT2	กำหนดลำดับความสำคัญในการตอบสนองต่อสัญญาณอินเตอร์รัปต์ของ ไทม์เมอร์ 2
4	PS	กำหนดลำดับความสำคัญในการตอบสนองต่อสัญญาณอินเตอร์รัปต์ของ พอร์ทอนุกรม
3	PT1	กำหนดลำดับความสำคัญในการตอบสนองต่อสัญญาณอินเตอร์รัปต์ของ ไทม์เมอร์ 1
2	PX1	กำหนดลำดับความสำคัญในการตอบสนองต่อสัญญาณอินเตอร์รัปต์ภายนอกที่ 1
1	PT0	กำหนดลำดับความสำคัญในการตอบสนองต่อสัญญาณอินเตอร์รัปต์ของ ไทม์เมอร์ 2
0	PX0	กำหนดลำดับความสำคัญในการตอบสนองต่อสัญญาณอินเตอร์รัปต์ภายนอกที่ 0

รีจิสเตอร์ควบคุมพอร์ทอนุกรม การใช้งานพอร์ทอนุกรมจะขึ้นกับรีจิสเตอร์นี้โดยตรง คือ

-SBUF ตำแหน่ง 99 H ทำหน้าที่เป็นบัฟเฟอร์การรับหรือการส่ง

-SCON ตำแหน่ง 98 H ทำหน้าที่ควบคุมและกำหนดโหมดการใช้งานพอร์ทอนุกรมทั้งหมดซึ่งมี

เอกสารรายละเอียดของบิตต่างๆดังนี้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7	6	5	4	3	2	1	0
SM0	SM1	SM2	REN	TB8	RB8	TI	RI

บิต	สัญลักษณ์	รายละเอียด
7	SM0	โหมดของพอร์ทอนุกรมบิต 0 ทำการเซตหรือเคลียร์โดยใช้โปรแกรมสั่งงาน
6	SM1	โหมดของพอร์ทอนุกรมบิต 1 ทำการเซตหรือเคลียร์ โดยใช้โปรแกรมสั่งงานเช่นกัน
5	SM2	ใช้เป็นคาร์ดิคต่อระหว่างไมโครโปรเซสเซอร์หลายตัวด้วย (Multiprocessor Communication) เซตและเคลียร์ โดยการ ใช้โปรแกรมควบคุมในกรณีนี้ควรจะใช้เฉพาะโหมด 2 และ 3 เมื่อบิตนี้ถูกเซตเป็น 1 การอินเตอร์รัปต์ก็จะเกิดขึ้น ถ้าข้อมูลที่รับเข้ามาเป็นบิต 9 เป็น 1 ในทำนองกลับกัน ถ้าข้อมูลที่รับเข้ามาเป็น 0 การอินเตอร์รัปต์
4	REN	บิตอีนามิต การรับบิตนี้จะถูกเซตเป็น 1 เมื่อต้องการรับสัญญาณ
3	TB8	ใช้เลือกว่า จะให้ส่งบิต 8 หรือไม่ และจะถูกเซตหรือเคลียร์โดยโปรแกรมโหมด 2 หรือ 3
2	RB8	ใช้เลือกว่าจะรับบิต 8 หรือไม่ ใช้สำหรับกรณีรับข้อมูล โหมด 2 หรือ 3 หยุคในโหมด 1 ส่วนในโหมด 0 จะไม่ใช้งานบิตนี้
1	TI	แฟล็กอินเทอร์รัปต์ เมื่อส่งข้อมูลในโหมด 0 จะถูกเซตให้เป็น 1 หลังจากส่งบิต 7 ออกไปแล้ว ในโหมดอื่นๆจะถูกเซตให้เป็น 1 เมื่อบิต STOP เริ่มส่งออกไป การเคลียร์บิตนี้จะทำได้โดยการโปรแกรม
0	RI	แฟล็กอินเทอร์รัปต์เมื่อรับข้อมูลในโหมด 0 จะถูกเซตให้เป็น 1 หลังจากรับบิต ที่ 7 เรียบร้อยแล้ว ในโหมดอื่นๆจะถูกเซตให้เป็น 1 เมื่อรับสต็อบบิตได้ครึ่งหนึ่ง การเคลียร์บิตนี้จะทำได้โดยใช้โปรแกรม

การอ้างอิงแบบบิตแอดเดรสของรีจิสเตอร์นี้คือ SCON.0 ถึง SCON.7

SM0	SM1	โหมด	รายละเอียด
0	0	0	รีจิสเตอร์แบบเลื่อนบิต อัตราการส่ง = $f/12$
0	1	1	UART ชนิด 8 บิต อัตราการส่งเปลี่ยนแปลงได้
1	0	2	UART ชนิด 9 บิต อัตราการส่ง = $f/32$ หรือ $f/64$
1	1	3	UART ชนิด 9 บิต อัตราการส่งเปลี่ยนแปลงได้

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงโหมดการทำงานของพอร์ทอนุกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2 การคำนวณอัตราบอดไทม์เมอร์โหมด 1

ไทม์เมอร์ 1 จะถูกใช้เป็นตัวสร้างอัตราการบอด เมื่อกำหนดการรับส่งข้อมูลแบบอนุกรมในโหมด 1 โดยไทม์เมอร์จะถูกใช้ให้ทำงานในโหมด 2 ซึ่งจะโหลดค่าเข้าไปโดยอัตโนมัติ การคำนวณจะเป็นดังนี้

$$\text{Baud Rate} = \frac{2^{\text{SMOD}} * \text{Oscillator frequency}}{32 * 12 * [256 - (\text{TH1})]} = \text{ความถี่ของออสซิลเลเตอร์}$$

เมื่อ SMOD จะเป็นบิตควบคุมอยู่ในรีจิสเตอร์ PCON ซึ่งจะเป็น 0 หรือ 1 ก็ได้ ถ้าเป็น 0 จะเป็นความถี่ปกติ ถ้าเป็น 1 ความถี่จะเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า

ถ้าไทม์เมอร์ 1 ไม่ถูกใช้งานในโหมด 2 ค่าอัตราบอดจะเป็น

$$\text{Baud Rate} = \frac{2^{\text{SMOD}} * (\text{Timer 1 overflow frequency})}{32}$$

ถ้าเลือกใช้อัตราบอดมาตรฐาน ควรเลือกความถี่คริสตอล 11.0592 MHz ในโครงการนี้ต้องการใช้อัตราบอด 300 ค่าที่จะต้องกำหนดลงไปใน TH1 คือ

$$\text{TH1} = 256 - \frac{2^1 * 11.0592 * 10^6}{32 * 12 * 300} = 0A0H$$

เมื่อกำหนดให้ SMOD ในสมการนี้เป็น 0 ตารางที่ 3.2 แสดงการกำหนดค่าข้อมูล และความผิดพลาดของอัตราบอดที่สร้างขึ้นจากคริสตอล

Baud Rate	Crystal frequency (MHz)	SMOD	TH1 Reload Value	Actual Baud Rate	Error
9600	12	1	7 (F9H)	8923	7%
2400	12	0	13 (F3H)	1202	0.16%
1200	12	0	26 (B6H)	1202	0.16%
19200	11.059	1	3 (FDH)	19200	0
9600	11.059	0	3 (FDH)	9600	0
2400	11.059	0	12 (F4H)	2400	0
1200	11.059	0	24 (B8H)	1200	0

3.4.3 การกำหนดเริ่มต้นและการใช้งานรีจิสเตอร์ของพอร์ทอนุกรม

ในการควบคุมการส่งและรับข้อมูลผ่านทาง พอร์ทอนุกรมต้องใช้รีจิสเตอร์ SCON ซึ่งแต่ละบิตของข้อมูลในรีจิสเตอร์นี้มีความหมายเฉพาะ ดังนี้
 เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเอกสารประกอบการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-บิต SMO (บิตที่ 7) และ บิต SM1 (บิตที่ 6)

เป็น 2 บิตที่ใช้ทำงานร่วมกันเพื่อกำหนด โหมดของการรับ-ส่งข้อมูลของพอร์ตอนุกรม ค่าใน 2 บิตนี้จะกำหนด โหมด ได้ดังนี้

SMO	SM1	MODE	Description
0	0	0	Shift Register
0	1	1	8-bit UART
1	0	2	9-bit UART
1	1	3	9-bit UART

-บิต SM2 (บิตที่ 5)

ในโหมด 2 และ โหมด 3 ซึ่งปกติแล้วบิต RI จะเป็น 1 เมื่อข้อมูลบิตที่ 9 เข้ามา แต่เมื่อ SM2 เป็น 1 แล้ว RI จะเป็น 1 ก็ต่อเมื่อข้อมูลบิตที่ 9 ที่เข้ามามีค่าเป็น 1 ถ้าข้อมูลบิตที่ 9 ที่เข้ามาเป็น 0 จะไม่ทำให้ บิต RI มีค่าเป็น 1 (คือบิต RI จะเป็น 0)

-บิต REN : Receive Enable (บิตที่ 4)

เป็นบิตที่ใช้กำหนดให้ทำการรับข้อมูลเข้ามาทางพอร์ตอนุกรม หรือไม่ถ้าบิตนี้เป็น 1 ก็จะรับข้อมูลเข้ามา แต่ถ้าเป็น 0 ก็จะไม่รับข้อมูลที่ RXD เข้ามา การให้บิตนี้เป็น 1 หรือ 0 ทำได้โดยใช้คำสั่ง SETB bit หรือ CLR bit ค่าตำแหน่งของบิตนี้คือ 9CH

-บิต TB8 (บิตที่ 3)

ในการส่งข้อมูลแบบอนุกรมโหมด 2 และ 3 จะใช้บิตนี้เก็บข้อมูลบิตที่ 9 ส่วนโหมดอื่นจะไม่ใช้งานบิตนี้ การกำหนดค่าในบิตนี้สามารถทำได้โดยใช้คำสั่ง SETB bit หรือ CLR bit ค่าตำแหน่งของบิตนี้คือ 9BH

-บิต RB8 (บิตที่ 2)

เมื่อมีการกำหนดให้รับข้อมูลในโหมด 2 และ 3 จะใช้บิตนี้ สำหรับเก็บข้อมูลบิตที่ 9 ที่เข้ามาทางพอร์ตอนุกรม ส่วนในโหมด 1 นั้น บิตนี้จะเก็บ Stop bit ซึ่งมีค่าเป็น 1 นั้นเอง ในโหมด 0 บิตนี้ไม่ถูกใช้งาน ค่าตำแหน่งของบิตนี้คือ 9AH

-บิต TI (บิตที่ 1)

ค่าในบิต TI จะถูกกำหนดให้เป็น 1 หรือ 0 โดยฮาร์ดแวร์ ถ้าเป็นการส่งข้อมูลในโหมด 1, 2 และ 3 จะทำให้ข้อมูลในบิต TI เป็น 1 เมื่อเริ่มการส่ง Stop bit ข้อมูลบิตนี้จะสามารถเคลียร์เป็น 0 ได้ด้วยคำสั่ง CLR bit โดยที่ค่าตำแหน่งของบิตนี้เท่ากับ 99H บิตนี้ยังมีประโยชน์เพื่อบอกว่าการส่งข้อมูลจาก SBUF ออกไปทางพอร์ตอนุกรมนั้นสิ้นสุดแล้วพร้อมที่จะให้โปรแกรมเขียนข้อมูลลงไปยัง SBUF สำหรับการส่งออกต่อไปได้ นอกจากนี้การกำหนดค่าในรีจิสเตอร์ IE และ IP ยังสามารถที่จะกำหนดให้เกิดการขัดจังหวะการทำงานของ โปรแกรมได้เมื่อบิตนี้ถูกฮาร์ดแวร์ทำให้มีค่าเป็น 1

-บิต RI (บิตที่ 0)

บิตนี้จะถูกกำหนดโดยฮาร์ดแวร์ให้มีค่าเป็น 0 หรือ 1 โดยที่ในการรับข้อมูล โหมด 1, 2 และ 3 RB8 จะเป็น 1 ก็คือเมื่อ ข้อมูลเข้ามาถึงเวลาที่ครึ่งหนึ่งของ Stop bit บิตนี้จะสามารถเคลียร์ ให้มีค่าเป็น 0 ได้ โดยใช้คำสั่ง CLR bit โดยค่าตำแหน่งของบิตมีค่าเท่ากับ 98H บิตนี้มีประโยชน์ให้รู้ว่าข้อมูลได้เข้ามาอยู่ใน SBUF ครบทั้งชุดแล้วพร้อมที่ CPU จะอ่านไปเก็บในหน่วยความจำต่อไป หรืออาจกำหนดค่าใน รีจิสเตอร์ IE และ IP เพื่อเมื่อมีข้อมูลเข้ามาทางพอร์ทอนุกรมแล้วจะทำให้เกิดการขัดจังหวะ (Interrupt) การทำงานของ โปรแกรมหลักแล้วกระโดดไปทำงานในโปรแกรมตอบสนองการขัดจังหวะ (Interrupt service routine)

SM0	SM1	SM2	REN	TB8	RB8	TI	RI
1	1	0	1	0	0	0	0

3.4.4 การใช้งานไทม์เมอร์/เคาน์เตอร์

ผู้ใช้งาน เอ็มซีเอส 8051 จะสามารถกำหนดการทำงานของไทม์เมอร์ให้เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์ได้โดยการกำหนดในรีจิสเตอร์ ชื่อ TMOD (Timer/Counter Mode Control) การทำงานเป็นไทม์เมอร์นั้น จะให้รีจิสเตอร์ในไทม์เมอร์ 0 หรือ 1 ทำการนับจำนวนไซเคิลของสัญญาณนาฬิกาที่ผ่านวงจรหาร 12 เมื่อนับครบถึงค่าสูงสุด ที่รีจิสเตอร์ TL_x และ TH_x จะเก็บได้คือค่า FFFFH แล้วยังนับต่อไปค่าที่ได้จากการนับจะเป็น 0000 H ทำให้เกิดเซตบิตบางบิตในรีจิสเตอร์ TCON เพื่อบอกสถานะไทม์เมอร์ โอเวอร์โฟลว์ นี้

1. รีจิสเตอร์ TMOD เป็นรีจิสเตอร์ขนาด 8 บิต อยู่ที่ตำแหน่ง 89H มีหน้าที่ควบคุมการทำงานของไทม์เมอร์ 0 และไทม์เมอร์ 1 แต่ละบิตในรีจิสเตอร์มีความหมายดังนี้

Gate	C/T	M1	M0	Gate	C/T	M1	M0
------	-----	----	----	------	-----	----	----

-Gate เป็นบิตที่ใช้ควบคุมให้ไทม์เมอร์ทำงานหรือไม่ ถ้าบิตนี้ของไทม์เมอร์ x ถูกตั้งเป็น 1 จะทำให้ไทม์เมอร์ทำงานก็ต่อเมื่อที่ขา INTx มีสถานะลอจิกเป็น 1 และบิต TRx ในรีจิสเตอร์ TCON เป็น 1 ด้วย

-C/T บิตนี้ใช้สำหรับเลือกการทำงานของไทม์เมอร์ว่าจะใช้เป็นไทม์เมอร์หรือเคาน์เตอร์ถ้าบิตนี้เป็น 1 ก็หมายความว่าเลือกการทำงานเป็นเคาน์เตอร์ซึ่งจะนับจำนวนไซเคิลของสัญญาณที่เข้ามาทางขา Tx

-M1, M0 เป็น 2 บิตที่ใช้ร่วมกันเพื่อเลือก โหมดการทำงานของไทม์เมอร์ การทำงานโหมด 0, 1 และ 2 ของไทม์เมอร์ 0 ก็จะเหมือนกับไทม์เมอร์ 1 แต่ในโหมด 3 การทำงานของทั้งสองจะต่างกัน

M1	M0	การทำงาน
0	0	โหมด 0 รีจิสเตอร์ THx และ TLx ทำตัวเป็นตัวนับ 13 บิต
0	1	โหมด 1 รีจิสเตอร์ THx และ TLx ทำตัวเป็นตัวนับ 16 บิต
1	0	โหมด 2 ในการนับของรีจิสเตอร์ TLx ขนาด 8 บิต เมื่อนับถึงค่าสูงสุดคือ FFH เมื่อทำการนับต่อไปจะเกิดการ โอเวอร์ โฟลว์ แล้วก็จะ โหลดค่ากลับอัตโนมัติ

1	1	โหมด 3 การทำงานของ ไทม์เมอร์ 0 และ ไทม์เมอร์ 1 จะต่างกัน
---	---	--

2. รีจิสเตอร์ TH0 ,TL0 และ TH1,TL1 รีจิสเตอร์เหล่านี้เป็นรีจิสเตอร์ขนาด 8 บิต ใช้กำหนดค่าการนับของไทม์เมอร์ ตำแหน่งของ TH0 ,TL0 จะอยู่ที่ 8CH ,8AH และตำแหน่งของ TH1,TL1 จะอยู่ที่ 8DH,8BH และเนื่องจากว่าไทม์เมอร์ภายในนี้เป็นไทม์เมอร์แบบนับขึ้นจนถึงค่าสูงสุด คือ FFH (ในกรณีที่เลือกการทำงานแบบ 8 บิต) FFFFH (ในกรณีที่เลือกการทำงานแบบ 16 บิต) แล้วจะเกิดโอเวอร์โฟลว์ (เปลี่ยนจาก FFH หรือ FFFFH เป็นค่า 0) ดังนั้นการกำหนดค่าการนับจะต้องนำค่าสูงสุดของโหมดการทำงานนั้นๆมาลบออกด้วยค่าที่ต้องการ

3. รีจิสเตอร์ TCON (Timer Control Register) เป็นรีจิสเตอร์ขนาด 8 บิต อยู่ที่ตำแหน่ง 88H สามารถอ้างอิงตำแหน่งแบบบิตได้ ใช้สำหรับควบคุมการทำงานและบอกสถานะของ ไทม์เมอร์ 0 และ ไทม์เมอร์ 1 และควบคุมการทำงานของอินเตอร์รัปต์ด้วย

TF1	TR1	TF0	TR0	IE1	IT1	IE0	IT0
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

- IT0 เป็นบิตที่จะใช้กำหนดวิธีการขัดจังหวะ โปรแกรม อันเนื่องมาจากสถานะของสัญญาณที่เข้ามาทางขา อินเตอร์รัปต์ 0

ถ้าเป็น 1 จะเกิดการขัดจังหวะ โปรแกรม ถ้าสถานะของสัญญาณที่ขาอินเตอร์รัปต์ 0 เปลี่ยนจาก 1 เป็น 0

ถ้าเป็น 0 จะเกิดการขัดจังหวะ โปรแกรม ถ้าสถานะของสัญญาณที่ขาอินเตอร์รัปต์ 0 เป็น 0

- IE0 บิตนี้จะ เป็น 1 ถ้าสัญญาณที่เข้ามาทางขา อินเตอร์รัปต์ 0 มีสถานะลอจิกของสัญญาณตามที่กำหนดในบิต IT0 แล้วทำให้เกิดการขัดจังหวะ โปรแกรม เมื่อเกิดการกระโดด ไปทำงานยังโปรแกรมตอบสนองการขัดจังหวะแล้ว จะทำให้บิตนี้กลับเป็น 0

-IT1 อินเตอร์รัปต์ 1 เป็นบิตที่จะใช้กำหนดวิธีการขัดจังหวะ โปรแกรมอันเนื่องมาจากสถานะของสัญญาณที่เข้ามาทางขา อินเตอร์รัปต์ 1

ถ้าเป็น 1 จะเกิดการขัดจังหวะ โปรแกรม ถ้าสถานะของสัญญาณที่ขา อินเตอร์รัปต์ 1 เปลี่ยนจาก 1 เป็น 0

ถ้าเป็น 0 จะเกิดการขัดจังหวะ โปรแกรม ถ้าสถานะของสัญญาณที่ขาอินเตอร์รัปต์เป็น 0

-IE1 บิตนี้จะ เป็น 1 ถ้ามีสัญญาณเข้ามาทางขา อินเตอร์รัปต์ 1 มีสถานะลอจิกของสัญญาณตามที่กำหนดในบิต IT1 แล้วทำให้เกิดการขัดจังหวะ โปรแกรมเหมือนกับบิต IT0 ที่ทำงานกับสัญญาณอินเตอร์รัปต์ 0

- TR0 ควบคุมการทำงานของไทม์เมอร์ 0 ถ้าเป็น 0 ไทม์เมอร์ 0 ไม่ทำการนับสัญญาณไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น แต่ถ้าบิตนี้เป็น 1 จะทำให้ ไทม์เมอร์ 0 ทำงาน โดยขึ้นกับสัญญาณ Gate,INT0 สามารถเซตให้เป็น 1 หรือ เคลียร์เป็น 0

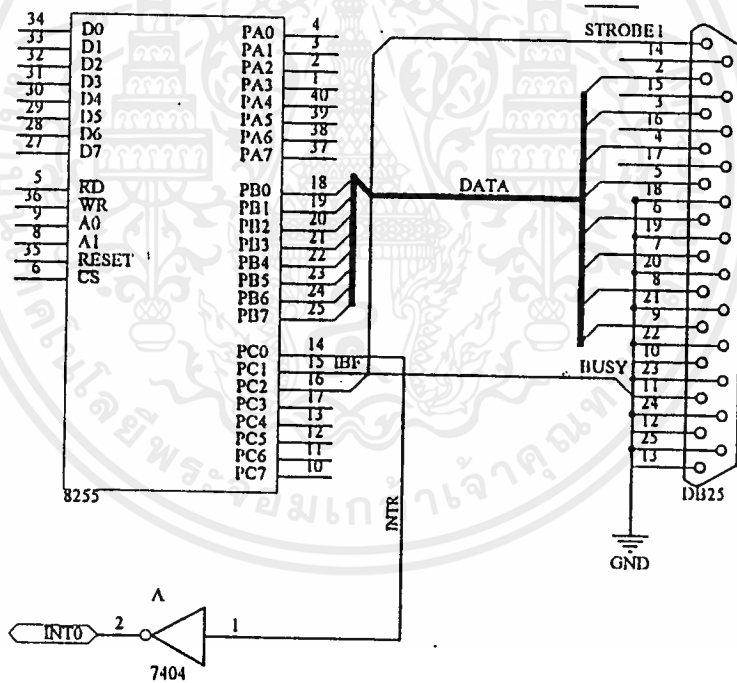
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- TFO แฟล็ก ไทม์เมอร์ 0 โอเวอร์ โฟลว์ บิตนี้จะเป็น 1 เมื่อการนับของรีจิสเตอร์ในไทม์เมอร์ 0 เกิดโอเวอร์โฟลว์ขึ้น 8051 จะกระโดดไปทำงานที่โปรแกรมคอบสอง การขัดจังหวะจะทำให้บิตนี้กลับเป็น 0

- TR1 ควบคุมการทำงานของไทม์เมอร์ 1 เหมือนกับบิตที่ทำงานกับไทม์เมอร์ 0
- TF1 แฟล็ก โอเวอร์ โฟลว์ เหมือนกับบิต TFO ต่างกันที่ขึ้นกับการทำงานของไทม์เมอร์ 1

3.5 การเชื่อมต่อระหว่างคอมพิวเตอร์และพริ้นเตอร์

3.5.1 การเชื่อมต่อระหว่างวงจรรีจิสเตอร์แฟล็กกับคอมพิวเตอร์

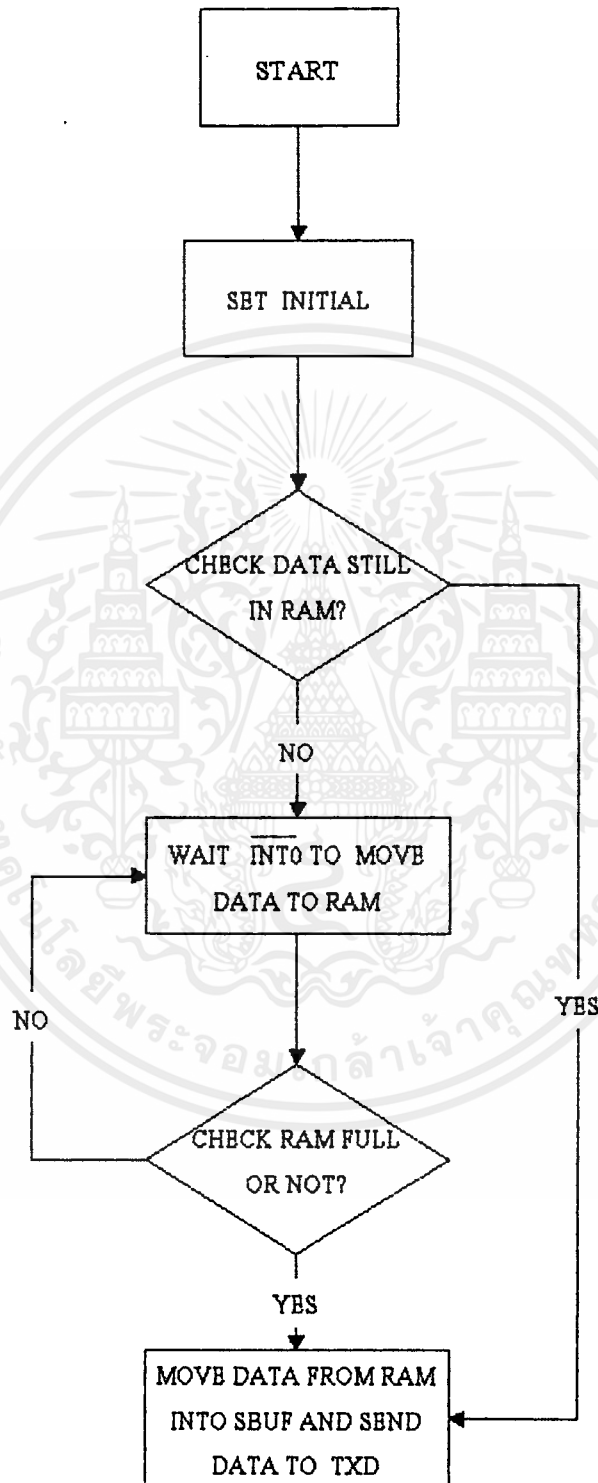
รูปที่ 3.15 รูปแสดงการเชื่อมต่อระหว่างคอมพิวเตอร์กับ 8255

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 3.15 ซึ่งเป็นรูปแสดงการเชื่อมต่อระหว่างคอมพิวเตอร์กับ 8255 ของวงจรรินเตอร์เฟชซึ่งใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ 8031 โดยส่วนของวงจรรินเตอร์เฟชนี้จะทำการเปลี่ยนข้อมูลที่ได้จากคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นข้อมูลแบบขนานให้เป็นข้อมูลแบบอนุกรมเพื่อส่งต่อไปยังเครื่องส่ง

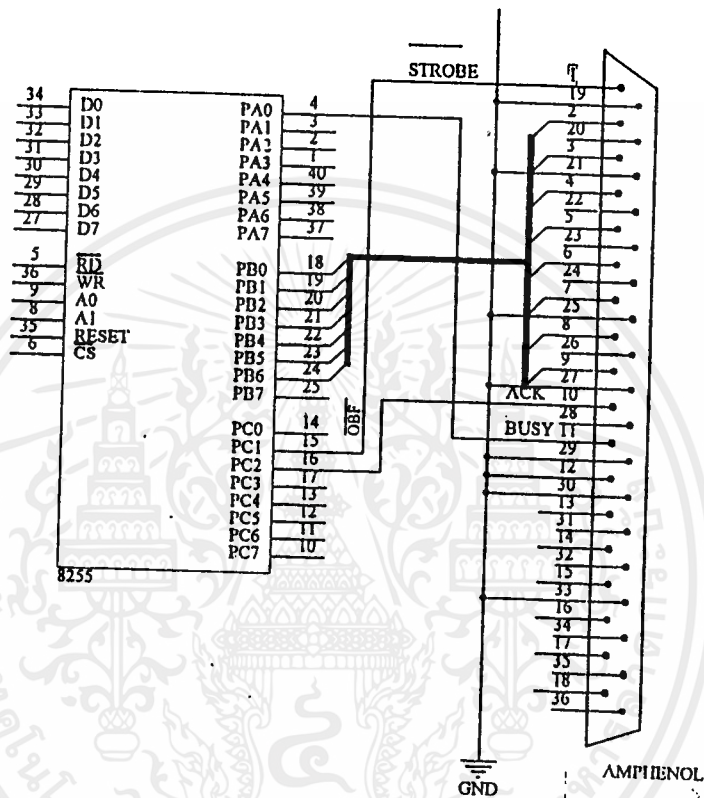
จากรูป พอร์ตของ 8255 จะเป็นพอร์ตอินพุตรับข้อมูลแบบขนานที่ส่งมาจากพอร์ตพริ้นเตอร์ LPT1 ผ่านขา 2-9 ของคอนเนคเตอร์ DB25 ขา 1 ของ DB25 จะเป็นขาสัญญาณ STROBE จะต่อเข้ากับ PC₂ ซึ่งเป็นขาสัญญาณ STB_B ข้อมูลจากคอมพิวเตอร์จะถูกส่งมาให้ 8255 พร้อมทั้งส่งสัญญาณ STROBE มาให้ สัญญาณ STROBE ที่เข้ามา จะทำให้ PC₂ ซึ่งเป็นขา IBF_B เปลี่ยนสถานะเป็นระดับสูง (HIGH) ไปเป็นสัญญาณ BUSY ส่งไปขา 11 ของ DB25 ไปบอกคอมพิวเตอร์ถึงการไม่พร้อมที่จะรับข้อมูลชุดต่อไป คอมพิวเตอร์ก็จะหยุดส่งข้อมูลมาให้ จากนั้นจะมีสัญญาณอินเตอร์รัปต์ INTR_B ซึ่งเป็นระดับสูง (HIGH) ออกจากขา PC₄ ของ 8255 ผ่านอินเวอร์เตอร์ซึ่งใช้ไอซี 74LS04 ไปเข้าขา INTO ขา 12 ของชิพยู 8031 เพื่อให้เกิดการอินเตอร์รัปต์ไปรับข้อมูลเข้ามาเก็บในหน่วยความจำของ 8031 แล้วข้อมูลเหล่านี้จะถูกส่งผ่านรีจิสเตอร์ SBUF เพื่อเปลี่ยนข้อมูลจากขนานเป็นอนุกรมแล้วส่งออกพอร์ตอนุกรม T_x ไปเป็นสัญญาณข้อมูลส่งไปยังวงจรรหัสส่ง

รูปที่ 3.16 เป็นโฟลว์ชาร์ตการทำงานของค่านั่ง เริ่มจากการอินนิเชียล (Initial) การทำงานของ 8255 และ 8031 โดยทำการอินนิเชียล 8255 ทางคอนโทรลพอร์ต ส่วน 8031 จะทำการเช็คสถานะของบิตที่เกี่ยวข้องกับการใช้งาน ได้แก่ การโหลดค่า TH₁ เพื่อเช็คค่าไทม์เมอร์ให้ได้ตามอัตราบอดที่ต้องการ รีจิสเตอร์ SCON ใช้ในการส่งข้อมูลแบบอนุกรม TMOD ใช้ในการเช็คไทม์เมอร์โหมด การเช็คลำดับความสำคัญของการอินเตอร์รัปต์ (IP) และอนุญาตให้มีการอินเตอร์รัปต์หรือไม่มีการอินเตอร์รัปต์ (IE) ในส่วนของการทำงานโปรแกรมแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนรับข้อมูลที่เ็นข้อมูลแบบขนานจากคอมพิวเตอร์และส่วนของการส่งข้อมูลออกจากขา SERIAL T_x ในการรับข้อมูลจากคอมพิวเตอร์จะมีการแฮนด์เช็กกันระหว่างคอมพิวเตอร์และ 8255 โดยก่อนที่คอมพิวเตอร์จะส่งข้อมูลมาให้ จะทำการตรวจสอบว่า 8255 พร้อมที่จะรับข้อมูลหรือไม่ (IBF มีการแอกทีฟหรือไม่) ถ้าพร้อมคอมพิวเตอร์จะส่งสัญญาณสไตรปออกมาเพื่อบอกว่ามีข้อมูลที่จะทำการจัดส่งไปให้ ในโปรแกรมจะทำการเช็คให้ลำดับความสำคัญของการอินเตอร์รัปต์ของการรับข้อมูลแบบขนานเข้ามา มีลำดับความสำคัญสูงสุด เมื่อทำการรับข้อมูลจากคอมพิวเตอร์จนหมดแล้วจะนำข้อมูลมาเปลี่ยนจากขนานให้เป็นข้อมูลแบบอนุกรมแล้วส่งออกไปทางขา T_x แต่ในการรับข้อมูลจากคอมพิวเตอร์จะไม่มีสัญญาณส่งมาบอกว่าส่งข้อมูลออกมาหมดแล้วหรือยัง จึงไม่สามารถที่จะเริ่มคั้นทำการส่งแบบอนุกรมได้ - ดังนั้นในโปรแกรมจึงทำการเขียนส่วนของโปรแกรมหลักให้คอยตรวจสอบตลอดเวลาว่าข้อมูลพร้อมที่จะทำการส่งแบบอนุกรมหรือยัง แต่เนื่องจากความสำคัญของการอินเตอร์รัปต์ในการรับข้อมูลจากคอมพิวเตอร์มีความสำคัญมากกว่าจึงต้องทำการรับข้อมูลเข้ามาก่อนแล้วค่อย ทำการส่งข้อมูลออกเป็นอนุกรมต่อไป

รูปที่ 3.16 รูปแสดงโฟลว์ชาร์ตของโปรแกรมทางด้านส่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.17 รูปแสดงการเชื่อมต่อระหว่างพริ้นเตอร์กับ 8255

3.5.2 การเชื่อมต่อระหว่างวงจรรินเตอร์เฟชกับพริ้นเตอร์

จากรูปที่ 3.17 ซึ่งเป็นรูปแสดงส่วนเชื่อมต่อระหว่างพริ้นเตอร์และ 8255 ของวงจรรินเตอร์เฟช โดยมีไมโครคอนโทรลเลอร์ 8031 เป็นตัวควบคุมการทำงาน สัญญาณข้อมูลที่เป็นอนุกรมที่ได้จากวงจรรินเตอร์เฟช เอ็ม จะถูกเก็บเข้าไปในแรมข้อมูลโดยใช้ไอซีเบอร์ 6264 จากนั้นข้อมูลแต่ละตัวจะถูกอ่านออกมา แล้วนำมาเก็บที่พอร์ท B ของ 8255 แล้วทำการส่งข้อมูลไปยังพริ้นเตอร์ผ่านสายคอนเนคเตอร์ 36ขาที่เชื่อมต่ออยู่กับพริ้นเตอร์

ขา 2-9 ของคอนเนคเตอร์เป็นสายสัญญาณข้อมูล 8 บิต D₀-D₇, จะต่อเชื่อมกับ PB₀-PB₇ ของ 8255 เมื่อ 8255 ส่งข้อมูลออกมาให้พริ้นเตอร์ พร้อมทั้งส่งสัญญาณ $\overline{OBF}$ ผ่านออกมาทางขา PC₁ สัญญาณ $\overline{OBF}$ ที่ออกมาใช้เป็นสัญญาณสโตรป ($\overline{STROBE}$) ไปเข้าขาที่ 1 ของคอนเนคเตอร์เพื่อบอกพริ้นเตอร์ว่ามีข้อมูลเข้ามาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

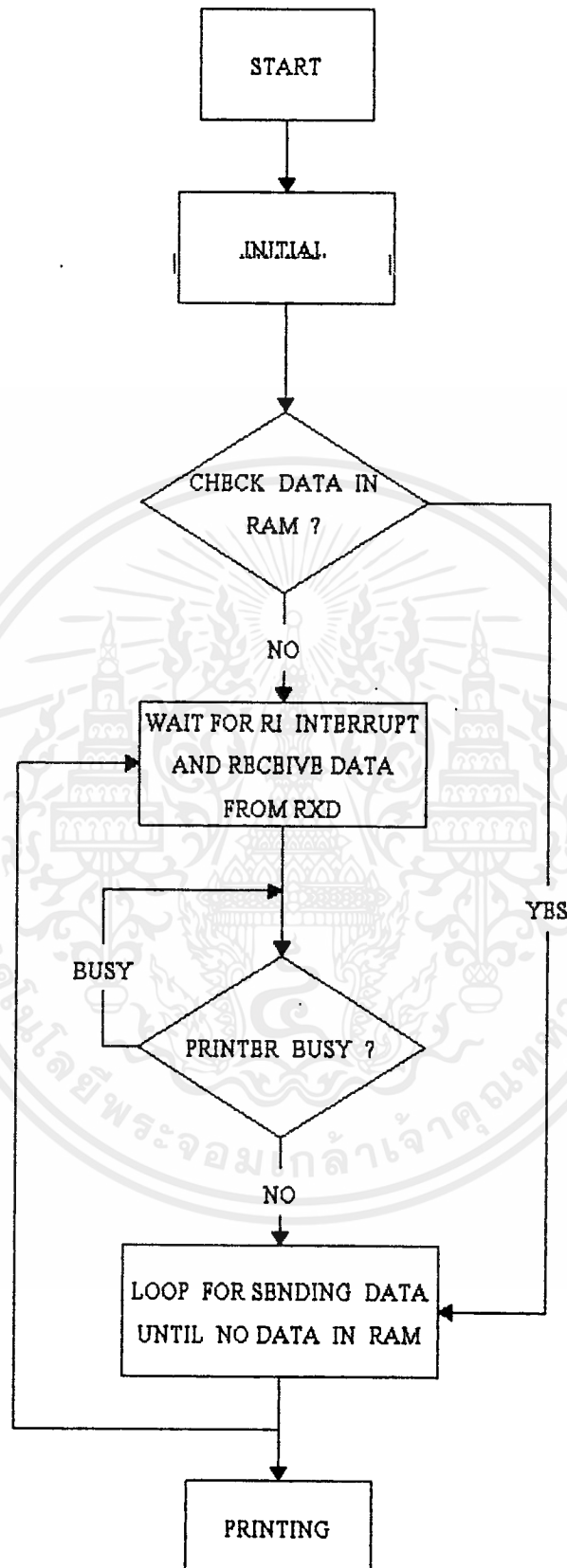
พรีนเตอร์ เมื่อรับข้อมูลแล้วจะส่งสัญญาณ ACK ออกมาทางขา 10 สัญญาณ $\overline{ACK}$ นี้จะใช้เป็นสัญญาณอินเตอร์รัปต์ INTO ให้ไมโครคอนโทรลเลอร์ 8031

กรณีที่พรีนเตอร์ไม่ว่าง จะส่งสัญญาณ BUSY ออกทางขา 11 ของคอนเนคเตอร์ และส่งสัญญาณ PE ออกทางขา 12 เมื่อกระดาษหมด สัญญาณทั้งสองนี้จะถูกต่อเข้ากับพอร์ท A บิต 0 ของ 8255 (PA_0) ใช้ในกรณีที่พรีนเตอร์ไม่ว่างกำลังทำงานอยู่จะส่งสัญญาณ BUSY ไปบอกวงจรรินเตอร์เฟซ โดยไมโครคอนโทรลเลอร์จะคอยตรวจสอบว่า PA_0 เป็น '1' หรือไม่ ถ้าเป็น '1' ก็จะหยุดส่งข้อมูลไปให้พรีนเตอร์จะรอนกว่าพรีนเตอร์ว่าง สัญญาณ BUSY จะตกลงเป็น 0 กรณีที่กระดาษหมดก็เช่นเดียวกัน จะส่งสัญญาณ PE มาเข้า PA_0 ไมโครคอนโทรลเลอร์ต้องคอยตรวจสอบว่า PA_0 เป็น '1' หรือไม่ ถ้าเป็น '1' ก็จะหยุดส่งข้อมูลรอนกว่าจะใส่กระดาษเข้าไปใหม่ แล้วสัญญาณ PE จะตกลงเป็น 0 ส่งไปให้ PA_0 แสดงว่าพรีนเตอร์อยู่ในสภาพพร้อมทำงานตามปกติก็จะมีการส่งข้อมูลไปให้พรีนเตอร์ตามปกติ

จากรูปที่ 3.18 เป็นโฟลว์ชาร์ตของโปรแกรมของทางด้านรับ เริ่มจากการอินนิเชียล 8255 และ 8031 เช่นเดียวกับทางด้านส่ง การทำงานในด้านรับแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนรับข้อมูลอนุกรมจากขา R_x แล้วแปลงข้อมูลให้เป็นแบบขนานแล้วเข้าไปเก็บไว้ในแรมข้อมูล 6264 และส่วนส่งข้อมูลให้พรีนเตอร์เพื่อไปทำการพิมพ์ ในการรับข้อมูลที่เข้ามาทางขา R_x จะไม่มีสัญญาณบอกว่าข้อมูลที่รับเข้ามาหมดหรือยัง จึงต้องทำการตรวจสอบตลอดเวลาว่ามีข้อมูลพร้อมที่จะส่งไปให้พรีนเตอร์หรือไม่ ถ้ามีก็จะทำการวนส่งข้อมูลไปให้พรีนเตอร์ ระหว่างส่งข้อมูลให้พรีนเตอร์ก็จะมีการแฮนด์เช็กกันระหว่างพรีนเตอร์และ 8255 โดยใช้สัญญาณ $\overline{OBF}$ จาก 8255 เป็นสัญญาณสโตรบส่งไปให้พรีนเตอร์บอกว่ามีข้อมูลส่งไปให้ และมีสัญญาณ BUSY จากพรีนเตอร์ส่งออกมาเพื่อบอกถึงความพร้อมของการรับข้อมูลของพรีนเตอร์

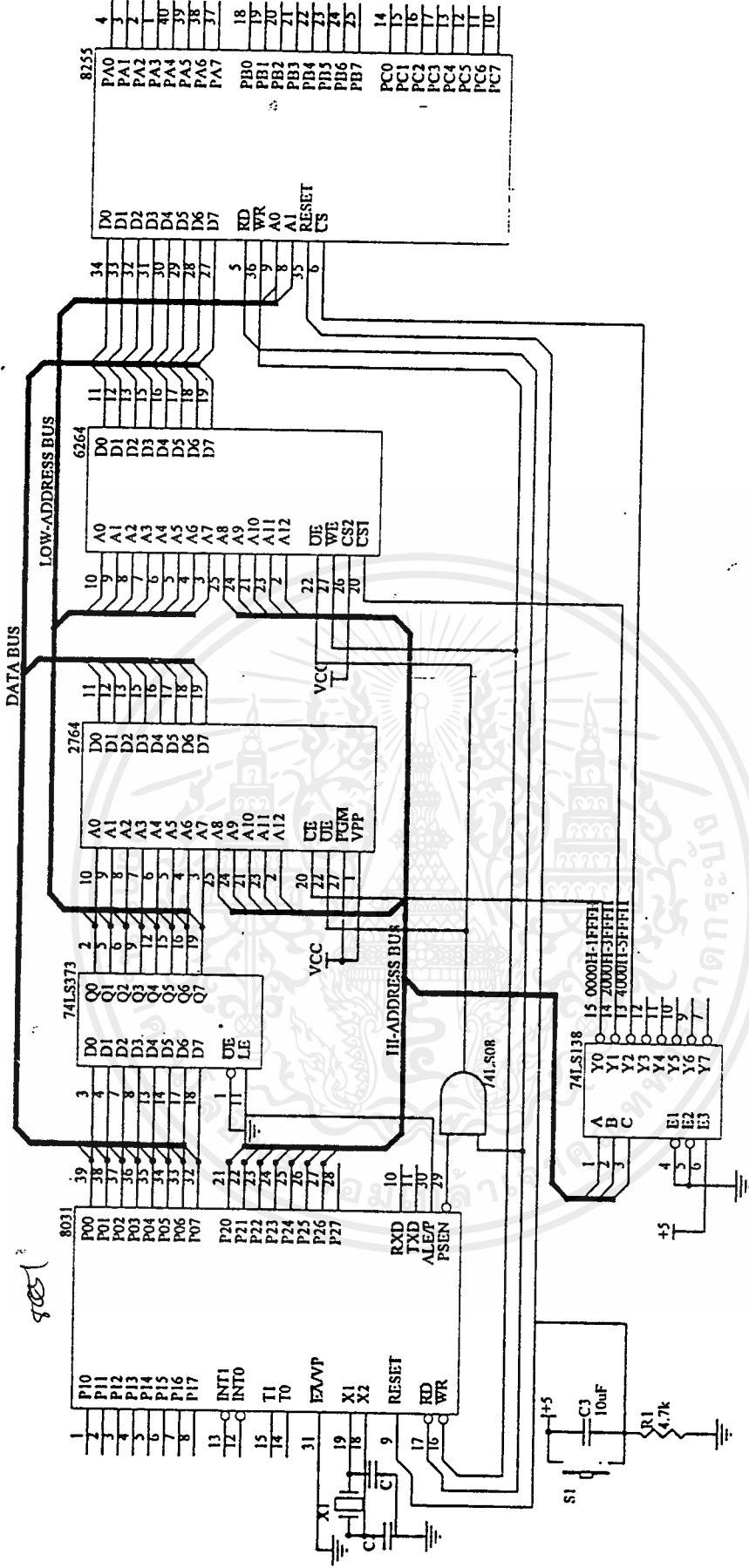
จากรูปที่ 3.19 เป็นรูปแสดงวงจรรินเตอร์เฟซของคอมพิวเตอร์และพรีนเตอร์ ข้อมูลจากคอมพิวเตอร์จะผ่านเข้ามายังพอร์ท B ของ 8255 ทางด้านส่ง หรือข้อมูลจะออกจากพอร์ท B ของ 8255 ไปยังพรีนเตอร์ที่ด้านรับ โดยใช้ไอซี 74HC373 สำหรับแลตซ์ข้อมูล และใช้อีพროมเบอร์ 2764 ไอซี 8031 เป็น ซีพียู ใช้ไอซี 74HC138 เป็นตัวถอดรหัสสัญญาณชิปซีเล็ค (shift select) โดยมีตำแหน่งแอดเดรส

0000H-1FFFH	เป็นช่วงตำแหน่งแอดเดรสของ อีพროม 2764
2000H-3FFFH	เป็นช่วงตำแหน่งแอดเดรสของแรม 6264
4000H-5FFFH	เป็นช่วงตำแหน่งแอดเดรสของ ไอซี 8255

รูปที่ 3.18 รูปแสดงโฟลว์ชาร์ตของ โปรแกรมทางค่านรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

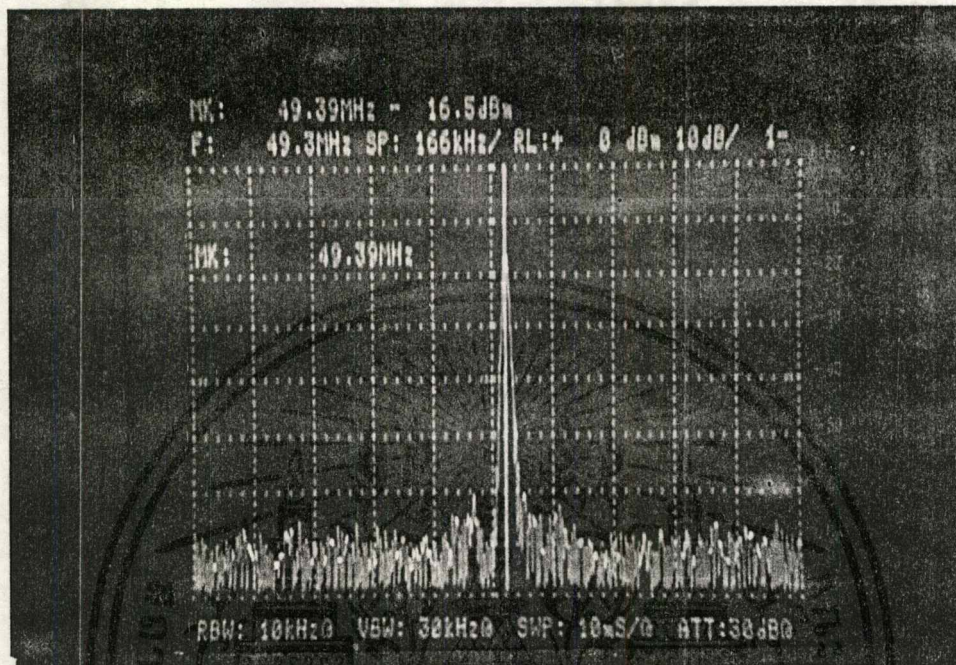
รูปที่ 3.19 รูปแสดงวงจรอินเตอร์เฟซของวงจรทางด้านส่งและทางด้านรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

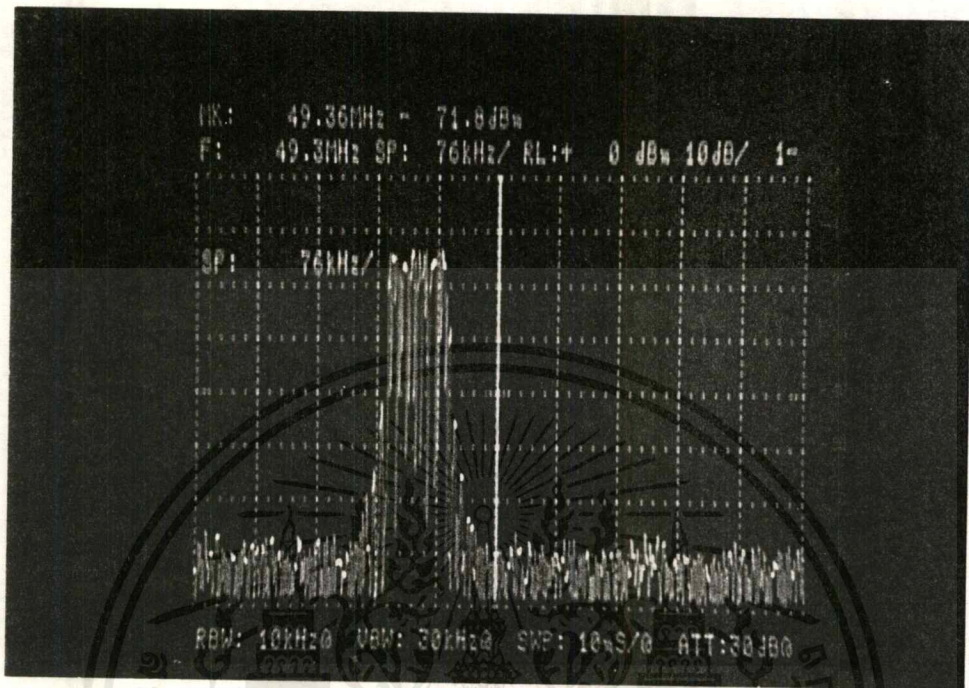
จากวงจรภาคส่ง FM มอดูเลเตอร์ที่ใช้ไอซี BA1404 ทำการมอดูเลทแบบ FM วงจรออสซิลเลเตอร์ ในวงจรจะผลิตสัญญาณคลื่นพาหะ ความถี่ 49 MHz

รูปที่ 4.1 รูปแสดงสเปกตรัมของสัญญาณคลื่นพาหะ 49 MHz จากวงจรออสซิลเลเตอร์ในภาคส่งที่ขา 7 ของไอซี BA 1404 เป็นขา RF OUT ยังไม่ได้ทำการมอดูเลทกับสัญญาณข้อมูล จะเป็นสัญญาณความถี่ 49 MHz แสดงดังรูปที่ 4.1

เอกสารนี้เป็นรูปที่ 4.2 รูปแสดงสเปกตรัมของสัญญาณคลื่นพาหะ 49 MHz ที่ขา RF OUT ในภาคส่งนี้ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

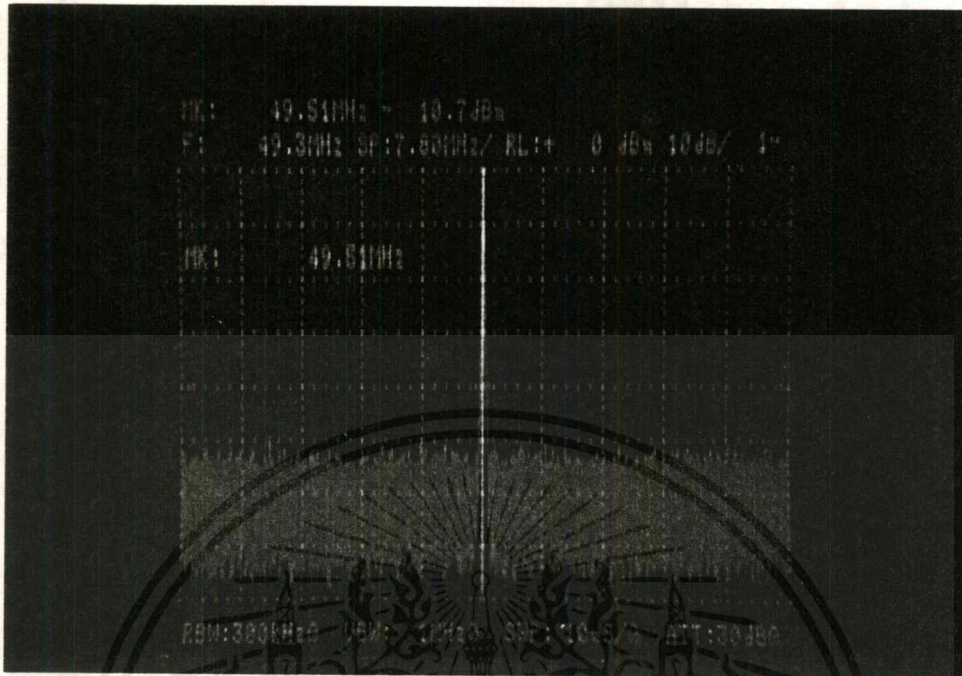

รูปที่ 4.3 รูปแสดงสเปกตรัมของสัญญาณ เมื่อทำการมอดูเลต สัญญาณ FSK จาก IC XR2206 กับคลื่นพาหะ 49MHz

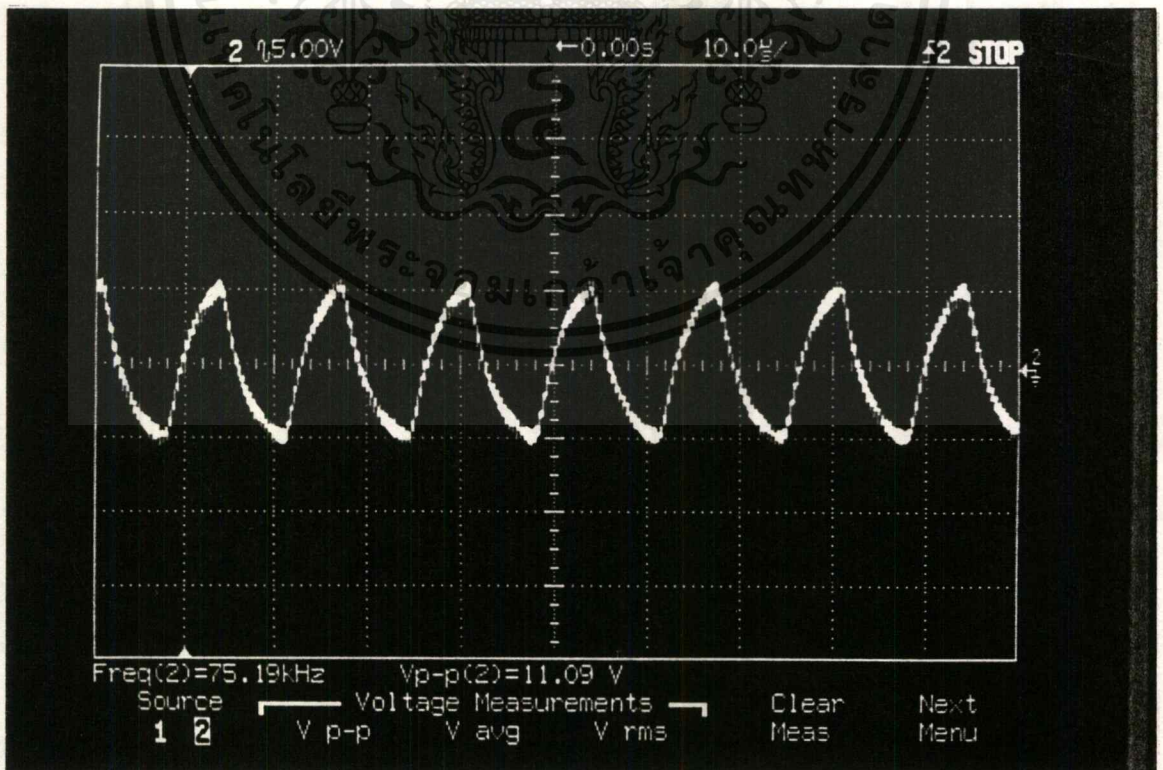
รูปที่ 4.3 เป็นรูปสัญญาณ RF OUT เมื่อทำการมอดูเลตสัญญาณข้อมูลที่ได้จากวงจร XR 2206 กับสัญญาณคลื่นพาหะความถี่ 49 MHz ในวงจร FM มอดูเลเตอร์ โดยจากรูปจะเห็นว่า สเปกตรัมมีการสเปกตรัมความถี่ออกมาซึ่งต่างกับสัญญาณ RF OUT ในรูปที่ 4.2 ซึ่งไม่มีสัญญาณข้อมูลเข้ามามอดูเลต

สัญญาณ RF OUT จะถูกส่งออกอากาศ ทางด้านรับจะมีวงจรจูนความถี่รับสัญญาณ FM 49 MHz ที่ส่งมาจากภาคส่ง สัญญาณ FM เมื่อผ่านวงจรมิกเซอร์ จะได้สัญญาณความถี่ไอเอฟ 75 MHz แสดงดังรูปที่ 4.5

โดยที่ ความถี่ IF = ความถี่ออสซิลเลเตอร์ - ความถี่ของสัญญาณที่รับเข้ามาจากวงจร FM คิมมอดูเลเตอร์ โดยใช้ วงจรแท่งเกออร์กิต (tank circuit) ในตัวไอซี TDA 7000 จะทำการผลิตสัญญาณออสซิลเลเตอร์ความถี่ 49.51 MHz แสดงดังรูปที่ 4.4 และ 4.5

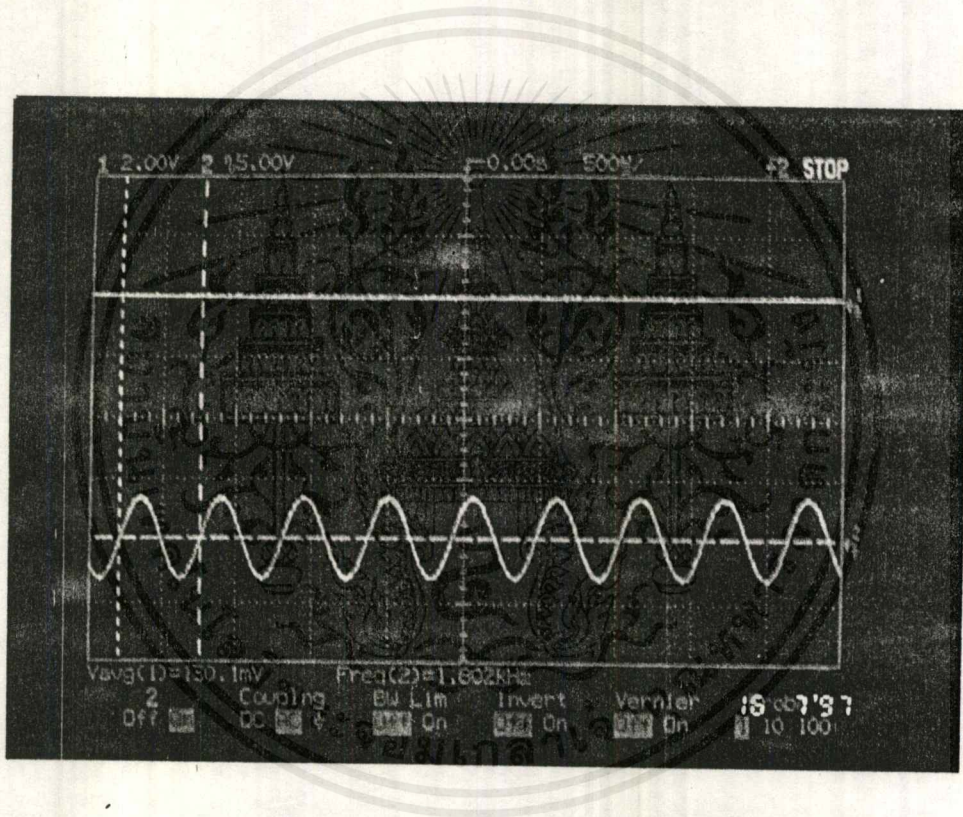
รูปที่ 4.4 รูปแสดงสเปกตรัมสัญญาณความถี่ 49.51 MHz จากวงจรออสซิลเลเตอร์ในภาครับ

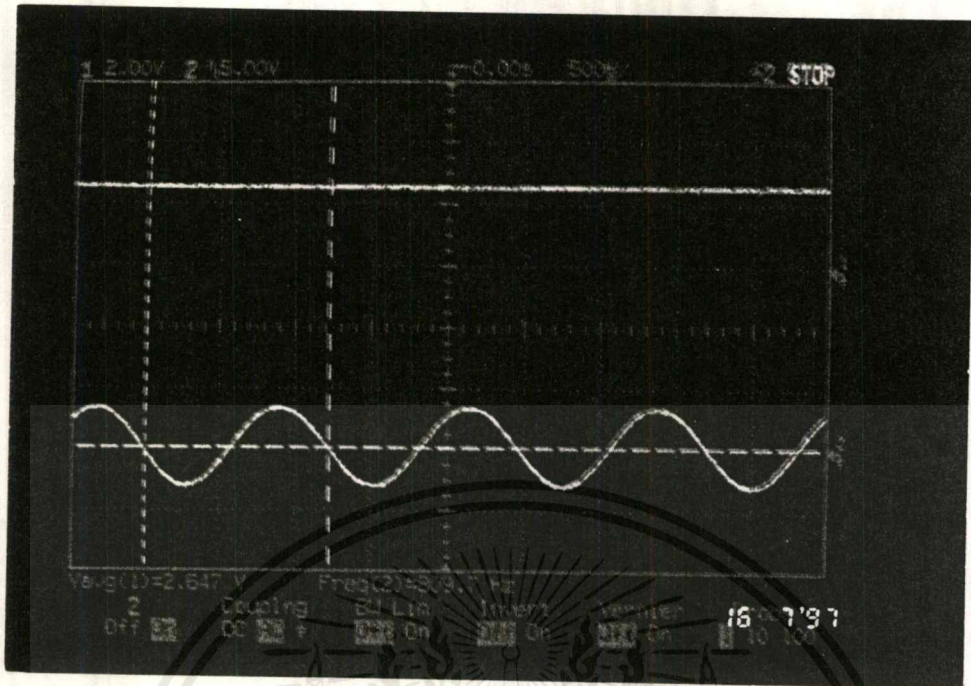
รูปที่ 4.5 รูปแสดงสัญญาณความถี่ไอเอฟ 75 kHz ของไอซี TDA 7000

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

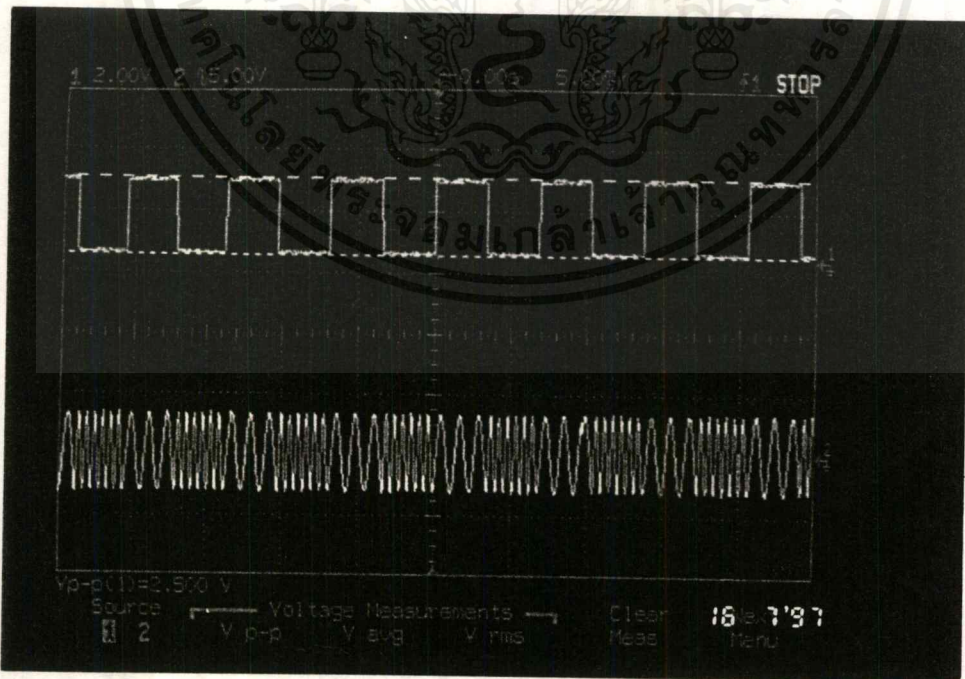
สำหรับสัญญาณข้อมูลที่ใช้เป็นสัญญาณอินพุทใน FM มอดูเลเตอร์เป็นสัญญาณ FSK ที่ได้จากวงจร FSK SINUSOIDAL GENERATOR สัญญาณอินพุทที่เข้าวงจร XR 2206 จะมีระดับสัญญาณ 2 ระดับ เมื่อสัญญาณอินพุทที่เข้ามามีค่าระดับสัญญาณสูงกว่า 2 โวลต์ สัญญาณเอาต์พุทของไอซี XR 2206 จะเป็นสัญญาณไซน์เวฟที่มีความถี่ 1800 Hz และเมื่อสัญญาณอินพุทที่เข้ามามีระดับสัญญาณน้อยกว่า 2 โวลต์ สัญญาณเอาต์พุทของไอซี XR 2206 จะเป็นสัญญาณไซน์เวฟความถี่ 800 Hz ดังแสดงในรูป 4.6 และ 4.7 ตามลำดับ

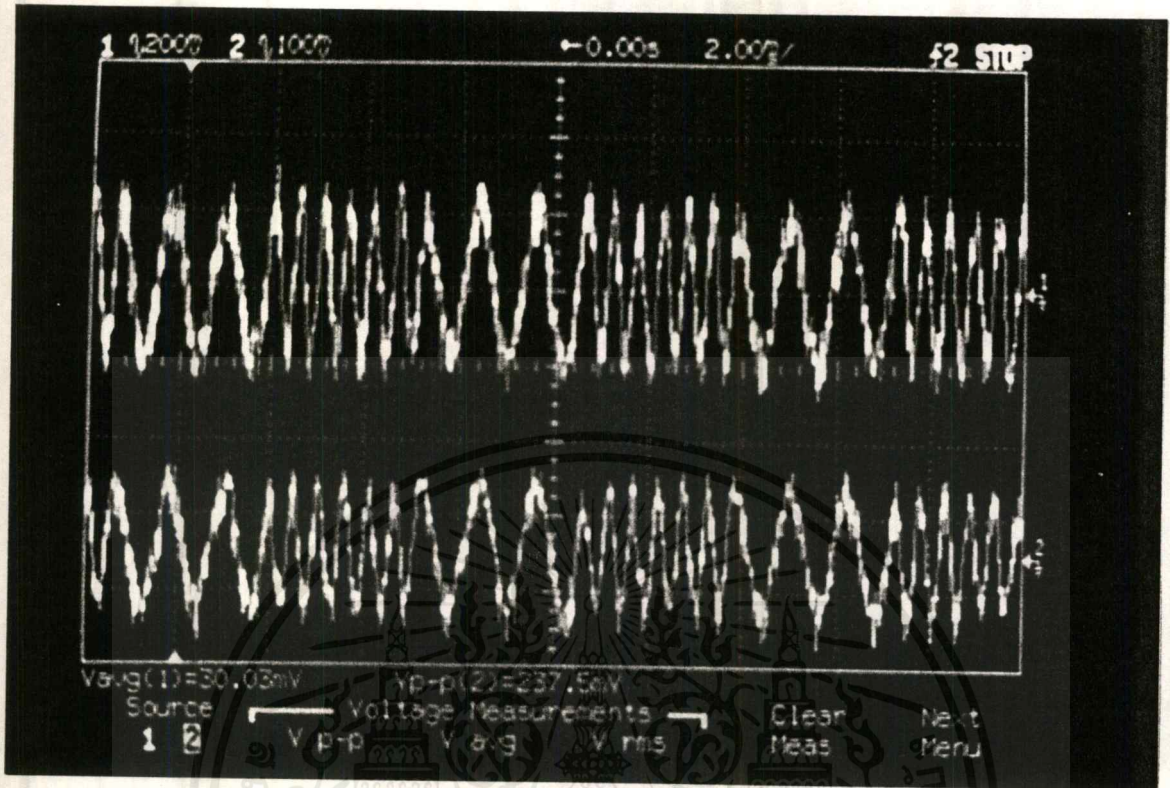
รูปที่ 4.6 รูปแสดงระดับสัญญาณอินพุทและเอาต์พุทไซน์เวฟของวงจร FSK SINUSOIDAL GENERATOR กรณีสัญญาณอินพุท $V_{in} < 2V$

รูปที่ 4.7 รูปแสดงระดับสัญญาณอินพุต และเอาต์พุตไซน์แอมป์ของวงจร FSK SINUSOIDAL GENERATOR กรณีสัญญาณอินพุต $V_{in} > 2$ V

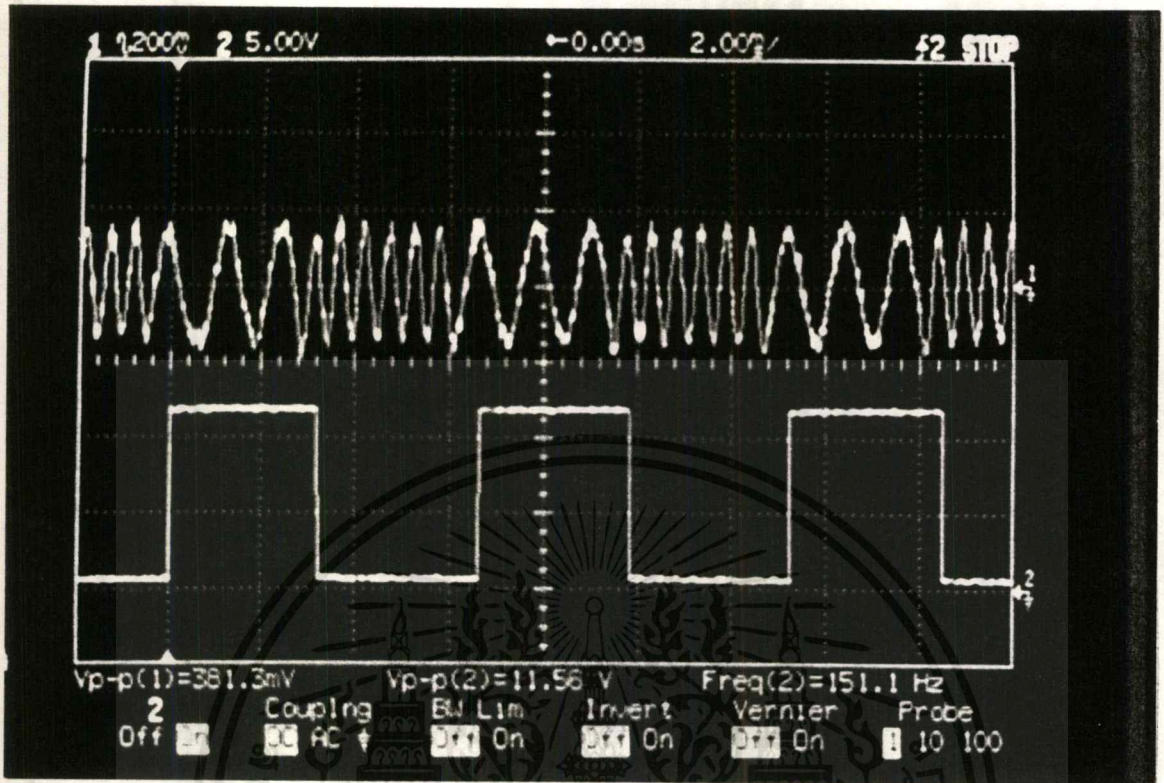
รูปที่ 4.8 รูปแสดงสัญญาณอินพุตจากฟังก์ชันเจเนอเรเตอร์กับเอาต์พุตของวงจร FSK SINUSOIDAL GENERATOR เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

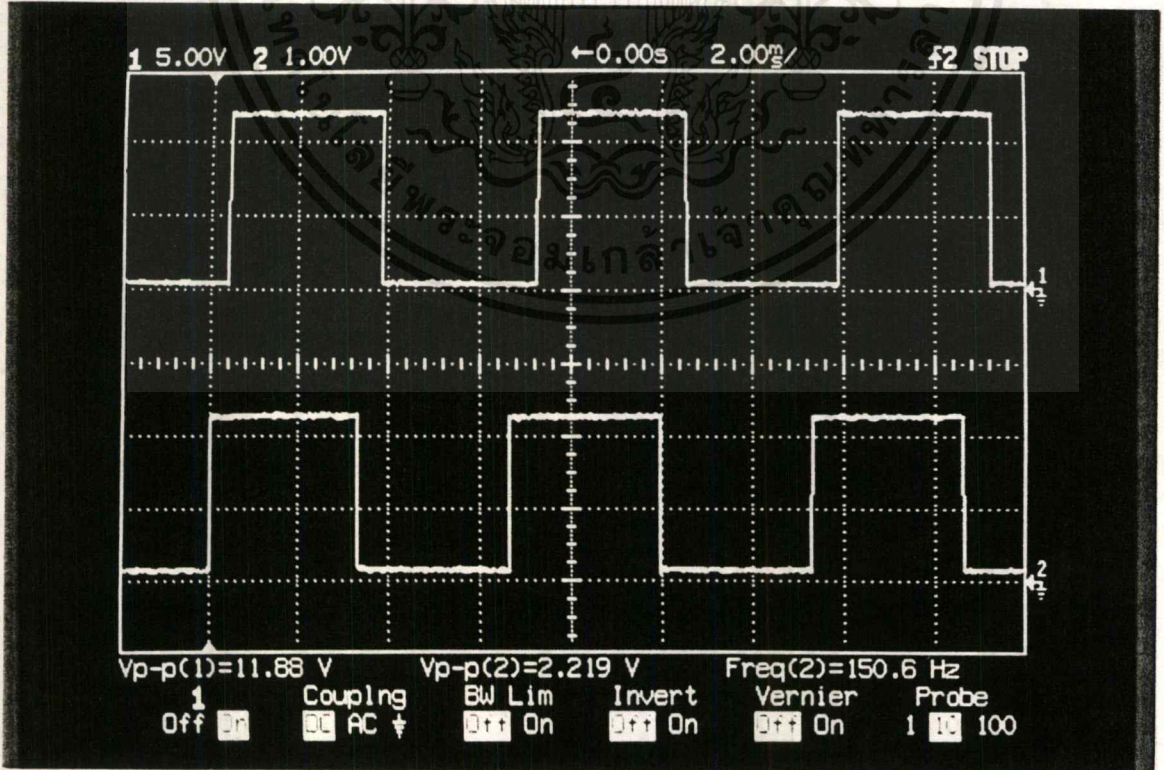
รูปที่ 4.9 รูปแสดงสัญญาณอินพุต FM มอดูเลเตอร์ ของ ไอซี BA 1404 และสัญญาณที่ตีเทค ได้ โดยใช้ ไอซี TDA 7000 ในวงจร FM ดีมอดูเลเตอร์

สัญญาณ FSK ที่ได้จาก ไอซี XR 2206 จะถูกส่งเข้าไปมอดูเลททางความถี่กับคลื่นพาหะ 49 MHz แล้วส่งออกอากาศ ทางภาครับจะดีมอดูเลทสัญญาณข้อมูล FSK ออกมา แสดงดังรูปที่ 4.9 โดย ch1 เป็นสัญญาณ FSK ที่ดีมอดูเลทออกมาจาก ไอซี TDA 7000 ch2 เป็นสัญญาณ FSK ที่เป็นสัญญาณข้อมูลอินพุตของ ไอซี BA1404

สัญญาณ FSK ที่ดีมอดูเลทออกมาได้จาก ไอซี TDA 7000 จะถูกส่งเข้าวงจร 1 FSK ดีมอดูเลเตอร์ที่ใช้ ไอซี XR 2211 ได้สัญญาณสแควร์เวฟออกมา ดังรูปที่ 4.10 สัญญาณสแควร์เวฟนี้มีความถี่และแอมพลิจูดเช่นเดียวกับสัญญาณอินพุต จากฟังก์ชันเจนเนอเรเตอร์ที่ป้อนเข้ามาเป็นสัญญาณข้อมูลทางด้านภาคส่ง แสดงดังรูปที่ 4.10 โดย ch1 เป็นสัญญาณอินพุตจากฟังก์ชันเจนเนอเรเตอร์ และ ch2 เป็นสัญญาณเอาต์พุตจากการดีมอดูเลทของภาครับ

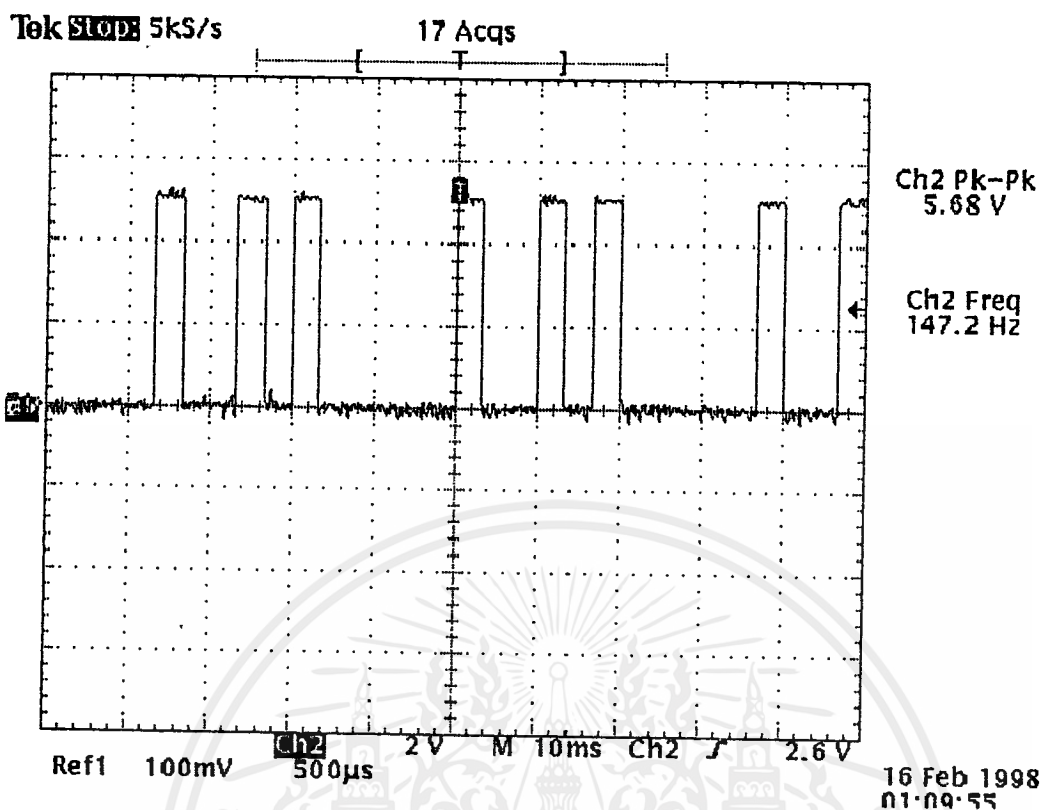

รูปที่ 4.10 รูปแสดงสัญญาณข้อมูลที่ตีเทคได้จากไอซี TDA 7000 และสัญญาณเอาต์พุต จากวงจร FSK DEMODULATOR

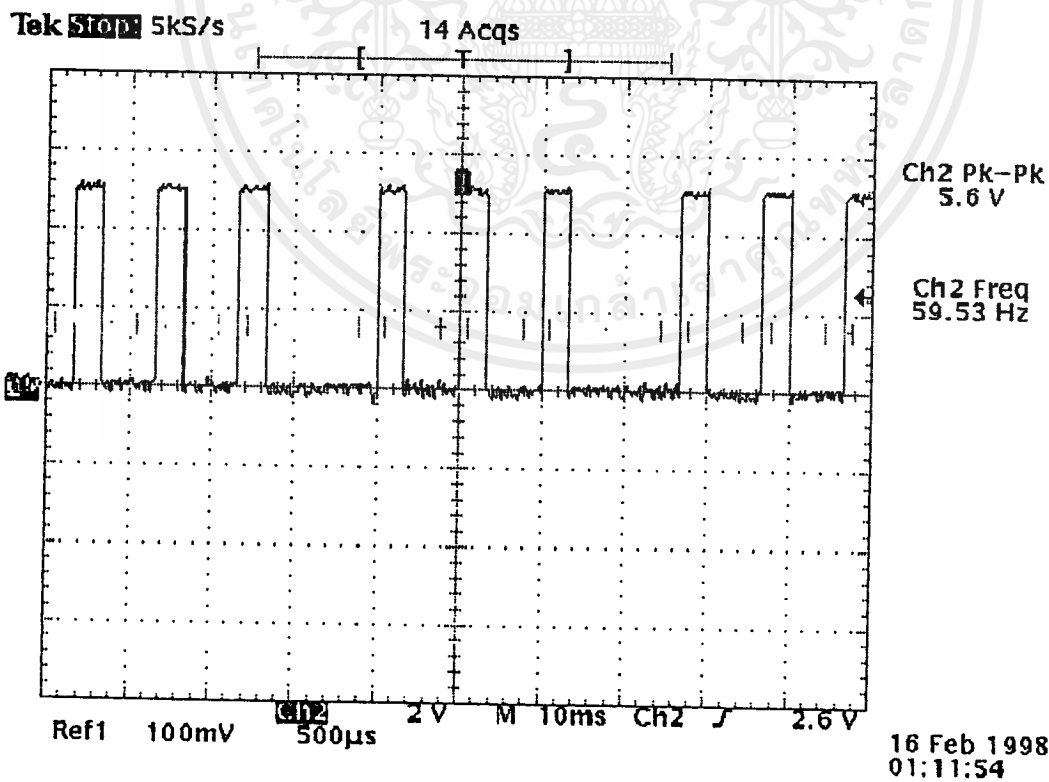

รูปที่ 4.11 รูป แสดงสัญญาณเอาต์พุตจากวงจร FSK DEMODULATOR เทียบกับสัญญาณข้อมูล ที่เป็นอินพุตจากฟังก์ชันเจนเนอเรเตอร์

การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.12 รูปแสดงสัญญาณข้อมูลของตัวอักษร 'A'

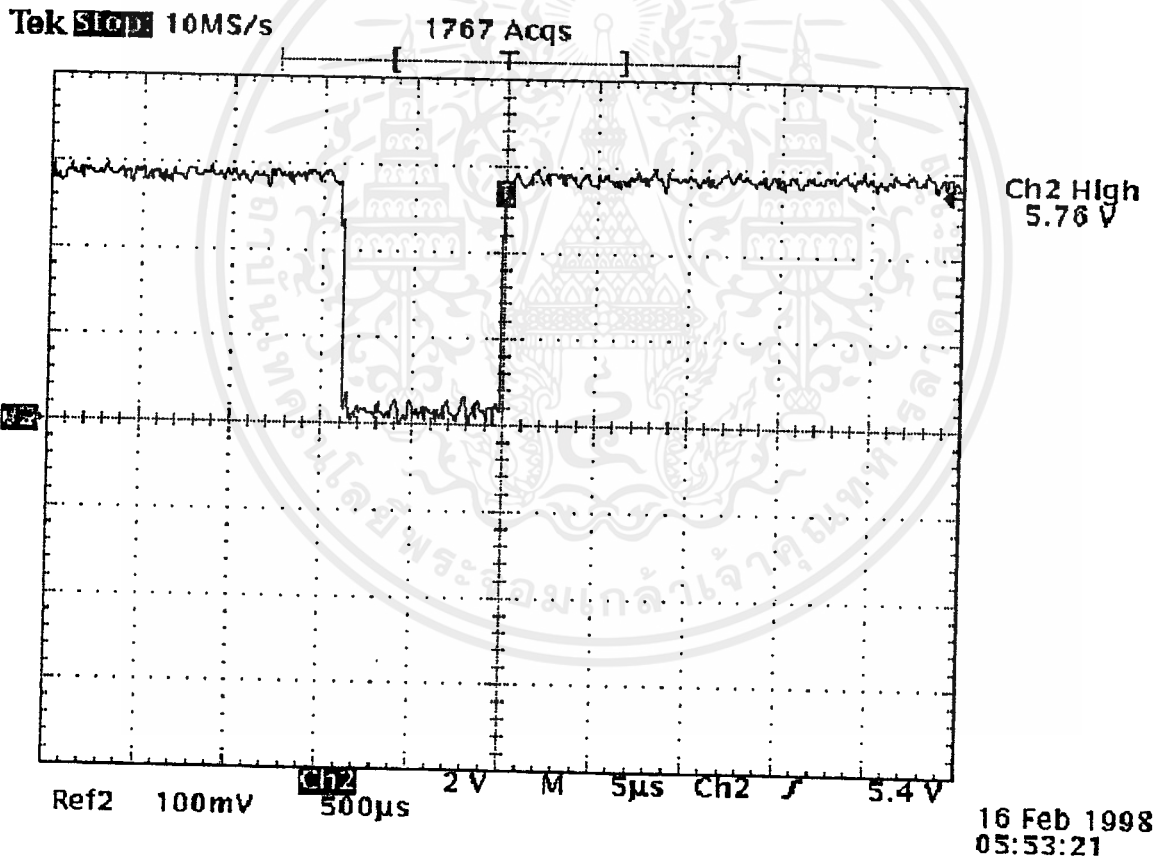

รูปที่ 4.13 รูปแสดงสัญญาณข้อมูลของตัวอักษร 'B'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 4.12 และรูปที่ 4.13 ซึ่งเป็นรูปแสดงสัญญาณข้อมูลแบบอนุกรม ซึ่งส่งออกมาจาก Tx (ขา 12 ของไอซี 8031) กรณีที่ส่งตัวอักษร 'A' และ 'B' มาทำการพิมพ์ โดยอักษร 'A' และ 'B' มีรหัสแอสกีเป็น 41H และ 42H ตามลำดับ จากรูปที่ 4.12 เป็นสัญญาณข้อมูลอนุกรมของอักษร 'A' 1 ตัวอักษร มี 11 บิต บิตแรกเป็นบิตเริ่มต้น (START BIT) ระดับสัญญาณเป็นระดับต่ำ 8 บิตถัดมาเป็นรหัสแอสกีของ 'A' โดยเรียงจากบิตที่มีความสำคัญสูงสุด (MSB) ไปจนถึงบิตที่มีความสำคัญต่ำสุด (LSB) คือ 0100 0001 บิตที่ 10 คือ พาร์ตีบิต โดยทำการเซ็ตที่รีจิสเตอร์ PCON ให้เป็น 0 หรือ 1 ได้ บิตที่ 11 คือสตีอปบิต (STOP BIT) เป็นระดับลอจิกสูง

กรณีส่งตัวอักษร 'B' มาทำการพิมพ์ก็เช่นเดียวกัน 1 ตัวอักษรประกอบด้วย 11 บิต บิตเริ่มต้นอยู่ที่ระดับลอจิกต่ำ 8 บิตถัดมาเป็นรหัสแอสกี 0100 0010 บิตที่ 10 คือ พาร์ตีบิต และบิตที่ 11 คือ สตีอปบิตอยู่ที่ระดับลอจิกสูง

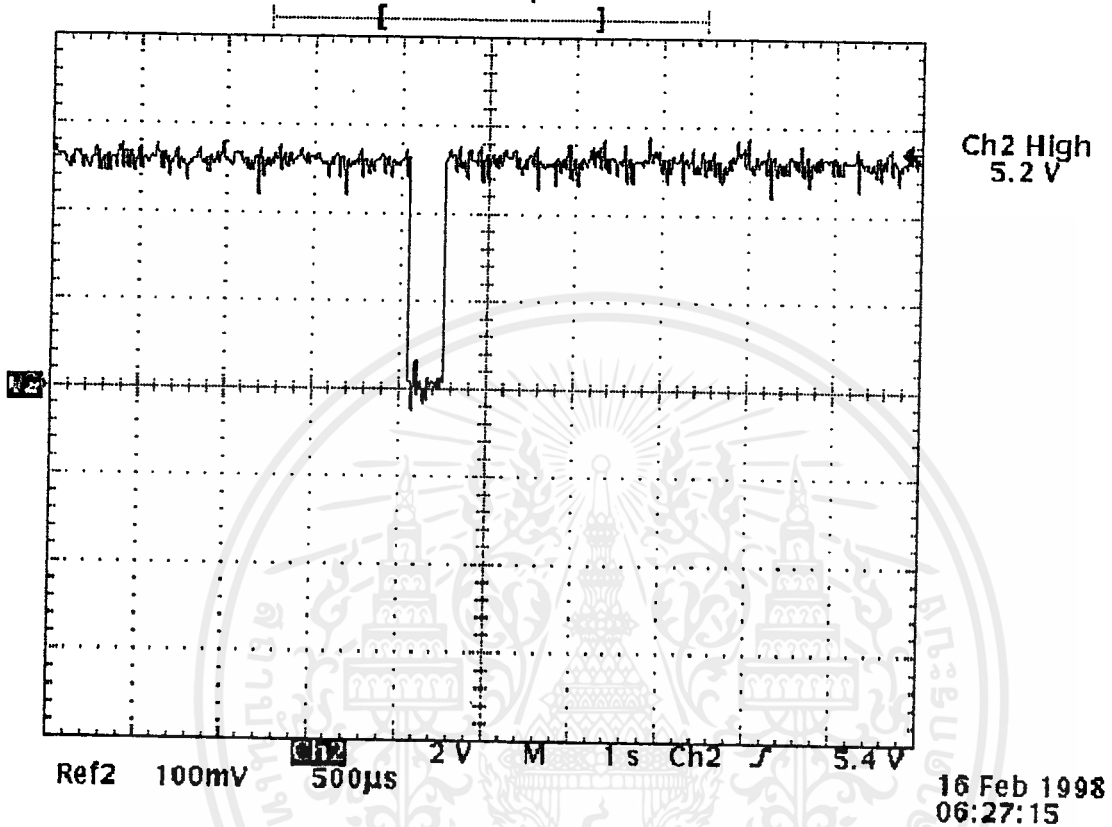
รูปที่ 4.14 แสดงสัญญาณอินเตอร์รัปต์ที่ขา INTO ของ 8031 ทางด้านส่ง

รูปที่ 4.14 เป็นรูปแสดงสัญญาณอินเตอร์รัปต์ที่เข้ามาที่ขา $\overline{INT0}$ (ขา 12 ของ 8031) จากวงจรอินเตอร์เฟซทางด้านส่ง เมื่อทำการส่งพิมพ์ข้อมูล คอมพิวเตอร์จะส่งสัญญาณ $\overline{STROBE}$ มาให้ PC₂ ของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8255 แล้วจะมีระดับสัญญาณลอจิกสูงออกมาจาก PC₁ ผ่านอินเวอร์เตอร์เป็นสัญญาณระดับต่ำมาเข้าขา INTO ของ 8031 ทำให้ 8031 เกิดการอินเตอร์รัปต์ขึ้น

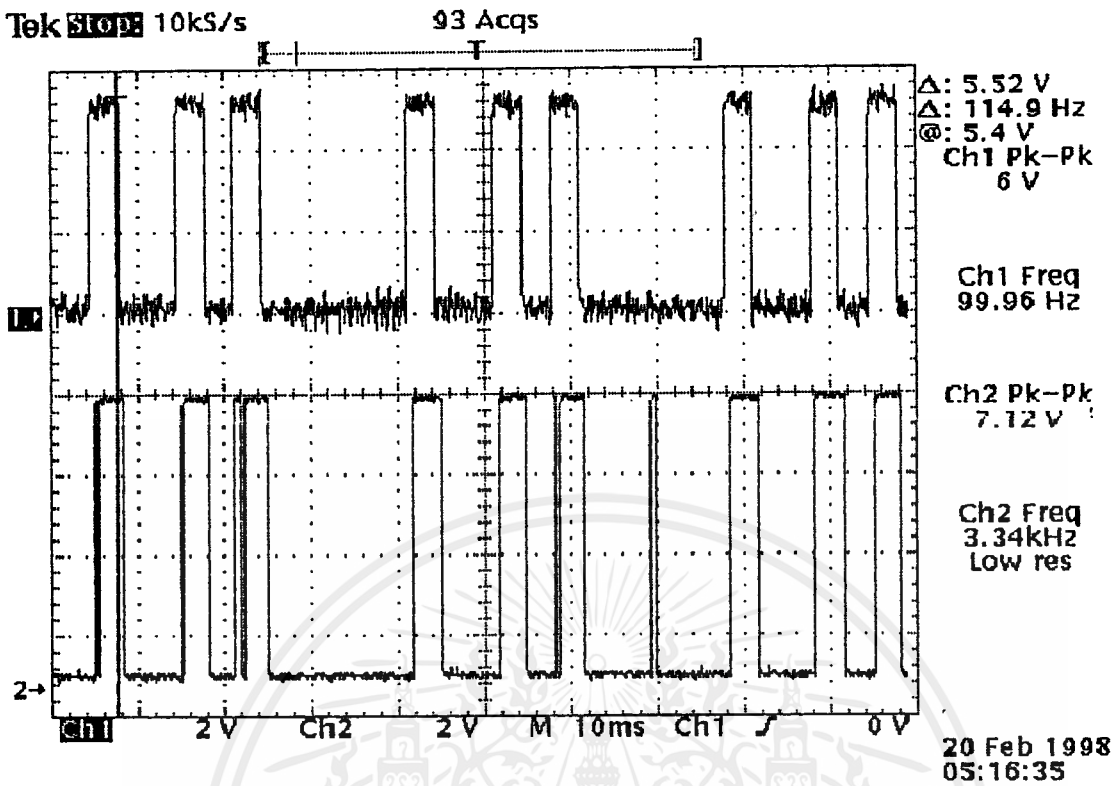
Tek **STOP** 50 S/s

3 Acqs

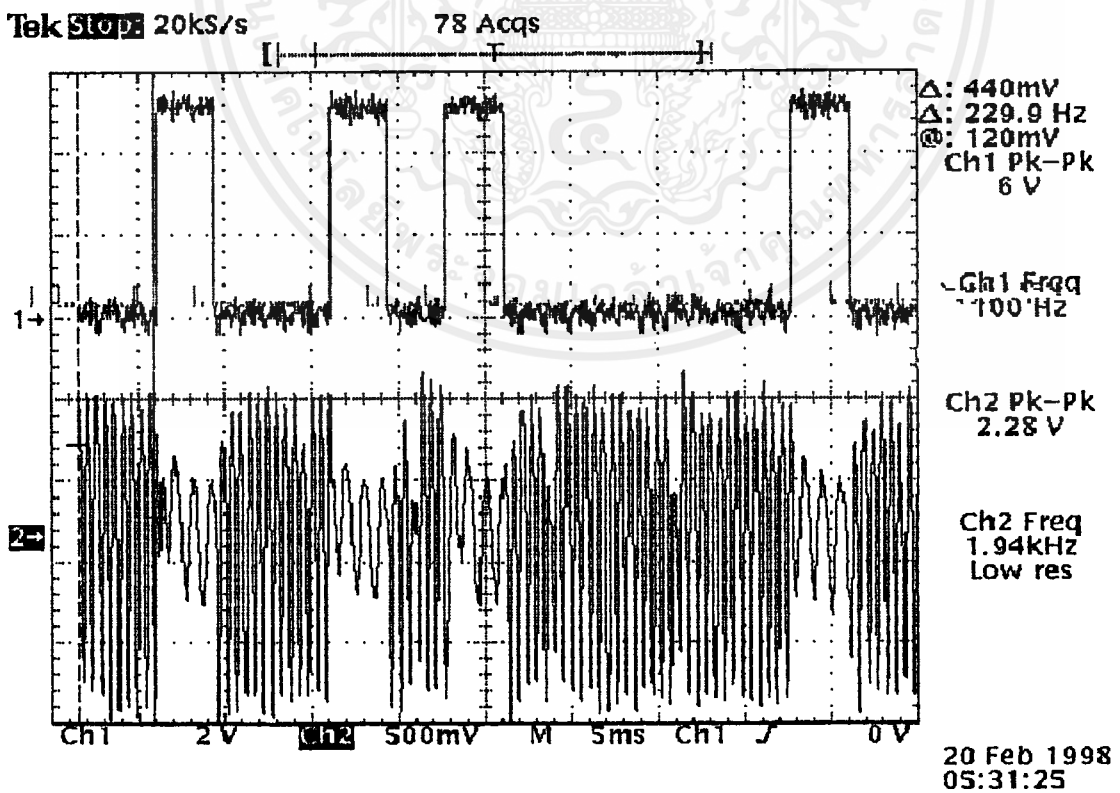

รูปที่ 4.15 แสดงสัญญาณสไตรปที่ส่งมาจากวงจรมินิคอมพิวเตอร์เฟซทางด้านรับไปยังพริ้นเตอร์

รูปที่ 4.15 เป็นรูปแสดงสัญญาณสไตรปที่ออกมาจากขา PC₁ ซึ่งเป็น OBF_B ของ 8255 ในวงจรมินิคอมพิวเตอร์เฟซทางด้านรับ เมื่อรับข้อมูลเข้ามาเก็บไว้ในแรม 6264 แล้วทำการส่งออกพอร์ท B ของ 8255 ไปเข้าพริ้นเตอร์ 8255 จะทำการส่งสัญญาณ สไตรปไปให้พริ้นเตอร์ผ่านทางขา 1 ของคอนเนคเตอร์ 36 ขา เพื่อบอกว่ามีข้อมูลส่งมาให้

รูปที่ 4.16 รูปแสดงสัญญาณข้อมูลตัวอักษร 'A' ที่ตีเทคได้ก่อนเข้าวงจรอินเตอร์เฟซ

รูปที่ 4.17 รูปแสดงสัญญาณข้อมูลตัวอักษร 'A' ที่ตีเทคจากคลื่นพาหะ 49 MHz

รูปที่ 4.16 แชนแนล 1 เป็นรูปแสดงสัญญาณ ข้อมูลตัวอักษร 'A' ที่ส่งมาจากขา T_{out} ทางภาคส่ง แชนแนล 2 เป็นรูปแสดงสัญญาณข้อมูลตัวอักษร 'A' ที่ตีเทคได้จากไอซี TDA7000 และ XR 2211 เพื่อส่งไปให้ขา R_{in} ทางภาครับ เพื่อนำไปทำการพิมพ์ต่อไป สำหรับรูปที่ 4.17 แชนแนล 1 เป็นรูปสัญญาณ ข้อมูลตัวอักษร 'A' ที่ส่งออกมาจากขา T_{out} จากภาคส่ง แชนแนล 2 เป็นรูปสัญญาณข้อมูลเอ็ฟเอสเคทีไอซี TDA7000 สามารถตีเทคได้ ก่อนที่จะส่งไปให้กับไอซี XR-2211

บทที่ 5 บทวิจารณ์และบทสรุป

จากการจัดทำโครงการพรีนเตอร์ไร้สายโดยใช้ความถี่พาหะ 49 MHz ทั้ง 2 ภาคการศึกษา ผู้จัดทำได้ประสบปัญหาทั้งเนื่องจากซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ เนื่องจากโครงการนี้เป็นเพียงการจำลองการทำงานระหว่างคอมพิวเตอร์ และพรีนเตอร์โดยปราศจากสายเชื่อมต่อระหว่าง 2 อุปกรณ์นี้ ระบบการทำงานของโครงการนี้จึงเป็นเพียงการสื่อสารทางเดียว จากด้านส่งไปยังด้านรับเท่านั้น จึงทำให้เกิดข้อบกพร่องขึ้นมา คือ กรณีที่การทำงานทางด้านรับประสบปัญหา เช่น พรีนเตอร์เกิดเออเรอร์ขึ้น กระดาษหมด หรือ แรมเก็บข้อมูลเต็ม ทางด้านส่งก็จะไม่สามารถรับรู้ได้ ทางด้านส่งก็ยังคงทำการส่งข้อมูลเข้ามาอยู่เรื่อยๆ ทำให้ข้อมูลที่ส่งมาไปทับข้อมูลที่เก็บอยู่ในแรมที่ด้านรับ การทำงานเกิดความผิดพลาดขึ้น

แนวทางการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหานี้ที่เกิดขึ้นนี้สามารถทำได้โดยสร้างวงจรรับส่งสัญญาณ เอ็ม เอฟ เอ็ม (FM-TRANCEIVER) คือมีการส่งสัญญาณแฮนด์เช็กทั้งไปและกลับจากพรีนเตอร์มายังไมโครคอนโทรลเลอร์เพื่อทำการส่งสัญญาณมายังด้านส่งเพื่อบอกว่าเกิดความผิดพลาดที่พรีนเตอร์ให้ทางด้านส่งรับทราบ ทางด้านส่งก็จะได้หยุดส่งข้อมูล รอจนกว่าจะมีการส่งสัญญาณมาใหม่จากทางด้านรับว่าเคลียร์เออเรอร์หมด และพิมพ์ข้อมูลที่ค้างอยู่ในแรมหมดเรียบร้อยแล้ว ทางด้านส่งก็จะได้ทำการส่งข้อมูลที่ค้างทำการพิมพ์ต่อไป

นอกจากนี้อัตราความเร็วที่ใช้ในการส่งข้อมูลสำหรับโครงการนี้เป็น 300 บอด เราสามารถเปลี่ยนอัตราการส่งข้อมูลให้สามารถส่งข้อมูลได้เร็วขึ้นได้ โดยพัฒนาวงจรคิมอดคูลเลขสัญญาณพรีเดวนซ์ จิฟท์คีย์อิ่งให้สามารถคิเทคสัญญาณที่ความถี่สูงกว่า 150 Hz และทำการเปลี่ยนแปลงค่าบอดเรท ของซอฟต์แวร์ก็จะทำให้อัตราการส่งข้อมูลที่ค้างการพิมพ์จากด้านส่งไปยังด้านรับเร็วขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

;RECEIVE DATA FROM PC MODEL AND SEND SERIAL DATA TO Tx
PORTA EQU 4000H
PORTB EQU 4001H
PORTC EQU 4002H
CTRLPORT EQU 4003H
SFLAG EQU 00H ;Flag for sending serial data
RAMFULL EQU 01H ;Flag for full ram
TBAUD300 EQU 0A0H ;Use 300 baudrate
RAMSTART EQU 21H
RAMEND EQU 7FH

```

```

-----
ORG 0000H
SJMP START
DS 8
DS 24
ORG 0003H ;INT0 Interrupt service
LCALL DataPORTB
RETI
ORG 0023H ;TI:send serial data interrupt
LCALL SendTx
RETI

```

```

-----
ORG 0050H
START: MOV R2,#00H ;Delay for using 8255 port
START1: MOV R3,#00H
DJNZ R3,$
DJNZ R2,START1
MOV DPTR,#CTRLPORT
MOV A,#10000110B ;Model A=output B=input
;C1=output
MOVX @DPTR,A
LCALL DELAY
MOV DPTR,#CTRLPORT
MOV A,#00000101B ;Set INTEB
MOVX @DPTR,A
LCALL DELAY
MOV DPTR,#CTRLPORT
MOV A,#00001100B
MOVX @DPTR,A
LCALL DELAY
MOV SP,#07H
MOV TH1,#TBAUD300 ;Load value to TH1
MOV SCON,#11010000B ;Set serial port
;mode3,ren=1
MOV TMOD,#00100000B ;Set Timer Model1->Mode2
; (auto reload)
MOV PCON,#00000000B
SETB TR1
MOV IP,#00010000B ;Set priority serial
;interrupt
MOV IE,#10010001B ;Set Enable serial
;interrupt
SETB SFLAG
MOV R0,#RAMSTART
MOV R1,#RAMSTART
MAIN: NOP
MOV A,SFLAG
CJNE A,#01H,N1
LCALL PreSendTx
N1: NOP
JB RAMFULL,CHKRAM
N2: NOP
SJMP MAIN

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

;-----
CHKRAM:      JB      RAMFULL, RETURN1
             LCALL   DataPORTB
RETURN1:     RET

```

-----Parallel Interrupt-----

```

DataPORTB:  MOV     DPTR, #PORTB
             MOVX   A, @DPTR      ;PORTB get data from PC
             MOV   P1, A
             MOV   @R1, A
             INC   R1
             CJNE  R1, #RAMEND, INPORT ;check receiving
                                     ;data in RAM
             MOV   R1, #RAMSTART;RAM full->start new
                                     ;address

```

```

INPORT:     NOP
             MOV   A, R1
             MOV   B, R0
             CJNE  A, B, Axr1      ;check overlapped data
             SETB  RAMFULL
             CLR   EX0

```

```

Axr1:      NOP
             RET

```

-----Serial Service-----

```

PreSendTx:  CLR     REN
             CLR     SFLAG
SendTx:     JB      RI, Rx_serial ;RI = SCON.0
             CLR     TI        ;TI = SCON.1
             MOV   A, R1
             MOV   B, R0
             CJNE  A, B, MOV_SBUF
             SETB  SFLAG
             RET
MOV_SBUF:   MOV   A, @R0
             MOV   SBUF, A
             CLR   RAMFULL
             SETB  EX0
             INC   R0
             CJNE  R0, #RAMEND, RETURN2
             MOV   R0, #RAMSTART
RETURN2:    RET

```

-----DELAY-----

```

Rx_serial:  RET
DELAY:     MOV   R2, #00H
DELAY1:    MOV   R3, #00H
             DJNZ  R3, $
             DJNZ  R2, DELAY1
             RET

```

-----Get Serial Data and Send Data to Printer-----

```
ORG 0000H
PORTA EQU 4000H
PORTB EQU 4001H ;PORTB send data to PRINTER
PORTC EQU 4002H
CTRLPORT EQU 4003H
TBAUD300 EQU 0A0H ;Use 300 baudrate
OUTRAM1 EQU 04H
OUTRAM2 EQU 05H
EXRAM1 EQU 06H
EXRAM2 EQU 07H
PFLAG EQU 01H
RAMFULL EQU 02H
RAMEND1 EQU 0FFH
RAMEND2 EQU 3FH
RAMSTART1 EQU 00H
RAMSTART2 EQU 20H
```

```
SJMP START
DS 8
DS 24
ORG 0023H ;Vector address serial interrupt
LCALL Receive_Rx
RETI
```

-----SET INTIAL-----

```
ORG 0050H
START: MOV R2,#00H ;Delay for using port
START1: MOV R3,#00H
        DJNZ R3,$
        DJNZ R2,START1
        MOV SP,#07H
        MOV EXRAM1,#00H
        MOV EXRAM2,#00H
        MOV DPTR,#CTRLPORT
        MOV A,#10000100B ;Model A = output
        ;B = output C1 = output
        MOVX @DPTR,A
        LCALL DELAY
        MOV DPTR,#CTRLPORT
        MOV A,#00001001B ;Set strobe high
        MOVX @DPTR,A
        LCALL DELAY
        MOV TH1,#TBAUD300 ;Load Value to TH1
        MOV SCON,#11010000B;Set Serial port Mode3 ren=1
        MOV TMOD,#00100000B;SET Timer Model -> Timer
        ;Mode2(auto reload)
        MOV TCON,#00000000B
        MOV EXRAM1,#RAMSTART1
        MOV EXRAM2,#RAMSTART2
        MOV OUTRAM1,#RAMSTART1
        MOV OUTRAM2,#RAMSTART2
        SETB PFLAG
        SETB TR1 ;Set Timer1 Control Bit
        MOV IP,#00010000B ;Set Serial Interrupt
        ;Priority
        MOV IE,#10010000B ;Set Serial Interrupt
        ;Enable_No Interrupt0
```

```

MAIN:   NOP
        JB   RAMFULL, ChkRAM
N1:     NOP
        JB   PFLAG, ChkWantPrn
N2:     NOP
        SJMP MAIN

```

```

-----
ChkRAM:      JB   RAMFULL, N1
            SETB  ES           ;Set Serial Port Interrupt
            SJMP  N1

```

```

-----
ChkWantPrn:  MOV   A, OUTRAM2
            CJNE  A, EXRAM2, WantPrn
            MOV   A, OUTRAM1
            CJNE  A, OUTRAM1, WantPrn
            AJMP  N2
WantPrn:     CLR   PFLAG
            LCALL PRINT_INT
            SJMP  N2

```

-----Serial Service-----

```

Receive_Rx:  JB   RI, Rx_Receive   ;RI=SCON.0
            CLR   TI           ;TI=SCON.1
            SETB  REN          ;REN=SCON.4
RETURN1:     RET

```

-----Rx_Serial-----

```

Rx_Receive:  MOV   A, SBUF
            MOV   DPL, EXRAM1
            MOV   DPH, EXRAM2
            MOVX  @DPTR, A
            LCALL StepDATARAM
            MOV   A, EXRAM2
            CJNE  A, OUTRAM2, RamNOTfull ;Check Receiving
            MOV   A, EXRAM1           ;Data & Printing
                                           ;Data Address

            CJNE  A, OUTRAM1, RamNOTfull
            SETB  RAMFULL
            CLR   ES
RamNOTfull:  NOP
            CLR   RI
            RET

```

```

-----
DataRUNOUT:  SETB  PFLAG
            RET

```

-----Print Interrupt Service-----

```

PRINT_INT:  NOP
            MOV   A, OUTRAM2           ;Check Printing Data
                                           ;
            CJNE  A, EXRAM2, Wait      ;receiving Data Address
            MOV   A, OUTRAM1
            CJNE  A, EXRAM1, Wait
            SJMP  DataRUNOUT
Wait:       LCALL Check_PRN_busy
            JNZ   Wait
            MOV   DPL, OUTRAM1
            MOV   DPH, OUTRAM2
            MOVX  A, @DPTR

```

```

                MOV    DPTR,#PORTB      ;PORTB send data to
                MOVX   @DPTR,A          ;Printer
POST:          MOV    P1,A
                LCALL  DELAY
                LCALL  StepPRNRAM
                CLR    RAMFULL
RETURN:        SJMP   PRINT_INT
                RET

```

```

-----
Check_PRN_busy: LCALL  DELAY
                MOV    DPTR,#PORTA
                MOVX   A,@DPTR
                JB     ACC.0,PRN_busy
                MOV    A,#00H
                RET
PRN_busy:      MOV    A,#0FFH
                RET

```

```

-----Check Position of Data-----
StepDATARAM:  MOV    A,EXRAM1
                CJNE   A,#RAMEND1,Newdata
                MOV    A,EXRAM2
                CJNE   A,#RAMEND2,Newdata ;Check DATA1 reach
                                                ;to end
                                                ;YES
                MOV    DPH,#RAMSTART2
                MOV    DPL,#RAMSTART1
Newdata:      SJMP   DATARAMBACK
                MOV    DPL,EXRAM1
                MOV    DPH,EXRAM2
DATARAMBACK: INC    DPTR
                MOV    EXRAM1,DPL
                MOV    EXRAM2,DPH
                RET

```

```

-----Check Position of Printed Data-----
StepPRNRAM:   MOV    A,OUTRAM1
                CJNE   A,#RAMEND1,Newprint
                MOV    A,OUTRAM2
                CJNE   A,#RAMEND2,Newprint ;Check PRN1 reach
                                                ;to end
                                                ;YES
                MOV    DPL,#RAMSTART1
                MOV    DPH,#RAMSTART2
Newprint:     SJMP   PRNRAMBACK
                MOV    DPL,OUTRAM1
                MOV    DPH,OUTRAM2
                INC    DPTR
                ;NO
PRNRAMBACK:  MOV    OUTRAM1,DPL
                MOV    OUTRAM2,DPH
                RET

```

```

-----Delay-----
DELAY:        MOV    R2,#00H
DELAY1:       MOV    R3,#00H
                DJNZ   R3,$
                DJNZ   R2,DELAY1
                RET

```

```

-----
STOP:         NOP
                END

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์และโครงการนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีก็ด้วยเพราะอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งสามท่านที่ได้ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกต่างๆตลอดมา จึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสามท่านคือ รศ.ดร.วิวัฒน์ กิรานนท์ รศ.ดร.ปราโมทย์ วาดเขียน อาจารย์วิชาแสงฟิลิทธิ และขอกราบขอบพระคุณ ผศ.สมยศ จุณณะปิยะ เป็นอย่างสูงที่ได้ให้คำแนะนำต่างๆอันเป็นประโยชน์สำหรับการทำโครงการนี้อีกทางหนึ่งด้วย

ขอขอบคุณ คุณคุณากร วิจิตรสมบัติ คุณวรรณดี มณีฉาย พี่ๆห้อง Embedded System ชั้น 3 ดิ็กคอมพิวเตอร์ และเพื่อนๆห้อง T109 ที่ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำในการทำโครงการนี้ และคอยเป็นกำลังใจให้ตลอดมา

- [1] ถวิล กิ่งทอง ผศ., “ทฤษฎีและระบบสื่อสาร”, โรงพิมพ์คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, พิมพ์ครั้งที่ 1, พ.ศ.2535.
- [2] จิรศักดิ์ เหลืองอุไร, “คัมภีร์การใช้งานการสื่อสารอนุกรมบน PC”, บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด, กรุงเทพฯ, พ.ศ.2538.
- [3] Kim G. House, “Printer Connection Bible”, Howard W. Sam, 1989.
- [4] Mischa Schwartz, “Information Transmission Modulation and Noise”, McGraw-Hill International Edition.
- [5] Sergio Franco, “Design with operational Amplifiers and Analog Integrated Circuit”, McGraw-Hill International Edition.
- [6] Sidney Soclof, “Applications of analog integrated circuits”, Printice-Hall Series in Solid State Physical Electronics.

